

Nedžma

Badem

intimna pripovest

Čulna emancipacija jedne arapske žene

NEDŽMA

Badem

Intimna priča

©2014 www.bosnaunited.net

PROLOG

Ova priča pripovijeda ponajviše o duši i puti. O ljubavi koja izriče svoje ime, često okrutno, neopterećena nikakvim moralom osim onim srca. Ovim sam redcima, u kojima se prepleću sperma i molitva, pokušala srušiti zidove koji danas dijele nebesko od zemaljskog, tijelo od duše, mistiku od erotike.

Jedino književnost ima snagu "smrtonosnog oružja". Stoga ju upotrijebili. Slobodna, okrutna i vesela. S ambicijom da ženama svoje krvi vratim govor koji su im oduzeli očevi, braća, muževi. U čast staroj arapskoj uljudbi u kojoj se žudnja čuti i u arhitekturi, u kojoj je ljubav bila odriješena grijeha, u kojoj je svršavati i dovoditi do vrhunca bilo obvezom vjernika.

Podižem ove riječi kao što se podiže čaša, u zdravlje arapskih žena kojima bi vraćanje otetoga govora o tijelu značilo bar polovično ozdravljenje njihovih muškaraca.

Slava Bogu koji stvori poput strijela uspravne muške udove kako bi ratovali u vaginama [...]. Slava Onome koji nas obdari da grickamo i sišemo usne, da prislanjamo bedro uz bedro i da smjestimo naše mošnje na prag vrata Blagosti.

Sejh U. M. Nefzavi,
Mirisni vrt

NAMJESTO ODGOVORA ŠEJHU NEFZAVIJU

Ja, Badra bent Salah ben Hasan el-Fergani, rođena u Imšku, u znaku škorpiona, nogu broj trideset i osam, što ću uskoro zaokružiti pedeset godina, izjavljujem ovo: savršeno mi se fućka što crnkinje imaju sočne pičke i što su potpuno poslušne; što su Babilonke najpoželjnije i Damašćanke s muškarcima najnježnije; što su Arapkinje i Perzijanke najplodnije i najvjernije; što Nubijke imaju najzaobljenije stražnjice, najnježniju put i plamenu žudnju poput gorućih jezika; što Turkinje imaju najhladnije maternice, najlošiju ćud, najzlopamatljivija srca i najbriljantniju inteligenciju; što se Egipćanke služe najblažim jezikom, što ugodno prijeteljuju i što im je vjernost hirovita.

Fućka mi se i za ovce kao i za ribe, za Arape kao i za nevjernike, za Istok i Zapad, za Kartagu kao i za Rim, za Henchira Tlemsanija kao i za Babilonske vrtove, za Galileja kao i za Ibn Battuta, za Nagiba Mahfuza kao i za Alberta Camusa, za Jeruzalem kao i za Sodomu, za Kairo kao i za Sankt Peterburg, za sv. Ivana kao i za Judu, za prepucij kao i za anus, za djevice kao i za kurve, za shizofrenike kao i za paranoike, za Ismahana kao i za Abd al-Vahabu, za saharску rijeku Harat kao i za Tihi ocean, za Apollinairea kao i

za Mutanabija, za Nostradamusa kao i za muslimanskoga marabuta Diopa.

Budući da ja, Badra, izjavljujem da sam sigurna samo U jedno: da upravo ja imam najljepšu pičku na svijetu, najljepšeg oblika, najjedriju, najdublju, najtopliju, najslinaviju, najbučniju, najmirisniju, najraspjevaniju, najsladokusniju kurcima kada se uzdižu poput harpuna.

Smijem to kazati sada kada je Driss mrtav i kada sam ga pokopala pod lovorikama saharske rijeke u Imšuku bezbožnome.

I dandanas mi se dogodi da zaželim poljubac. Ne više otet u prolazu, u žurbi i nespretnosti, već darovan i dobiven polako i u miru. Izljubili u usta. Rukoljub. Djelić gležnja, detalj sljepoočice, neki miris, jedna vjeda, utrnula sreća, jedna vječnost. Mojih je pedeset godina odsad kadro rađati. Unatoč bujicama vrućine i naletima razdražljivosti menopauze. Nasmijana, prema svojim se jajnicima odnosim kao prema lašcima. Nitko ne zna da u posljednje tri godine nisam vodila ljubav. Jer više nisam gladna. Prepustila sam Tanger njegovima. Njemačkim pornićima koji nakon ponoći stižu preko satelita. Primitivcima kojima smrdi pod pazuhom i koji svoje pivo povraćaju u mračnim uličicama. Glupačama koje vrte stražnjicama i koje u brbljavim gomilama utovaruju u mercedese pokradene diljem Europe. Slaboumnicama koje nose veo jer odbijaju svoje stoljeće i prosjače raj u pola cijene.

Krajičkom oka nadzirem mladoga Safija, nadničara koji mi se, sjedeći na prečki moga vlastitog traktora, drsko upucava. Tek je u tridesetoj i dok me odmjeruje, nepismenjak sigurno misli na blago. Ne na moje, nego na Drissovo koje mi je oporučno ostavio dokumentom javnoga bilježnika datiranim kolovozom 1992. Već se petnaest dana premišljam bih li izbacila toga mladca, bijesna što me sumnjiči za staračku pohotu i što se nada da će se okoristiti. No predomislim se čim ugledam njegovu malu kćer kako trči prema njemu, pletenica punih masnica, i ljubi njegov loše obrijan obraz. Dajem mu još tjedan dana prije nego mu u stražnjicu ispućam šaku krupne sačme, samo kako bih ga ukorila.

Znam da mi u jebanju nema ravne i da ću Safija, ako si ga odlučim priuštiti, prisiliti da napusti ženu i dijete. Ali taj primitivac ne zna ono što ja znam. Da se dobro jebe tek iz ljubavi, nikada radi novca, i da je ostalo samo puka izvedba. Voljeti i živjeti bez osvrtnja. Voljeti i nikada ne spustiti pogled. Voljeti i izgubiti u igri. I, osakaćena, prihvatiti da je jebanje samo nadomjestak, u času kad srce pada s najvišega vrha cirkuskog šatora i kad nema nikakve mreže koja bi ga zaštitila od vlastitih premetanja.

Razmrskati se i prihvatiti živjeti nepokretna. Jer je glava spašena...

Možda me taj bahati Safi prisilio da pišem. Kako bih urazumila svoju ljutnju. Kako bih razmrsila klupko. Kako bih nanovo proživjela svoj život i ponovno uživala u njemu umjesto da zamišljam koji drugi. U školsku sam bilježnicu počela črkati neke stvari. Imena ulica, imena gradova. Uspomene. Zaboravljene recepte.

Jednoga sam dana napisala: "Ključ je ženskog užitka posvuda: bradavice koje se uspravljaju, blistave od žudnje, nemirne i neodoljive. Treba im sline i milovanja. Grickanja i maženja. Grudi oživljuju i ne traže drugo nego da dopuste mlijeku da štrcne iz njih. Žele da ih se siše, da ih se dira, da ih se gnječi, da ih se hvata i oslobađa. Njihova taština nema granica. Ni njihove čari. Tope se u ustima, otimaju, ukružuju i usredotočuju na svoj užitak. Žele seks. Čim shvate da je partner dobar, postaju doista pohotne. Zarobljuju muško udo i, ispunjene povjerenjem, osmjeļuju se. Njihove se bradavice katkada pretvaraju u klitorise ili čak u kurce. Smještaju se u naborima stidljiva anusa. Probijaju ulaz rupi koja, u želji da usiše bilo predmet ili biće, guta sve što se pojavi: prst, bradavicu ili dobro nauljen umjetni penis. Ključje tamo gdje najmanje mislimo: uz vrat, usnu resicu, nabor dlakava pazuha, crtu koja razdvaja guzove, nožne prste, koje treba kušati kako bismo doznali što znači voljeti, unutrašnju stranu bedara. Sve je u tijelu kadro doživjeti delirij. Užitak. Sve hropće i teče onome tko zna maziti. I piti. I jesti. I dati."

Pocrvenjela sam od toga što sam napisala, zatim mi se učini da je doista točno. Sto me sprječava da nastavim? Kokoši koko-

daču u dvorištu, krave se tele i daju gusto mlijeko, zečevi bludniče i kote se svakog mjeseca. Zemlja se vrti u krug. Ja isto. Čega bih se trebala sramiti?

"Ti, Arapkinjo", govorio je Driss. Arapkinja je tri četvrtine Berberkinja i prezire sve koji misle daje dobra samo zapražnjene noćnih posuda. Ija gledam televiziju, i mogla sam da me se dovoljno rano uputilo na kvantnu fiziku, postati drugi Stephen Hawking, ili u Kolnu odsvirati koncert poput Keitha Jarretta, kojega sam upravo otkrila. Mogla sam čak i slikati i izlagati u njujorškom Metropolitan muzeju. Jer sam ija sazdana od zvjezdane prašine.

"Ti, Arapkinjo." Naravno da sam Arapkinja, Driss. Tko te je bolje od Arapkinje znao prihvatiti u svoju maternicu? Tko ti je prao noge, tko ti je davao papicu, krpao beduinsku kapicu i podano ti djecu? Tko je iščekivao tvoj povratak nakon ponoći, pun vinskog taloga i sumnjivih viceva, pretrpjevši brzoplete juriše i tvoje prijevremene ejakulacije? Tko je bdio da tvoje dečke ne naguze i tvoje cure ne oplode na nekom sporednom putu ili u nekom napuštenom kamenolomu? Tko je šutio? Tko je ovce čuvao od vuka? Tko je zaobilazio? Tko te je dvanaest mjeseci neprekidno oplakivao? Tko me odbacio? Tko se sa mnom oženio i potom od mene rastavio, jednostavno zato da bi sačuvao svoju pretjeranu taštinu i svoje nasljedstvo? Tko me tukao prilikom svakog izgubljenog rata? Tko me silovao? Tko me zaklao? Kome je osim meni, Arapkinji, pun mjehur islama što si ga izobličio? Tko osim mene, Arapkinje, zna da si u prepunoj zahodskojjami i da je tako bolje za tvoju smiješnu samouvjerenost? Zbog čega bih se onda suzdržavala pričanja o ljubavi, duši i guzici, ako ni ubog čega drugoga, tada bar da odgovorim tvojim nepravedno zaboravljenim predcima?

U sjevernoj sobi Driss je nagomilao svoje kutije s knjigama, tekstove ukrašene crtežima, svoja platna majstora umjetnika i svoje preparirane vukove odsutnih pogleda. Od njegove je smrti jedino mladoj Saluhi dopušteno da uđe jednom tjedno kako bi obrisala prašinu s radnog stola i svježom tintom napunila posudi-

cu od kineskog porculana. Ja gotovo nikada ne bih ulazila, Drissovi su mi predmeti bili dobro poznati, ali nipošto potrebni.

Kada sam odlučila opisati svoj život, otvorila sam kutije knjiga u potrazi za arapskim svescima, debelim i prastarim, iz kojih je Driss izvlačio svoje otmjene riječi i nekoliko mudrosti. Znala sam da ću susresti luđega, hrabrijega i pametnijega od sebe.

Čitala sam. I iznova čitala. Čim bih počela gubiti tlo pod nogama, uputila bih se prema poljima. Zemaljski sam tip. Jedino je dah pšenice i miris sjemena mogao uskladiti moje zamršene misli.

Potom bih se vraćala klasicima, zapanjena njihovom smjelošću, koji nemaju ravnih među svojim nasljednicima XX. stoljeća, od kojih je većina lišena časti i humora. Uz to su i plaćenici i vodonoše. Načinila bih stanku svaki put kada bi me neka zamisao pogodila svojom preciznošću ili me neka rečenica ostavila bez daha svojom spokojnom svježinom. Priznajem: smijala sam se grohotom, a imala sam i napade sramežljivosti. Ali sam odlučila pisati na isti način: slobodno, bez okolišanja, bistre glave i drhtava spolovila.

Nakon osam sati vožnje iskrcala sam se u Tangeru, i to ne izlakoumnosti. Moj je život išao ravno prema katastrofi, poput pijanoga grobara, a kako bih ga spasila, nisam imala drugog izbora nego uskočiti u vlak koji svakoga dana nupušta imškuski kolodvor u bučnih četiri sata ujutro. Pet godina slušala sam ga kako dolazi, sopće i odlazi, nemajući pritom hrabrosti prijeći ulicu i prekoračiti niski kolodvorski nasip da bih jednom za svagda raskrstila s prijezirom i prijevarom.

Oči nisam sklopila tijekom noći, grozničava i sa srcem mi oprezu. Čitavo su se vrijeme zvukovi nizali, istovjetni: Ilmedov kašalj i pljuvanje, lavež dvaju pasa mješanaca koji čuvaju dvorište i kričav pjev nekolicine nestašnih pijetlova. Bila sam budna prije poziva na jutarnju molitvu, umotana u pamučni veo, izglačan prije dva dana kod Areme, moje susjede i krojačice, jedine u krugu od trideset kilometara koja je imala glačalo na ugljen. Uzela sam svoju vrećicu, ukopanu u krčagu za kuskus, potapšala njuške psima koji su me došli ponjušiti, u dva koraka prešla ulicu i nasip, i skočila u zadnji vagon, gotovo potpuno uronjen u tamu.

Sestrin muž preuzeo je na sebe da mi kupi kartu dok se Najima, moja sestra, snašla da mi ju donese, skrivenu u hrpi baghira.¹ Kontrolor koji je došao baciti oko u odjeljak poništio ju je spuštenu pogleda, ne usuđujući se da me promotri. Vjerojatno me zamijenio s novom suprugom strica Slimana

¹ Baghir - vrsta pogače.

koja se pokriva velom i koju je zahvatilo oponašanje gradskih žena. Da me prepoznao, izbacio bi me i uzbunio moju obitelj s muževe strane, koja bi me udavila u bunaru. Večeras će prenijeti novost svomu prijatelju Issi, učitelju, loveći muhe koje lete oko njegove čaše hladnog i gorkog čaja.

Odjeljak je bio gotovo potpuno prazan do Zame gdje se vlak zaustavio dobrih pola sata. Ukrcao se debeo gospodin s bendirom² i s dvjema ženama u plavim i crvenim melidžama,³ prekrivenim tetovažama i draguljima. Počele su šaputati. Usta skrivenih svojim adžarima,⁴ smijuckale su se pa podigle glas, ohrabrene odsutnošću nepoznatih muškaraca. Glazbenik je potom iz džepa svoje džclabe izvukao bočicu, u jednom dahu ispio tri gutljaja, dugo milovao svoj bendir prije nego je zasvirao veselu i pomalo prostačku pjesmu koju sam često slušala kako ju nomadi pjevaju u vrijeme žetve.

Žene su počele plesati, prostački mi namigujući, svakim pokretom bokova dodirujući glazbenikov torzo resama svojih pojasova duginih boja. Moj ih je namrgođeni izgled vjerojatno uvrijedio jer su me ignorirale tijekom ostatka vožnje.

Nisam se dosađivala nijednu sekundu do Medžeze gdje se trio iskrcao, bučan i pripit, vjerojatno kako bi uveseljvao kakve bogataške svatove.

Trebala su mi još dva sata autobusom da bih stigla u Tanger. Grad se nazirao svojom lijepom strmom morskom obalom, bijelim pročeljima i jarbolima brodovlja u luci. Nisam bila ni gladna ni žedna. Samo me je bilo strah. Mene same, ako treba pojasniti.

Bio je to turoban utorak pun pješćana vjetra, glasnika migrene i žutice, kakvim jedino može biti ispunjen mjesec listopad. Uza se imala sam trideset dirhama, bogatstvo, i

² Bendir - glazbalo za udaranje.

³ Melidže - ženska nošnja u ruralnim područjima Magreba.

⁴ Adžar - tkanina koja prekriva donji dio lica.

mogla sam najlagodnije dozvati jedan od onih zeleno-cr-nih taksija koji krstare ulicama gizdavoga Tangera, izvana hladnoga grada, bez obzira na ono što je govorio moj stariji brat kada se vraćao u selo, natovaren tkaninama za mog oca. Uvijek sam sumnjala da Habib malo laže kako bi uljepšao stvari i bio poput sviju u Imšuku, sklonih izmišljanju priča, teškim vinima i kurvama. U Knjizi posljednjeg suda koju vodi Vječni, ljudi su zasigurno upisani u poglavlje koje nosi naslov Hvalisavci.

Nisam uzela taksi. Imala sam šturo ispisanu adresu tete Selme na komadiću papira, iščupanom iz bilježnice moga nećaka Abdelhakima, onoga koji se tijekom moje bračne noći valjao na bračnom krevetu kako bi otklonio zao urok i potaknuo da mom tvorcu od muža podarim nasljednika.

Izlazeći iz autobusa malo sam posrtala, zaslijepljena suncem i oblacima prašine. Sjedeći u halji pod topolom, promatrao me jedan nosač priglupa pogleda, u prljavu ogrtaču afričkih vojnika i sa šalom uprljanim mrljom duhanskoga soka. Njega sam priupitala za put, uvjeren da siromah ne može zadirkivati ženu niti si dopustiti da ju uznemirava.

- Ulica istine, kažeš? E pa, rodice, baš ne bih znao!

- Rekli su mi da je u neposrednoj blizini Mulej Abdeslama.

- Nije daleko odavde. Uspneš se šetalištem, prođeš kroz Veliki Soko i uđeš u medinu. Tamo će sigurno tko biti da ti pomogne naći tu ulicu.

Bio je seljak, brat po rasi, i njegov mi urođeni naglasak unutrašnjosti Maroka ugrije srce. I u Tangeru su se čula narječja udaljenih sela. Udaljila sam se, neodlučna, napravila nekoliko koraka u smjeru koji mi je pokazao nosač, kada mi mladić ponosna izgleda, odjeven u plavu halju s odgovarajućim turbanom, zapriječi put:

- Ne boj se. Čuo sam te kako nosača Hasuna pitaš za put. Iz te sam četvrti i mogu te odvesti do adrese koju tražiš.

Znaš, Tangerang je opasan grad i žene tvoje ljepote nikada se ne kreću same.

Iznenadena, zbunjena njegovom smjelošću, nisam znala što bih odgovorila. Dvije trećine lica prekrivena velom, ošlula sam ga pogledom, uvrijeđena. Prasnuo je u smijeh:

- Nemoj me tako gledati ili ću umrijeti na licu mjesta. Dolaziš sa sela. Jasno je kao dan. Samo ću te otpratiti. Ne mogu ostaviti jednu ulidžu⁵ da prolazi Tangerangom bez zaštitnika. Ne moraš mi odgovoriti. Zadovolji se time da me pratiš i *alikh aman Allah*, pod Božjom si zaštitom.

Pratila sam ga, nemajući drugog izbora, govoreći si da pokuša li što neprimjereno uvijek mogu vikati, uzbuniti prolaznike ili se obratiti nekomu od prometnih policajaca, stegnutih u odore, ispresijecane blistavim kožnatim vrpčama. Zapravo me i nije bilo toliko strah. To što sam sjela u vlak kako bih pobjegla od svoga supruga, svodilo je sve ostale odvažnosti na djetinjarije.

Potajno sam pogledavala prema čovjeku koji je išao preda mnom, nalazeći da ima ponosan izgled. Očito istih godina kao i ja, gegajući se poput ratoborna pijetla. Nije se nijednom okrenuo, ali sam osjećala da je svjestan zadovoljnoga pogleda koji sam prislanjala na njegova široka ramena, očarana njegovom muževnošću. Neobično se uzbuđenje širilo mojim venama: užitak prkošenja zabranjenom, u gradu u kojem nisam poznavala nikoga i u kojemu nitko nije poznao mene. Rekla sam si da se lakše opiti slobodom nego proljećem. Teško mi je bilo usredotočiti pogled na svog vodiča, toliko su mi se ulice činile široke i platane u njima veličanstvene. Posvuda barovi i muškarci u dželabama i europskim odijelima sjede po terasama. Više nego jedanput osjetila sam kako mi noge dršću pod upornim pogledima koji su podizali moj veo boje svježeg maslaca, nošen na gradski način. Tangerang me mogao i zanijeti svojim građevni-

⁵ Ulidža - općenito žena, podrazumijeva se nezaštićena.

nama, njegovi su mi se muškarci po svemu činili jednakima onima koje sam ostavila tamo u Imšuku da gacaju u blatu i guze muhe.

Nakon dvadeset minuta hoda čovjek je skrenuo ulijevo, zatim je zašao u jednu uličicu, prolaz koji se nije prestajao zmijoliko uspinjati. Iznenada sam ožednjela u toj mračnoj uličici koju sam slijedila iza nekoga vodiča kojemu nisam znala ime.

Zaustavio se, stigavši do ulaza u medinu. Nanovo se pojavi danje svjetlo, a tišina je bila potpuna osim što se čuo udaljeni odjek kur'anskih stihova koje je jednolično pjevao dječji zbor. Ne okrećući se, moj vodič reče:

- Evo nas. Dakle, koju kuću tražiš?

Pružila sam mu zgužvani komadić papira koji sam stiskala u dlanu. Dugo ga je proučavao prije nego je uskliknuo:

- E pa dobro, tu je, odmah s tvoje desne strane!

Jesam li doista stigla do odredišta? Iznenada me obuze sumnja. Vrata koja mi naznači moj vodič mogla su skrivati zamku, jazbinu u kojoj bi me zlikovci drogirali, iskoristili, obezglavili i bacili u "pećine prokopane u liticama" ili u rukavce koji "zaudaraju kao što nijedan tvor u nas ne bi mogao", tvrdio je moj brat Habib.

Čovjek nasluti moju zabrinutost:

- Imaš li kakvo ime, osim adrese? Nekoga koga možemo dozvati?

Promrmljah, ispunjena nadom:

- Teta Selma.

Gurne teška okovana ulazna vrata i nestane u mračnoj dribi.⁶ Čula sam ga kako viče svom snagom: "*Ya oumalli eddar*, hej! ukućani, ima li koga?"

Kapci na prozoru zaklepetali su nad mojom glavom, vrata su zaškripala i glasovi su nadolazili, nepoznati i malo prigušeni.

⁶ Driba - predvorje ili hodnik pri ulazu.

- Ima li ovdje kakva teta Selma?

- Šapat, ubrzani koraci i moja teta pojavljuje se, zabrinuta, obučena u ružičaste natikače izrađene poput kakva komada nakita. Lupi se u prsa:

- Auuuu! Sto radiš tu?

Ona je u svakom slučaju doista bila ovdje, i jedino mi je to bilo važno. Moj se vodič pojavi iza njezinih leđa, sretan i nemalo ponosan što ju je pronašao. Poželjela sam se nasmijati.

- Što ti se dogodilo? Zar je tamo tko umro?

Omamljena i savršeno iskrena, odgovorih: "Ja."

Brzo se pribrala, radoznavo pogledala moga vodiča i zahvalila mu na dobroti. Učini mi se da je moj odgovor zabavljao mladića koji je namjestio kapu, prekrižio ruke na leđima i rekao mojoj domaćici: "Misija izvršena, lalla.⁷ Samo jedan savjet: s očima kakve ima ova gazela, nikada ju, ni časa, ne gubi iz vida." Nasmiješio se. Otišao. Već je obuzimao moj duh.

⁷Lalla - titula kojom se oslovljavaju starije gospođe ili pripadnice buržoazije.

Kada sam ju zasmetala, teta Selma bila je usred ženskoga slavlja. Poslije sam naučila da su u Tangeru poslijepodneva posvećena ženama. Svečano odjevene, mondene i razigrane, okupljale su se oko pladnjeva sa slasticama, pijuckajući kavu ili čaj, kušajući španjolske ili američke cigarete, razmjenjujući svoje smione viceve, svoje tračeve i tajne, donekle iskrene. *Isuijati* su bili najozbiljniji društveni rituali, gotovo isto toliko važni kao *ifruhati*, večeri svadbe, obrezanja ili zaruka, krute i protokolarnе, tijekom kojih je trebalo pokazati svoj najljepši nakit i nikada ne djelovati siromašno ni kao da vas muž zapostavlja.

Teta me je smjestila u čistu sobu i upalila uljanu svjetiljku, ispričavajući se što me mora napustiti: "Shvaćаш, ljudi me čekaju gore kod susjede." Stavila je vrč vode i čašu na stol, rekavši mi da se neće dugo zadržati. Ispijala sam duge gutljaje vode, gotovo cijeli vrč, i odmah zaspala, iscrpljena. Priviđenje čovjeka u tamnoplavom uljuljkivalo me prije negoli ću utonuti u san, snova izbrazdanih sivim i žutim, poput jesenskog olujnog neba.

Probudila sam se usred noći, izgladnjela, glave položene na uzglavlje, s vunanim pokrivačem nabačenim na noge. Ka-uč je bio uzak i tvrd, a zvuči kuće bili su mi nepoznati. Pod mojim nogama bila je položena vrećica u koju sam krišom stavila svjež kruh i dva tvrdo kuhana jaja. Glad je veća od straha. Progutala sam svoj obrok zatvorenih očiju u toj izduženoj sobi u kojoj su se na zidovima i na stropu, višim od onih u Imšuku, odražavale goleme sjene namještaja.

Ponovno sam zaspala, zabranjujući si bilo kakvo razmišljanje. Bila sam u Tangeru. Malo je vrijedilo mojih dvadeset godina koje se ni na što nisu mogle osloniti. Moja je prošlost bila iza mene. Udaljavala se kao što se udaljavaju oblaci nabijeni skorom tučom, užurbano i s osjećajem krivnje. No Imšuk je bio tu i zračio je svom svojom svjetlošću. U mojim snovima uvijek trčim bosonoga i prelazim polja ječma i ljevakarica, kose prošarane divljim makom i zvonko se smijući kako bih zavarala svoje partnere u igri.

Imšuk je istodobno i glup i čudan. Plošan koliko i plošnost, i podmukliji od pećine Džebel Čafura, koja se na svom zapadnom boku prepušta vjetrovima i crnom i ispucanom pustinjskom šljunku. Smješten na dva koraka od pakla, u zelenilu koje blista, gusto i neznabožačko, kao da se podruguje pijesku koji ga okružuje. Kuće su niske i bijele, prozori uski i boje opeke. Minaret se uzdiže u njegovu središtu, nedaleko od bara Neshvaćenih, jedinom mjestu u kojem muškarci mogu huliti Boga i javno povraćati.

Saharska rijeka Harat iscrtala je u Imšuku prorez koji dijeli trgovište na dvije nasuprotne četvrti. Kad sam bila mala, često bih sjedila među raskošnim lovorima, koji se lelujaju, žalosni i varljivi, na njezinim obalama, kako bih ju gledala teći, podrugljivu i izdajničku. Poput imšukskih muškaraca, saharska rijeka Harat voli paradirati i manično gaziti sve što joj se nađe na putu. Njezina blistava voda, koju jesenski vodostaj čini blatnom i pjenušavom, vijugavo se uspinje kroz selo prije nego se izgubi u daljini, u dolini. "Ova je saharska rijeka nedolična", ogorčeno je izjavljivala Taos, druga supruga strica Slimana. Tada nisam znala što je doličnost, ne vidjevši oko sebe ništa do pijetlove koji skaču na kokoši i pastuhe naskakujuće na ždrebece. Kasnije shvatih da se ta pokora doličnosti nametala ženama samo da bi ih se pretvorilo u dotjerane mumije praznih očiju. Nazvati saharsku rijeku nedoličnom odjeknulo bi tihim bijesom prema Imšuku zbog njegove pohote plodne ženke. One

koja izluđuje pastire zbog čega nabadaju prvu stvar koja podsjeća na žensku stražnjicu, uključujući magaričinu vaginu i kozju rupu.

Oduvijek sam obožavala saharsku rijeku Harat. Možda zato što sam rođena u godini njezina najstrašnijeg vodostaja. Izlila se iz svoga korita, prodrila u kuće i daščare, uvukla svoj jezik sve do unutarnjih dvorišta i spremišta pšenice. Petnaest godina kasnije, sjedeći u dvorištu svoje kuće prekrivene vinovom lozom, koje je stric Sliman popločao mramorom kako bi joj rekao koliko ju voli, teta Selma mi je pričala o tome. Njezin duboki dekolte zabavljao je djevojčicu koja sam još bila i kojoj su se grudi počinjale zaokruživati ispod laganih haljina. Teta Selma je pričala i između dva smijeha sjekla bademe, zelene i hrapave, oštrim udarcem mjedene drške čekića. Voljela je ljeto zbog obilja voća koje se gomilalo u predvorju u velikim košarama od vrbova pruća koje su izravno iz voćnjaka donijeli poljodjelci.

"Te smo godine ostali odsječeni od svijeta dvadeset i jedan dan", prisjeti se. "A svijetu je bilo svejedno, kao što mu je i za Bornijino prljavo dupe! Možeš si misliti medenog mjeseca! Bolje bi mi bilo da sam čekala kod svoje majke, fino na suhom, da prođu studenačke oluje!" - pridoda prasnivši u smijeh. "No bila sam glupa, a tvoj stric nestrpljiv. Zamisli na što sam nalikovala kad sam se u toj izgubljenoj rupi iskrcala u visokim petama i u svilenom kaftanu! Znaš li da su seljanke pješačile kilometrima kako bi zirkale u me, kao da sam kakvo čudovište? Čupale su me za kosu kako bi se uvjerile da nisam lutka. Mjesto Bogu iza nogu, kažem ti!"

Pruži mi šaku bijelih badema, potom raspiri vatru s nekoliko zamaha lepeze. Čaj je pjevušio, šireći svoj opojan i sladak miris.

"Vodostaj je tvojim slijepo pobožnim bratićima priuštio vrućicu i priviđenja", nastavi teta Selma. "Razroki Tijani i hromi Amar izjavili su da je toliko vode dobra stvar: oplodu-

je zemlju i pritom ispire naša srca od grijeha. Grijeh! Samo im je ta riječ na ustima! Kao da nismo muslimani i kao da provodimo naše dana serući po poljima! Ti degenerici misle da su muftija iz Meke jer recitiraju tri stiha Kur'ana nad truplima prije nego ih bace u rupu! Neka im sifilis krastama prosije lice! A ostali šmrkavci svugdje su razglasili da je to opći potop, najava svršetka svijeta. Gluposti! Dok su god Gog i Magog oprezni, dok se god onaj ćoravi Antikrist nije nacrtao u Jeruzalemu i dok se god Isus, Sin Marijin, ne vrati da unese malo reda u kozmički nered, dotle možemo mirno spavati! Sigurni da su Bogu dozlogrdile naše okrutnosti, ali se On još nije odlučio da nas udarcima u dupe izbací iz svoga lijepog Edena! Jer slutiš i sama da je Eden baš ovdje i da nikada više nećemo imati tako lijep raj, čak ni u najvišim nebesima. Oprosti nam, Bože, naše zločestoće i naše gluposti!"

Zamalo sam umrla od smijeha, toliko je teta Selma bila nadarena za slikovite sarkazme i bogohuljenja. Njoj koja je uspjela, ne znam kojim čudom, naslijediti znanje glasovita strica teologa, nije bilo ravne u nadijevanju nadimaka koji su u glavnome gradu postajali predmetom poruge. S obzirom na to da je bila jedina koja je mogla ispsovati Boga, ne lišavajući ga nikada štovanja.

Dodala je, namrštena i zamišljena pogleda: "Znaš što? Ne vjerujem u grijeh. A oni koji uživaju u njemu, na Sudnji će dan moći pokazati svetom pogledu Gospodara svjetova samo svoje krastave kurce kao jedini i gnusan grijeh. Vjeruju da će Ga impresionirati zločestoće izvršene njihovim komadima mesine! Ja ti kažem da će sva ta kopilad gnjiliti u paklu jer nisu bili sposobni počiniti lijepe i plemenite grijehe, dostojne beskrajne veličine Boga Svemogućega!"

Ljuteći se na ljude iz Imšuka, teta Selma uvijek je govorila "oni". Nikada "one". Kao da su ženske budalaštine bile tek sitnice namijenjene nasmijavanju uglednika.

Zbunjena, odvažila sam se priupitati ju što je lijep i plemenit grijeh. Ozari se onim svojim smijehom lavice, dohva-

tivši mladoga smeđeg psića kojega je hranila dudom i koji joj nije prestajao lizati noge. Šapnula je, odjednom ozbiljna i zanesena: "Voljeti, kćeri moja. Samo voljeti. No to je grijeh koji zasluđuje raj kao nagradu."

Chia www.bosnaunited.net

www.bosnaunited.net

Teta Selma rođena je Tangerka. Stigavši jednoga lijepog dana u naručju strica Slimana, prvi je put u životu ugledala vodostaj saharske rijeke. Plavojka i bujna, nije se ustručavala podići košaru koja mi je služila kao kolijevka i cmakati bebu, što sam bila, pod nervoznim pogledom moga oca koji nije bio naviknut na takve izljeve nježnosti.

Bile smo, ona i ja, smještene na dvorištu pod nadstrešnicom od zelenih školjkastih crjepova, i bilo je kao da smo same na svijetu, izvan vremena, izvan Tangera. I dalje se smješkala, prisjećajući se svoga dolaska u Imšuk, bezazlena i potpuno izgubljena, i dobrodošlice koju joj je priuštio moj vidljivo zlovoljan otac.

- Zbog saharske rijeke? priupitah.

- Ma ne! Nego zbog tebe! Jedna gladna usta više dok su se vremena pogoršavala, a činilo se da se tvoja majka, nakon stanke od pet godina, ponovno sprema rađati poput zečice.

Rekla sam joj da mi otac nikada nije pokazao da sam teret. "Što je opravdano! Bila si mu najdraža. Tvoj je otac bio mek, ali je morao skrivati svoju nježnu prirodu pod gomilom lažno osorne šutnje. Oh, nije uvijek ugodno biti muškarcem, znaš! Nemaš pravo plakati. Čak i kada pokapaš svoga oca, svoju majku ili svoje dijete. Ne smiješ reći 'volim te', ni strahovati, taman da si navukao gonoreju. Nemoj se čuditi ako se zbog svega toga naši muškarci pretvaraju u čudoviš-

ta." Čini mi se da je to bio jedini put što sam vidjela tetu Selmu da pokazuje imalo samilosti prema muškarcima.

Dok je skupljala mrvice kolača od sezama što ga je položila kraj moje šalice kave, nisam prestajala kradomice promatrati njezino lice, pribojavajući se da ću otkriti znak kakva odbijanja ili protivljenja. Ne, teta Selma nije djelovala kao da mi zamjera što sam se iskrcala bez najave. Pustila me da polako izronim iz svoga sna, zadovoljavajući se pušenjem i ispijanjem šalice čaja te evociranjem svojih uspomena na Imšuk, samo kako bi me nagnala da joj otvorim svoje srce, za koje je slutila da je okovano bijesom i mržnjom. Očajna što neće od mene čuti srž priče, spustila je ruke na trbuh, vrtjela palcima, pa napala:

- E, dobro, sada mi reci po što si došla ovamo? Nadam se da nisi zapalila kuću ni otrovala svoju svekrvu? Draže mi je da ti odmah priznam: ta svadba nikada mi nije slutila na dobro. Znam da si se trebala smiriti, ali ne pod tu cijenu!

Spustila sam glavu. Da sam željela biti iskrena prema njoj, trebala sam joj sve potanko ispričati. No toliko me je stvari boljelo da sam ih zauvijek željela izbrisati iz svoga pamćenja.

BADRINA SVADBA

Hmed je imao četrdeset godina. Ja sam upravo navršavala sedamnaest. No bio je javni bilježnik i titula mu je pridavala pretjeranu moć u očima mještana: on im je omogućio da budu uvršteni u državni registar! Već se dvaput ženio, otjeravši obje žene zbog neplodnosti. Smatran mračnim i naprasitim, stanovao je na lijepom obiteljskom imanju, smještenom na izlasku iz sela, nedaleko od kolodvora. Svi su znali da je obilan miraz svojim budućim suprugama, darujući im raskošne svadbe. Bio je jedan od najboljih ženika u Imšuku za kojim su žudjele plahe djevice i njihove pohlepne majke.

Jednoga je dana Hmedova majka gurnula naša kućna vrata i odmah sam shvatila da je na mene došao red da postavim glavu na panj. Zatekla sam jednu seljanku kako mojoj mami šapuće savjete lažne saveznice:

- Prihvati! Tvoja je kći sada žena, ne možeš ju i dalje puštati da ide u grad za prokletim studijima koji joj neće poslužiti ničemu. Ako se budeš tvrdoglavih, tako će ju zasvrbjeti crvi u guzici da će otići u lov na mužjaka.

Istina je da mi studiji nisu ništa značili, no ponovno zatvaranje u kuću još me je manje veselilo.

Prva i jedina srednja škola za mlade žene u Zridi, služila mi je kao propusnica za preskakanje zida, a školovanje u internatu omogućavalo da izmaknem Alijevu nadzoru, mom pjetliću od mlađeg brata koji je stavljao svoju čast u gaćice ženki plemena i kojega je nedavna smrt moga oca postavila za moga staratelja po službenoj dužnosti. Zapovijedati ženama omogućuje dečkima da se dokažu da su rjal⁸ i muževni. Bez sestre nadohvat ruke, koju bi mogli istući, njihova se vlast raspada i suši poput pimpeka kojemu nedostaje zanosa.

Moja buduća svekrva nije čekala na konačnu potvrdu moje matere kako bi prosudila i ocijenila moje sposobnosti da postanem doličnom suprugom njezina klana i njezina sina. Došla je sa svojom starijom kćerkom u hamam jednoga dana kada sam i ja bila tamo. Ispitale su me od glave do pete, opipavajući mi grudi, stražnjicu, koljeno i obrise lista. Osjećala sam se kao jedna od bajramskih ovaca. Nedostajala mi je samo slavljenička masnica. No kako sam poznavala zakone i običaje, prepustila sam se ne blejeći. Čemu kvariti dobro uhodana pravila koja pretvaraju hamam u trgovište gdje se ljudska put prodaje triput jeftinije od životinjskog mesa?

Zatim je došao red na baku, stogodišnjakinju, tetoviranu od čela do nožnog prsta, da prijeđe prag obiteljske kuće. Smjestila se u dvorištu i, pijuckajući duhanski sok u veliki plavo-sivi kari-rani rupčić, gledala kako se bavim kućanskim poslovima. Moja me majka nije prestajala upozoravati, potičući me da prionem, znajući da će stara guja podnijeti izvješće svojim o mojim kućanskim talentima. Znala sam da sam podvaljena roba.

Hmed me upoznao sasvim malu i dvije me je godine grozničavim pogledom pratio pri svakom dolasku i odlasku iz srednje škole. Vidio me kako hodam, spuštenu pogleda i hitra koraka, užurbana da izbjegnem voajerskim pogledima i pakosnim jezicima. Procijenio je da sam lijepa rupa koju valja popuniti i dobar posao koji valja sklopiti. Htio je djecu. Samo dječake. Prodrijeti

⁸ Rjal na arapskom označuje muškarce.

u mene, oploditi, te se kočeperiti na imšukskim feštama, bahat i uzdignute glave jer je osigurao muške nasljednike.

Zima 1962. nije me vidjela u srednjoškolskim klupama, nego nagnutu nad platna koje je trebalo vesti, jastucima koje je trebalo ispuniti vunom, lanenim pokrivačima kojima sam trebala izabrati motive kako bih ih uskladila sa svojim rubljem. Šarmantnoga princa zamišljala sam boljim od Hmeda, a pogotovo mladim. Sramila sam se što sam toliko nehajno prihvatila da mi polome prste i volju. Kako bih izrekla 'ne' užasnoj maskeradi, počela sam nositi kamis⁹ bez oblika i skupljati kosu u prvi rubac koji bih našla na užetu za sušenje. Bila sam odvratna samoj sebi.

Srednja je škola bila daleko i sjećanja su se na kolege, među njima i na lijepu Hazimu, topila. Iz vanjskog su mi svijeta novosti koje je prenosio radio stizale u šapatima. Susjedni je Alžir bio neovisan i FLN¹⁰ je likovao. Priprosta se Bornija rasplesala na ulici, poput ženskog satira. Njezine velike noge, obuvene u teške koljače, udarale su ritam njezine nadmoći na kredastoj zemlji tržnice.

Nisam izlazila, osim da bih otišla do krojačke Aremme. Putem sam pažljivo zaobilazila kuću halajka¹¹ Prolaziti pokraj zidova Farhinih kćeri moglo je žene skupo stajati. No već sam se usudila zagledati u puno intimnije stvari nego što su bile njihove kuće i istrošeno sjećanje koje mi se podmuklo podrugivalo pred nosom Imšuka strogog.

Moja neizbježna svadba priuštila mi je neke povlastice. Jedna me je mlada seljanka zamijenila u kućanskim poslovima jer više nije bilo govora da uništavam ruke perući pločice, sučući vunu ili mijeseći kruh. Živjela sam poput ženskog Alija: bez posla koji treba obaviti, bez zapovijedi koje treba izvršiti. Imala sam pravo

⁹Kamis - ženski ili muški odjevni predmet koji nalikuje na dugu košulju.

¹⁰Front de Liberation Nationale - Fronta nacionalnog oslobođenja.

¹¹Halajka - žena sumnjiva morala, bludnica.

na obilne porcije i pripadao mi je najbolji komad mesa. Trebala sam postići dostojnu gojaznost prije nego se pridružim mužu u bračnoj postelji. Šopali su me masnim umacima, kuskusom prelivenim smanom¹², baghirom iz kojega je kapao med. Da ne spominjem tijesto nadjeveno datulama i bademom ni velike raskoši nad raskošima, tažine sjezgrom pinjola. Zadobivala sam tristotinjak grama masnoće dnevno i moja se majka veselila mojim crvenim ijedrim obrazima.

Zatim su me zatvorili u mračnu sobu. Ne padajući se suncu, moja je koža izbljedjela i pobijeljela pod odobravajućim pogledom žena moga klana. Svijetla je koža povlastica bogatih, kao što je plava kosa, ona nevjernika i Turaka iz Srednje Azije, potomaka bivših alžirskih vladara i begova, a posebno janjičara, tih plaćenika o kojima će mi Driss poslije pričati s krajnjim prijezirom.

Zatim su mi zabranili posjete, pribojavajući se uroka. Istovremeno sam bila kraljica i sluga. Predmet svih pažnja i posljednja koje se ticalo ono što se događalo oko nje. Ženke klana pripremale su me za žrtvovanje, brbljajući da je na ženama da osvoje muškarčevo srce. "A i njihova tijela!" šaputala je Negafa, glavna imšukska depilatorica. Moja je sestra uzvraćala zajedljivo: "A muškarac koji ne uspijeva zavesti ženu? Sto uopće želi, na kraju krajeva?"

Napokon je došao i dan vjenčanja. Negafa je otvorila naša vrata rano ujutro. Pitala je moju majku želi li s njom provjeriti "stvar".

- Ne, pođi sama. Vjerujem ti, odgovorila je mama.

Vjerujem da se moja majka željela poštedjeti nelagode kakvu bi takva "provjera" zasigurno izazvala, čak i u najtvrdokornijih svodnica. Znala sam kojem će me pregledu podvrgnuti pa se i pripremih, vruća srca i zuba stisnutih od bijesa.

Negafa je zatražila od mene da se ispružim i skinem gaćice. Zatim mi je raširila noge i nagnula se nad moje spolovilo. Izne-

¹²Sman - užegao maslac.

nada sam osjetila njezinu ruku koja razdvaja usmine i prst koji je ugurala. Nisam viknula. Pregled je bio kratkotrajan i bolan, i zadržala sam tu opekotinu poput lopte doletjele u samo čelo. Jedino sam se pitala je li oprala ruke prije nego što me je nekažnjeno silovala. "Čestitam!" dobacila je Negafa mojoj majci koja je došla po novosti. "Tvoja je kći netaknuta. Nijedan ju muškarac nije dodirnuo." Krvoločno sam mrzila i svoju majku i Negafu, sudionice i ubojice.

- E da! uzdahne teta Selma. - Pogledaj nas kako i dalje gnjilimo u pećinama dok Rusi šalju rakete u svemir, a Amerikanci tvrde da će se spustiti na Mjesec! No smatraj se sretnom. U egipatskim selima upravo dade,¹³ rupčićem omotanim oko prstiju, umjesto muževa oduzimaju nevinost. Izgleda da se tamo ženama sve odsijeca. Šetaju se s velikom ruševinom među nogama. Da je to zbog higijene, tvrde pogani. Otkada to prljavština smeta šakalima? Fuj!

Grmjela je teta Selma, sva izvan sebe. A ja sam pokušavala zamisliti čemu je slično žensko spolovilo kojemu su sasjekli reljefe. Trnci gnušanja proželi su mi leđa, od zatiljka do stražnjice.

- Slušaj mene, nastavi moja teta: - treba odrat' kožu našoj braći po rasi, baš onako kako su to učinili Tunižani. Pogledaj njihova Burgibu! Otvoreno je rekao: 'Marš! cure van, emancipirajte se! Zakleo sam se da ću vas pustiti na slobodu. Poslat' vas u školske klupe, po dvije, po četiri, na stotine!' To je muškarac. Pravi. Uz to je plavook, a ja obožavam more.

Pa nastavi:

- No? Požuri se da mi ispričaš nastavak jer moram spremi jelo. Inače ćeš se onesvijestiti prije nego što odzvoni podne.

¹³Dada - riječ turskog podrijetla, majka, rođakinja, starija žena uopće.

Ne, nisam voljela Hmeda, ali sam vjerovala da će mi poslužiti bar nečemu: da će od mene učiniti ženu. Osloboditi me i prekriti zlatom i poljupcima. Uspio mi je samo oduzeti smijeh.

Svake se večeri vraćao u šest sati, sa svojim državnim spisima pod miškom, ukočen. Poljubio bi ruku majci, jedva pozdravio sestre, dao mi diskretan znak rukom i smjestio se u dvorište čekajući večeru.

Poslužiti ga, potom rasprijeti. Pridružiti mu se u bračnoj sobi. Raširiti noge. Ne micati se. Ne uzdisati. Ne povraćati. Ništa ne osjećati. Umrijeti. Usredotočiti se na čilim pribijen na zid. Smješkat se Aliju Saidu dok obezglavljuje proždrljivicu svojom rašljastom sabljom. Obrisati si međunožje. Spavati. Mrziti muškarce. Njihovu stvar među nogama. Njihovu smrdljivu spermu.

Moja je sestra Najima prva posumnjala: stvari između Hmeda i mene nisu se dobro razvijale. Crveneći, pokušala mi je pokazati kako pokupiti nekoliko mrvica sa stola muškog zadovoljstva. Otresla sam je se, nezadovoljna žena i onemogućena da to kaže. I nastavila svake večeri, osim dok bih imala mjesečnicu, širiti noge četrdesetogodišnjem jarcu koji je želio, a nije mogao imati djece. Nije mi bilo dopušteno da se operem nakon naših kobnih nestašluka, što mi je moja svekrva zabranila već drugoga dana braka kako bih u sebi zadržala "dragocjeno sjeme" i zatrudnjela.

Koliko god bilo dragocjeno, Hmedovo sjeme nije donosilo nikakva ploda. Bila sam mu treća supruga i, kao u dvije prethodne, moj je trbuh i dalje bio neplodan, gore od spaljene zemlje. Maštala sam o tome da mi u vagini izraste bodljikava žica kako bi si Hmed oderao udo i od nje odustao.

Naborana i zabrinuta čela teta Selma je slušala. Riječi su bile izričite i još su više pojačavale dojam nesretnoga života koji sam vodila, čineći tajnu još nepodnošljivijom. Nikada nisam mislila da bih s njom mogla otvoreno razgovarati o svome tijelu i njegovim frustracijama. Prvi sam put u životu sjedila ondje govoreći joj ravnopravno kao žena, nakon što sam dugo bila njezina vrlo mlada nećakinja. Ona je to znala, bila je svjesna svojih i mojih godina i prihvaćala je ugriz vremena, nakon onoga nepostojanog i bezbrižnog muškarca. Divila sam se, nježno i sudionički, njezinim i dalje čvrstim grudima četrdesetogodišnjakinje i njezinoj svilenoj koži i razmišljala o seljankama iz Imšuka koje su dolazile izdaleka da bi joj se divile. Kako je stric Sliman mogao gaziti po takvu obilju, a pogotovo - kako ga je mogao prežaliti?

Te tri godine moj je trbuh bio u središtu svih razgovora i svih svađa. Nadzirao se moj izgled, moja hrana, moje držanje i moje grudi. Čak sam zatekla i svoju svekrvu kako temeljito proučava moje plahte. Zasiurno ih nisu uprljale moje vode jer su moji izvori presušili i prije nego što su uzmgli proključati.

Dijete! Dječaka! Već same te riječi potiču u meni želju za čedomorstvom. Nakon tri mjeseca braka prisilili su me da pijem napitke od gorkih trava i gutljaje urina, da prekoračim grobove svetih, da nosim hamajlije koje su iščrčkali fakih¹⁴ očiju upaljenih trahomom, da si namažem trbuh odvratnim uvarcima od kojih sam morala prazniti crijeva pod smokvom u vrtu. Mrzila sam svoje tijelo, odustala od toga da ga perem, depiliram se i parfimiram. Kao djevojka nikada se nisam zasitila milovanja tvojih kristalnih bočica, teta Selma, obećavajući si da ću se od glave do spolovila prskati ražinom vodom i mošusom kada narastem poput topole.

I onda tegliti. Od izlaska sunca do njegova zalaska. Pa kuhati. Dok ne zamrziš miris i okus hrane. Pa potom venuti, satrvena, dok su mladi bračni parovi trčali na svečanosti, polazili u polja dočekivati proljeće, gurali se do prvih pješćanih sipina i na povratku se igrali u prekrasnim voćnjacima.

Moja majka, koju sam od vremena do vremena posjećivala, varala se o prirodi moje tjeskobe. Vjerovala je da sam očajna zato što nisam u drugom stanju i jadikovala nad "lijenošću mog

¹⁴ Fakih - učitelj znanosti o religiji, no i muslimanski pustinjač ili opsenjivač.

trbuha". Najima bi se zadovoljila lime da me zagrlj u tišini. Odisala je srećom, drskom i snažnom.

Moja sije sestrajednoga dana dala oduška i dobacila, bijesna, sijevalo joj je iz očiju:

- On je kriv. Nisi njegova prva supruga, a nećeš biti ni posljednja. I da oduzme nevinost stotini djevica, neće dobiti nikakva sina. I zato si prestani izjedati srce i trbuh.

Poludjela sam.

- Ne želim djecu i odbijam biti noseća.

- Pa radiš li to onda namjerno?

- Ne! Prepuštam se, i to je sve.

- Ti skrivaš nešto. Je li tvoj muž... normalan}

- Što znači biti normalan? Uspne se. Popisa. Spusti. Naravno da je normalan!

Najima napokon shvati i promrmlja, žalosna:

E pa onda se snađi da dobiješ svoj dio. I užitak se uči.

Riječje bila izrečena, na nekoliko sekunda zavlada neugodna tišina. Prvi je put Najima bez izmotavanja govorila o seksu. No kao da je zaboravila ono što je bila moja prva bračna noć, strahota prvoga puta.

Nikada nisam dobila svoj dio užitka. Hmed, bez nade da će ikada ugledati moj zaobljen trbuh, odrekao se da me dodiruje. Njegove su sestre ubrzo odgonetnule raspuklinu, časteći me sarkazmima i psokama: "Znači, sterilna si, Hmed te više ne želi ševiti?", "Sigurno imaš šuplju vaginu: ne zadržava nikakvo sjeme!" Ili pak: "Ako tije guzica namrgođena kao i lice, nije ni čudno što te tvoj muškarac izbjegava." Više sam se puta sklonila kod svoje majke, no ona me nakon tjedan dana odlučno izbacivala: "Tvoje mjesto više nije kod mene. Imaš kuću i muža. Prihvati svoju sudbinu kao što smo to i sve mi učinile."

Što znači to "sve mi"? Da je i nju silovao moj otac i da ju je uzeo protiv njezine volje? Ne želim pripadati klanu spremne-za otpad, unakažena srca i spolovila, poput tvojih Egipćanka, teta Selma! To sam rekla Najimi i ona mi nije proturječila. Čak mi je i pomogla da pobjegnem.

Teta Selma zapalila je kool, svoju petu cigaretu od jutra, pogledala me poluzatvorenih očiju i podignuta autoritativna kažiprsta:

- Dobro, sada si se riješila toga starog idiota koji u krevetu prdi umjesto da te zadovolji. Bože, oprostite slijepcima koji su te stavili u ruke takvu nesposobnjakoviću. Oh, ima se što pridodati onom što si mi rekla. No nema žurbe. Popričat ćemo u miru. Sada ćeš se odmoriti. Povratiti snagu. Zaboraviti.

Kako bi odmah nastavila:

- No reci mi, onaj mali uličar koji te jučer doveo dovde, odakle ga znaš?

Ispričala sam joj činjenice koje je nesumnjivo protumačila kao moju prvu "avanturu" u Tangeru. Ugasila je cigaretu na jednoj od noga žeravnice:

- Okladila bih se da će se već danas popodne doći šuljati oko kuće! Mačjem oku ne može promaknuti ukusan zalogaj!

Željela sam se oprati, i to sam joj rekla. Pristavila je veliki lonac na plinski štednjak koji je zviždao i kašljuckao prije negoli je dug, odvratan žuti plamen postao plav pretvarajući se postupno u žarko crven. U kuhinju je postavila veliki lavor.

- Danas ćeš se ovdje oprati pa ću te uskoro odvesti u hamam. Vidjet ćeš, nema veze s tamošnjim maurskim kupeljima.

U tome "tamošnjim" stršala je srdžba koju protekle godine nisu uspjele ublažiti. Mora da je teta Selma uz strica Slimana živjela izbrazdana srca.

Potom mi je pokazala zahod, smješten u jednom kutu:

- Sigurno ćeš dva dana zbog promjene mjesta imat' zatvor, no bar znaš gdje ćeš se olakšati. I ne obaziri se na veliku klopku u kutu. Štakori me izluđuju. Izlaze noću iz kanalizacije, ali su, objesio ih Bog za repove, ludi za sirom! To mi dopušta da ih kaznim tamo gdje griješe!

Pod toplom sam vodom nakon dugo vremena osjećala lakoću i ispunjenost. Zatvorenih očiju, moje su se ruke odvažile dotaknuti ramena i bokove. Voda je tekla, nestašna, prema ušću pubisa, a vrhovi mojih grudi uspinjali su se pod blagim ugrizom zraka.

Teta Selma imala je pravo u vezi s mojim vodičem. Nije se vratio jednom nego pedeset puta, uspinjući se uličicom sve zbunjeniji. Navaljivao je sve dok mu moja iscrpljena teta nije dopustila da prijeđe prag i da se, nezgrapan i nakrivljene kape, ne nasadi usred dvorišta optočena mramorom čijim sam se plavim žilicama divila za svojih snatrenja.

- Što želiš od nas? kaže ona. - Dopratio si moju nećakinja i na tome smo ti zahvalili. Ali to nije razlog da se ukopaš ispred moje kuće na očigled čitave četvrti. Misliš li ti da je ovo bordel, što li?

Žestoko je pocrvenio, a ja sam, zaprepaštena, otkrila da je unatoč građanskoj profinjenosti, moja teta kada je to željela, mogla u razgovoru s muškarcima biti nepristojna.

- Mislim, stvarno, budimo ozbiljni! Odlaziš, dolaziš, vrtiš se i prikradaš! Kočoperiš se i onda? Ovo je ugledna kuća. Ti, lučki utovarivač, moraš nešto shvatiti: ovdje nam ne trebaju muškarci. Još manje neki uličar!

Njihao se dvije sekunde i izustio, ukočen:

- Dolazim zatražiti ruku *bint el hassab wen nassab...*¹⁵

Prekinula ga je, bijesna:

- *Bint el hassab wen nassab* nije za udaju! Ajde, marš, nestani!

- Ali ja ju želim oženiti po Božjim i Prorokovim uputama!

¹⁵Mlada djevojka iz dobre obitelji.

- Pa fino, ali ja ne želim! Njezini su je roditelji poslali ovamo da se odmori, a evo tebe da ju dovedeš na loš glas, dok ona ne zna ni gdje počinje ni gdje završava Tanger!

Dvoumio se.

- Želim to čuti iz njezinih usta!

- Sto to želiš čuti?

- Želim ju čuti da me ne želi. I prestanite vikati na mene ili ću vam čekićem raskoliti glavu. Ovim što ste ga ostavili u kutu da se suši.

Moja je teta ostala bez daha. Pobjegla sam prema kuhinji, zgrčena od smijeha. Lupež se nije dao impresionirati uzvišenim držanjem moje tete, i to mi se sviđje. Kad sam se vratila u dvorište, vidjela sam ih kako ozbiljno razgovaraju, jednosložnim riječima. Osjetila sam se suvišnom i otišla se zatvoriti u sobu preko puta, onu koja je postala moja prije petnaest dana. Kako bih se nečim zaokupila, brojila sam pločice koje su se nizale od kreveta do ulaza, pokušavajući ih uspoređivati sa smeđim rombovima koji su bili raspoređeni u dijagonali.

Večera je bila kratka, tiha. Nisam shvaćala na koji se to način pripravljalo ribu kako bi se načinio kraljevski gulaš s tek nekoliko maslina i komadićima ušećerena limuna.

- To je *marget umeleh*, umak za koji mi je recept dala susjeda Tunžanka, reče teta Selma. Zapamti ime, a pogotovo pamti da je potrebna kirnja kako bi taj recept uspio. Znaš da je dirljiv tvoj naivac..

Ušutjela sam, natapajući si nepce sokom ribe s okusom kapara, čuvajući meko meso za dobar zalogaj.

- Zaljubljen je i pošten. Mogao bi te usrećiti. I imam osjećaj da te tvoja guzica neće ostaviti na miru. Joj, nemoj se buniti! I ne znaš da imaš guzicu, tu stvar koja bi mogla izbaciti Zemlju s njezine putanje i rasplakati uspravne rascvjetale bademe. Želiš li se preudati?

- Ne.

- Ne, jer uopće muškarca nisi upoznala. Tvoj te Hmed, stari jarac kakav jest, samo nataknuo na ražanj, ali nije stigao daleko u istraživanjima. Ostaje ti da otkriješ toliko toga...

- Ono što sam preživjela potpuno mi je ogadilo muškarce.

- Molim te, zašuti dvije sekunde i slušaj staricu jer, kao što kaže poslovice, "što čovjek više živi, više zna"! Tko ti govori o muškarcima? Nisi upoznala Muškarca. Točka. E sad, sigurna sam da tvoj lučki utovarivač Sadek može zapaliti tvoj plamen, ali je bez prebijene pare i ima samo svoj kurac i svoje srce da moli Boga na nebesima za malo sreće.

Zapalila je mirisni štapić, cigaretu i s oporim mirisom iz usta nastavila:

- Ako želiš muškarca, pravoga, imati djecu lijepu poput svodova Sidi Abdelkadera, smijati se čitavu noć i laštiti si kožu jasminovim ekstraktom bez brige od čega će sutrašnjica biti sazdana ni hoćeš li jednoga dana biti bogata, obasuta zlatom i dijamantima, tada ti nema druge nego uzeti svoga lučkog utovarivača. Odmah. Dok si bezazlena i bez žudnje. Znaš, voli te kao što jedino djevci znaju voljeti...

Tijekom dugih minuta hodala je gore-dolje po svojoj sobi prije nego što je nastavila:

- Ali ako želiš nešto drugo... bolje ili puno gore... Ako želiš vulkane i sunce, ako zemlja ne vrijedi ni pišljiva boba u tvojim očima, ako osjećaš da ju možeš obići jednim jedinim korakom, ako znaš gutati žeravicu ne stenjući, hodati po valovima ne utapljavajući se, ako želiš tisuću života radije negoli jedan jedini, vladati nad svjetovima i ne zadovoljavati se nijednim, tada Sadek nije tvoj put!

- Zašto mi tako govoriš? Znaš da ništa ne želim. Samo zaboraviti i spavati.

- Spavat ćeš, ali ćeš si postavljati tisuću pitanja. U tvojim godinama boli traju koliko i jedna suza, a zadovoljstva su, poput tvoje duše, vječna. Od tebe samo tražim da razmisliš

i da mi sutra kažeš želiš li ili ne toga lučkog utovarivača za muža.

Spavala sam stisnutih šaka, ne sanjajući nikoga i ne-majući potrebu ni za čim. Nisam ništa rekla, zaokupljena sudbinom pelargonija više negoli svojom, bdijući nad tim da Adam, potpuno divlji prugasti mačak, u dva ujutro nađe mesne kuglice koje ga okrjepljuju od njegovih nestašluka po krovovima četvrti.

Teta Selma zatim dopusti Sadeku da kad god želi sjedne na bijelu klupu od maslinova drveta, smještenu nasred dvorišta, i dođe pričati i plakati. Plakati i pričati. Reče mi da je Tanger okrutan, da me dopratio dovde, do ove dame za koju se govorilo da je slobodna, luda i toliko lijepa da bi vraga preobratala na islam. Da me želi samo zato što mu se nikada ne obraćam i jer imam oči koje mu ne dopuštaju da zaspi. Da radi. Da se s prijateljima dostojno napije anisovca. Da se noću kada se dizala magla i dok su brodovi tužno zviždali, vraćao na dokove Tangera, s kapom na glavi, trbuha punog zanosa i prepolovljene duše, punim plućima vičući i huleći Boga. "Ako me ostaviš", govorio je, "zahrđat ću na doku, a da nijedna lalla koja me poznaje na mom povratku ne izusti poklik zadovoljstva, i da ne začnem nijedno dijete na ovom svijetu. Molim te, Badra, nemoj moju majku ostaviti bez djeteta."

Bio je sin jedinac i njegova majka izgubi razum na dan kada se bacio pod teretni vlak nakon što sam mu rekla, rastresena i zasićena cmizdravom godinom: "Odlazi, uopće te ne volim."

SVADBENI HAMAM

Prekrile su me velom od glave do pete. Prešla sam uličice Imška usred roja brbljivih djevica koje su se prenemagale. Čopor sestrična, rodbine i susjeda slijedio je povorku, svirajući tablu i ispuštajući prigodne povike. Bio je to moj bračni hamam.

Prilikom našega dolaska pod svodom predsoblja se kadilo. Kameni od aluna i javanski tamjan gorjeli su u žeravnicama i bismilahi¹⁶ su frcali posvuda poput petarda. Moja me halja malo žuljala kod pazuha i počinjalo mi je nedostajati zraka. Oko mene djevice su postavljale bijele svijeće na rubove prozora. Rasplesana svjetlost govorila mi je da je sve to nestvarno.

Negafa, umotana u plahtu koja je loše prikrivala njezine nabore sala, nije me ni na trenutak napuštala, bučno i pomalo opsceno žvačući gumu iz Arabije.

Natapala sam se, glupava i prekrivena znojem, među gomilom napola golih žena.

Zatim me Negafa polegla i moja je koža ubrzo počela gorjeti pod naletima njezine vlaknaste rukavice. Polila me mlakom vodom, prekrila gasulom¹⁷ i počela masirati. Njezine su se ruke protezale po mojem vratu i mojim ramenima, prisvojivši moja

¹⁶Bismilah! - u ime Božje!

¹⁷Gasul - šampon na bazi ilovače.

leđa svom dužinom. U prolazu su podigle moje grudi, mijeseći ih nakratko. Iznenadujuće, treba li kazati.

Gasulje tekao po mojim grudima i curio, smeđ i mirisan, prema mom pupku uz pucketanje raspuklih mjehurića. Vrhovi mojih grudi su nabrekli, no Negafa kao da to nije primijetila. Zatim mi je rekla da se okrenem na trbuh, da raširim svoju stražnjicu. Moj se pubis sudario s mramorom pod pritiskom njezinih ruku, ravnodušnih na moju nelagodu. Osjetila sam vatrenu kuglu kako se ruši u slapovima od dna moga želudca do međunožja što me zatravilo. No Negafine su misli bile drugdje. Bila sam njezina perad koju je trebalo operušati; njezin lonac za kuskus. Laštila me i čistila opekam kako bi zaslužila svoju plaću. Kanta hladne vode surovo me izbaci iz sanjarenja o užitku što ga je teško priznati.

Nakon triju ritualnih kupka u hamamu, došlo je vrijeme za depilaciju. Tu sam vjerovala da ću umrijeti. Oderali su mi kožu od zatiljka do stražnjice, no obred s kanom učini da vrlo brzo zaboravim na svoje muke. Gledati djevice koje si stavljaju nevjestinu kuglu kane na dlan u nadi da će se što prije udati, podsjetilo me na janjad koja hrli prema klaonici, masna repa i naivno blejeći. No i ja sam bila janje koje je Negafi poslušno pružalo ruke i noge, u očekivanju da bude zaklano. Moje ruke umotane pamukom i zavijene u svilene rukavice činile su mi se odsječene. Njihova je svetost bila toliko pogrdna. Noću sam sanjala Negafine ruke, moleći se da Hmedove budu barjednako nježne. I malo smjelije.

Naučila sam voljeti Tanger, poluarapski, polueuropski, prepreden i proračunan, raspjevan i dobronamjeran. Obožavala sam tkanine izložene u izlozima bazara i nikada se nisam zasitila gledanja Španjolke Carmen kako reže, kroji i ukrašava haljine, usta punih pribadača, čvorastih proširenih vena, napetih poput struna. Tetina je krojačica bila šutljiv tip. Katkada bi, dok bismo pile kavu, pričala o svom sinu Ramiru, koji je otišao u Barcelonu tražeći sreću, i o svojoj kćeri Olgi, koja se spremala udati za muslimana. Njezin me je arapski pomiješan s katalonskim narječjem intrigirao. Ipak sam shvatila da se Carmen bojala napustiti svoju rodnu grudu i umrijeti u egzilu u Kataloniji. Nije morala podnijeti tu nevolju kako je god dugo živjela između svoga stana na bulevaru u modernome gradu i popularnoga Malog Soka u kojem se njezina kći odlučila nastaniti. Njezin je muslimanski zet platio njezin pogreb na kršćanskoj parceli.

Izlazile smo, moja teta i ja, u haiku, a ona bi po alžirski stavila i khamu,¹⁸ iz koketnosti: "Ostavi guskama da se razotkrivaju!" savjetovala me. "Ne znaju da će lišavajući ih tajnovitosti, na posljatku ubiti svoje muževe." Na ulici su se muškarci dok bismo prolazile često okretali za nama, veličajući Boga koji je stvorio tako lijepe žene, tako žarko makovo crvenilo, i okusom i mirisom toliko svjež bosiljak. Svaki mi je kompliment u ustima i u želudcu ostavljao kiseo okus.

¹⁸Komad tkanine kojom se, kao i *ažarom*, skriva donji dio lica.

Mini suknje bile su u modi, a studenti su nosili dugu ko-su. Stari radio sa žaruljicom svirao je pjesme Uarda i Dukka-
lija. Ja sam bila luda za Bzuvim večernjim kronikama koje
su nasmijavale čitavu zemlju, sve do najudaljenije selendre.
I Imšuk, zasigurno. Jednoga mi je dana teta Selma najavila
da se Hmed ponovno ženi. Dakle, odrekao me se.

- Nemoj se prebrzo veseliti, upozori me. - Tvoj brat Ali i
dalje se ljuti. Obećao je da će oprati čast obitelji, prosipajući
tvoju popločanim ulicama Tangera.

- Jer sada kao zna što je to čast? Što nije mislio na čast one
nedužne kojoj je oduzeo nevinost pred očima Sidi Brahima!

- Čast ulidža ne vrijedi ni pišljiva boba, znaš i sama. A
tebi je bolje da njegovu prijetnju shvatiš ozbiljno.

Pokušala sam, ali se nisam uspjela prestrašiti. Krivnjom
Tangera. Grad mi je ucijepio ukusan otrov i proždrljivo
sam upijala njegov zrak, njegovu bjelinu, njegove kamene
minarete i njegove nadstrešnice. Po popločanim dvorištima
kriještale su žene i lakoumnici. Njihovo brbljanje utišavalo
je nepovjerenje muškaraca. U ovom je gradu svaki pokret
imao svoju eleganciju, svaka pojedinost svoje značenje. A
riječi su, omotane slatkom pristojnošću, mogle postati oštre
poput komadića razbijenog stakla. Čak se i skandal istiski-
vao pustenim koracima, brzo izvjetren, brzo prigušen, njego-
vi tragovi gotovo nečujni i gotovo nikada vidljivi. Tanger mi
je udario u glavu i obožavala sam njegove mjehuriće.

Teta Selma nadzirala je krajičkom oka moj preobražaj,
zabavljena, ali odlučna da me poštedi posrtanja i krivoga ko-
raka. Poslije sam doznala da mi je Sadeka izručila kao ispašu
kako bi mi zaokupila duh i za nekoliko mjeseci produžila
rok prije nego se vulkan razbudi. Jer je znala da ću prije ili
kasnije rigati lavu, bila je spremna. Kao što je znala da je
Imšuk za vrijeme karnevala uspavani vulkan u pričuvu, tako
joj je tvrdio Sliman.

Nisam bila jako iznenađena onoga dana kada sam ju
vidjela kako prima Latifu, siroču iz susjedstva, u trećem

mjesecu trudnoće. Ženska se solidarnost organizirala kako bi zaklonila mladu ženu od inkvizitorskih pogleda guja, njuškala i raznositeljica tračeva i podarila joj utočište dok se ne oslobodi. Uvijek ću se sjećati malene smeđokose djevojke koja je diskretno dijelila naš život žena, slobodna među zidovima, suzdržana u javnosti, i koja je često bez najave prelazila iz smijeha u plač. Pomagala je u kućanstvu i provodila poslijepodneva šijući kilometre svile i lana, dobivajući, zahvalna, novac od prodaje iz ruku tete Selme, majčinski i prijateljski. Rodila je jedne prosinačke noći, uz pomoć primalje iz četvrti, obaviještene već popodne o prvim trudovima. Dječaćić je dočekan diskretnim povcima koji su zasigurno pričinili zadovoljstvo hladnim pločicama dvorišta i uspavanu četrunu. Opran, namazan i namirisano, spavao je pune tri noći uz dojku svoje majke, prije nego će ga rođaci, sterilni bračni par iz Rifa, posvojiti. Postao je poslije jedan od vodećih bankara u gradu. Tanger nije ništa doznao tako da se Latifa mogla udati za skromna konobara. Teta Selma snašla se kako bi mlada žena obilno krvarila tijekom bračne noći i nije prestajala blagoslivati Boga koji je muškarce stvorio slijepima kako bi žene mogle preživjeti njihove okrutnosti.

MOJ BRAT ALI

Suada nije imala Latifinu sreću. A moj brat Ali najobičniji je magarac koji nosi gaće. Razmažen, pokvaren, nikada nije učio i svoje je vrijeme proveo šepureći se pod prozorima uglednika, u nadi da će privući pogled kakve imućne guske koju će zvesti njegov ulickani pramen i njegova prsa, kao isklesana u granitu. Suada, kći direktora škole, upala je u zamku, prvo glavom, podlegavši mu u Sidi Brahimovu mauzoleju, tijekom godišnje svečanosti svetoga čovjeka. Obitelj je doznala tek za godinu dana. Upravo sam napustila srednju školu, a Hmed se spremao zatražiti moju ruku.

Jednoga je dana Ali došao pronaći moju majku iza tkalačkog stana. Poskočila je kao da ju je ugrizla zmija. Preplašena, počela sije sustavno grepsti obraze, od sljepoočica do brade. Dugo je tiho plakala. Njezine suze bile su sitna kišica bezimene nesreće.

Mjesec dana poslije direktorova je kći prešla naš prag. Imala je godina koliko i moj brat: šesnaest. Bila je u drugom stanju. Trebalo je progutati oštricu nesreće okaljanu krvlju i vjenčati ih što prije.

Sve je bilo sređeno na brzinu i zadobivalo je tijekom gromoglasne propasti. Te je večeri, prije nego će nestati u noći, netko bacio pred naša vrata stvari mlade djevojke. Suada se pojavila pred klanom

sa tri plahte, dvije jastučnice i pola kutije posuda za miraz. Mojoj se majci zauvijek zamjerila. "Oni su mi ju nametnuli, a to im neću nikada oprostiti", pretresala je sa svojim kćerima i susjedama, zaboravljajući da se taj "oni" zove Ali, njezin sin, i da je Suada bila tek djevojčica.

Suada je svoju nesreću spoznala prve noći koju je provela pod našim krovom. Izgubila je osmijeh, zatim govor. U tišini je pomagala mojoj majci u kućanskim poslovima i prehrani ukućana. Vidjeli smo po njezinim bijelim rukama i prerano pogrbljenim leđima da je bila naviknuta da ju se služi, a ne da ona posluži. Ali i ona susretali su se, a da se nisu gledali ni razgovarali. Servirala mu je njegov jedaći pribor, postavljala ubrus i vrč vode na niski stol i povlačila se ili u dvorište ili u kuhinju. Spavala je u sobici, smještenoj u bijednoj okućnici, prekrivenoj hrakotinama i okruženoj mržnjom.

Njezin se trbuh zaokruživao i Suada je ostajala usredotočena na svoj pupak, tupa pogleda. Rodila je dečka, Mahmuda, zadobila vrućicu i krvarenja i nakon četrdeset dana odlučila je umrijeti.

Ali se nikada nije usudio uzeti svoje dijete u naručje niti ga poljubiti. Bez obzira na brzopletu svadbu i vjenčani list na kojem je uredno bio udaren žig halal,¹⁹ njegovo je dijete bilo kopile, začeto izvan plemenskoga blagoslova.

Kad je prošlo razdoblje oplakivanja, moja je majka Aliju za suprugu nametnula jednu od sestrična:

- Jedino će žena tvoje krvi moći izbrisati tvoju sramotu i zaboravu predati tvoje grijehе iz prošlosti, izjavila je, osorna i očito sretna što se riješila uljeza.

Ne, nije zamjerala Aliju.

Ali je izvršio što se od njega tražilo, zaljubljen u svoju majku i sluga njezinih najsitnijih želja, najvelikodušnijih kao i najodvratnijih. Potom je fizički počeo sličiti mome ocu, mučaljiv i povučen, ponizan i zadovoljan. Pridružio se obiteljskoj radionici,

¹⁹ Halal - zakonit.

pomažući svom starijem bratu da posao spase od propasti, noseći lanenu kapicu i sivi kamis. Njegova je brada narasla i njegovi su se mišići sasušili. Ponovno se pretvorio u prašinu.

Poput svoje majke, ni Mahmud nikada nije uspio u nastojanju da ga prihvati očevo pleme, pa je pobjegao čim je napunio dvanaest godina. Kažu da se smjestio s druge strane granice, u Malagi.

Iako ničega nije nedostajalo, osjećala sam da se novac pro-rijeđivao, pitajući se kako je teti Selmi uspijevalo izdržati do kraja mjeseca. Bila je izvanserijska vezilja, no mušterija je potkraj šezdesetih bilo sve manje, donje rublje sada se sastojalo od modela uvezenih iz Europe ili kupljenih na licu mjesta, u modnim buticima. Iako se teta Selma nije nikada bunila što sam joj na teret, meni je bilo neugodno što ne mogu pridonijeti kućanskim troškovima. Naslutila je to i dobacila mi jednoga jutra dok smo gulile povrće za večernji obrok: "Bog se brine za potrebe ptica i crva koji žive u Njegovoj stijeni! Što reći o ljudima koji Ga psuju po čitav dan? Kažu da je kriza. Ja tvrdim da se treba ugledati na našu braću Alžirce. Sve kolektivizirati! Da, to sam čula na radiju. Huari Bumedijsen rekvirirao je zemljište i stoku kako bi ih pravedno raspodijelio. Ako ljudi ne žele dijeliti, treba ih objesiti za njihove jezike koji nikada dovoljno ne izgovaraju *al hamdu lillah!*"²⁰

Uskoro sam otkrila da se moja teta, koja nije imuna na proturječnosti, nije zadovoljavala samo pozivima na večere tangerskih buržuja. Pripravljala je i jelovnike koje su odabirale domačice kuća, vodila ekipu služavka, nadzirala lonce hrire²¹ i pladnjeve tajina, bdijući isto tako i nad pravilnim doziranjem mirisnih mahrubata.²² Naviknula se voditi me

²⁰ Al hamdu lillah - pohvala Boga.

²¹ Hrira - juha na bazi mesa, leće i slanotka.

²² Mahrubat - osvježavajuća pića.

kao nadrikuhara, preporučujući mi da širom otvorim oči, da naučim živjeti i ponašati se u društvu. Jer kad bi jela bila zgotovljena, preobukle bismo se i umiješale u visoko društvo budući da su ljudi cijenili jednak humor tete Selme i njezinu jezičnu smjelost kojom je ismijavala čangrizavce. Svi su znali da je iz buržujujske obitelji, propale zbog svađa oko nasljedstva i suparništva snaha. Bila je jedna od njih, iako malo deklasirana.

Ne, nikada se nisam ugodno osjećala na tim zabavama. Uvijek sam odabirala kut u kojem sam se držala ukočeno, napetih živaca, trudeći se da me ne primijete, odveć sramežljiva da bih pričala, preponosna da bih jela kod nepoznatih. Promatrala sam tetu Selmu koja se kretala među uzvanicima, jedne komplimentirajući, drugima šapćući na uho neku tajnu, rukom elegantno podižući donji rub svog raskošno izvezenog kaftana, s blistavim osmijehom na usnama. Njezin boravak u Imšuku nije razmazio ni njezine zube ni njezine manire. Sa sobom je na žalost donijela samo prgavi Bornijin "fuj", nemajući srca da očerupa svoga muža kako bi se osigurala pred varljivom starošću.

Chia www.bosnaunited.net

STRIC ŠUMAN I TETA SELMA

Druga je velika obiteljska nesreća stigla sa stricem Slimanom. Oženjen dvjema ženama bio je predmetom dvostruke i usijane strasti koja je, umjesto da ih suprotstavi, spojila njegove dvije supruge. Nije bio ni lijep ni moćan; njegova draguljarnica dopuštala mu je da živi ugodno, a da ne bude pretjerano bogat. Bio je zdepast, male glave, unakažen nerazmjernim nosom i tako oštrom kosom da bi ga Selma katkada smijući se pitala da joj posudi čuperak kako bi izribala svoje lonce. No stric Sliman udomio je u svom sarualu impresivno udo o kojem su žene međusobno govorile užarena oka i s osmijehom u kutu usana. Teta Selma nije si uskraćivala zadovoljstva hvaljenja izvanserijskih ljubavnih sposobnosti svoga supruga, posebno opisujući njihove nestaške priprostoj Bomiji, koja ih je potom, dodatno zašećerene, u zamjenu za tridesetak deka mesa ili mjericu brašna, prenosila frustriranim ženama u Imšuku. "Miluje ju po cijelom tijelu. Liže joj spolovilo, uvlači svoj jezik i dugo škaklja pupoljak prije nego gurne svoj buzdovan. Selma se natiče na ražanj svake večeri, od molitve u sumrak do one u zoru. To je muškarac! A ne poput ovih puževa golaća koje šopate janjećim kuskusom i mliječnom sirutkom prekrivenom svježim maslacem. Fuj!"

Sve dok se teta Selma osjećala isključivom vlasnicom uda svoga muža, druga supruga Taos - tvrdilo se - nije baš bila

naklonjena "stvari", sve je u kućanstvu bilo u najboljem redu. No onoga dana kada je doznala da stric Sliman posjećuje kuću halajka, pretvorila se u bijesnu tigricu. Rat je bio objavljen i Taos stane na njezinu stranu: "Nikad više u naš krevet!" izjavile su obje, razjarene i saveznice iz uvjerenja. Moja majka nije znala što bi rekla, podijeljena između želje da se smije i straha da se taj štrajk ne bi proćuo po glavnom gradu i da mu se ratari navečer u svojim kolibama ne bi rugali jašući svoje žene. Teti Selmi nije bilo do smijeha.

Dok se selo rukama i nogama zauzelo za zakonite Slimanove supruge protiv kurvi izlmsuka, Farhe i njezinih dviju kćeri. Jedino su odrasli znali da se grom obrušio zbog jednoga neobuzdanog muškog uda. Žene su se durile svojim muškarcima i neprijateljski se vjetar dizao, priječeći put depiliranih međunožja ucviljenim kurcima.

Selma i Taos održale su riječ. Stric Sliman naišao je na dvojica zatvorena vrata umjesto na jedna, pomirivši se da spava u dvorištu. Njegova je nesreća trajala tjedan dana. Galamio je, prijeteći štrajkačicama dvostrukim odreknućem i napokon podlegao, cmizdreći svoje pokajanje i zaklinjući se na grob svoga oca da to više nikada neće napraviti.

No pukotina se otvorila i teta je Selma bila ranjena. "Nije Sliman nabio rogove supruzi nego ljubavnici, ženi koja ga voli i koja je sve napustila zbog njega", reče Borniji, koja je nekoliko dana nakon striženja došla sukati vunu. Priprosta, odgovori joj podrugljivo i sablažnjivo familijarno: "Reci radije da ga tvoje dupe oplakuje!" Dirnuta u živac, teta Selma pošalje joj u glavu kutljaču, koja joj duboko zarezje korijen nosa. Bornija je otišla cmizdreći, šaljući ju k vragu.

Selma je nastavila pričati o Tangeru, o svom blagom životu, svojim haljinama, nazivajući Imšuk kanalizacijom za štakore, presoljujući paprikaše, lišavajući Slimana i kuhinjskih talenata pošto mu je uskratila ljubavničke. Jednoga je dana odjenula njegov haik, prešla dvorište u visokim potpeticama i zalupila vratima, ne udostojivši pogledom Slimana koji je plakao, skvrčen

na tlu. Prethodne je noći razotkrila grudi i priznala mojoj majci, malo teatralno, ali poput velike dame: "Ovdje mi je zadao bol! Odavde krvarim! " Mislila sam da usred mjeseca svibnja gledam polje pšenice kako gori.

Nije mi teta Selma predstavila Drissa, nego skladatelj čije sam ime doznala tek kasnije - Rimsky-Korsakov. Onaj koji će postati mojim gospodarom i krvnikom bio je briljantan kardiolog koji se nedavno vratio iz Pariza, u nervoznim i rafiniranim tridesetim. Nikada ne bi privukao moju pažnju da nekakva bezazlena razvratnica po imenu Ajša nije jedne večeri, kod imućne obitelji iz Marshana,²³ počela prebirati na klaviru, odsviravši *Šeherezadu* po sjećanju, govorila je. Nikada nisam vidjela da se svira klavir - golema kutija koja je zauzimala četvrtinu dnevnog boravka - a još sam manje znala imena simfonija. No bilo je zapisano da ću proći svoj nauk umjetnosti u tim društvima koja su držala do kulture, po mogućnosti francuske.

Utonuo u naslonjač, okružen tim poluaristokratkinjama, polukurtizanama, Driss je cijedio smione viceve od kojih su umirale od smijeha, lažno užasnite. Drugi su kicoši pušili stojeće, tko s ružom, tko s karanfilom zataknutim u zapučak, tankih brkova uvinutih na otomanski način. Neki su imali nezgrapan stas, dlakave i podbuhle prste. Mnogi su pušili cigare.

Između dvaju posluživanja izvrsnih slastica, teta Selma, koja je prenosila pladnjeve, namignula bi ovom ili onom uzvaniku ili ga diskretno pomilovala. Svaki put kada bi me okrnula svojim kaftanom boje vinskog taloga, prišapnula

²³Marshan - četvrt u Tangeru.

bi mi da je taj i taj nasljednik golemih posjeda na Rifu, a neki drugi potomak ugledne obitelji iz Makhzena.

Nisu svi bili Andaluzani ili šorfe²⁴ niti izvorni Tangerci. Prilikom jednog od njezinih prolazaka ispustila sam uzdah nestrpljenja. To ju nasmije: "Otvori i oči i uši", šapne mi, umiljata. "To će te spriječiti da umreš glupa. A tko zna, možda te uskoro i udam za jednu od ovih mješina punih novca", pridoda, stroga i ozbiljna. Nisam se osjećala sigurnom u suknji na volane ni u svojim cipelama. Većina je žena zamijenila papuče i tradicionalne nošnje laganim cipelama i haljinama, uskim u gornjem, a širokim u donjem dijelu, kojih mi se tkanina činila istodobno skupa i gruba. Sve su njihale stražnjicom. Ja sam se malo glupavo osjećala, kao seljanka, predbacujući si to. Od neugode znojila sam se od vrha leđa do dna mojih nevinih gaćica.

Driss je silom otvorio moja vrata jedne takve večeri. Kada je ušao - bila sam u kuhinji ispijajući sirup od sladuna i hladila se, brišući si vrat i grudi stolnjakom - zastao je na trenutak, ugledavši me ukočenu poput zeca pod farovima svoga pogleda, i promrmljao: "Bože moj, kakav dragulj!"

- Oprosti mi! Došao sam po led. Nisam te htio uplašiti.

-Ali...

Otvorio je hladnjak, izvukao posudu iz zamrzivača i počeo vaditi kocke leda:

- Znaš li gdje domaćica sprema svoje posude?

- Ne... strankinja sam!

Okrenuo se i počeo se glasno smijati:

-I ja, i ja sam stranac. Nadam se da imaš neko ime?

- Badra.

- Ah, Mjesec! Izaziva priviđenja i migrene!

Nasadio se preda mnom s porculanskom zdjelom punom leđa u rukama:

²⁴Šorfa - potomak Proroka Muhameda.

- Moja mi je majka zabranjivala da spavam izložen punom mjesecu. A kako sam obožavao biti neposlušan, bila mi je prisiljena jednom mjesečno obložiti glavu pireom od tikvica i skupljati moju bljuvotinu u lavor podno kreveta. Taj je lijek ona izmislila. U svakom slučaju, zadovoljstvo je moći tako redovito nekoga mučiti!

Nitko mi prije Drissa nije izrekao takvu strahotu o dragim mamama.

Prišao mi je, a ja sam se užasnula priljepila uza zid:

- Plašim te? S imenom koje imaš, ja bih trebao bježati!

Otišao je prema golemom dnevnom boravku, osvjetljen lusterima teškim poput grijeha, kraljevskim poput versajskih, koje ću vidjeti kasnije, bez Drissa, hodajući dva koraka ispred svoga sadašnjeg ljubavnika Malika, deset godina mlađeg od mene.

Za pet minuta teta Selma otkrila me je na istom mjestu, u kuhinji, skamenjenu i blijedu.

- No, što ti je? Kao da si vidjela Azraila, anđela smrti!

- Ne, nije ništa. Prevrúće je ovdje!

- Pa onda se pođi prošetati u riad.²⁵ Ti obožavaš cvijeće i mirise, oduševit ćeš se.

I jesam. U svome životu nisam vidjela toliko obilje biljaka, toliku neumjerenost cvijeća. Svi su se mirisi uzdizali, raskošni i osamljeni, bratski ujedinjeni s drugima kojima nisam mogla prepoznati ni ime ni točnu teksturu. Bile su to gradske biljke kakve ne rastu na selu, namijenjene da se svide očima, dok one kod mene nisu imale drugu vrijednost do one potrošačke koju smo im mogli dodijeliti, kadikad ih, poput ovaca, čak i brsteći po poljima. Bila sam u ekstazi pred ogradom gdje je izgledalo kao da će se bijele ruže poljubiti, nagnute nad cvjetnjakom divlje metvice i kadulje. Mislila sam kako vrtlar mora da je potpuno lud što je spojio tolike suprotnosti.

²⁵ Riad - vrt.

Naravno da me je tamo potjerao Driss. Tamo je uzeo moje promrzle ruke među svoje. Tamo mi je poljubio vrhove prstiju. Drhtala sam pod večernjim rosnim kapljicama, raskolačenih očiju i usijane glave kada je okrenuo moju ruku kako bi tiho poljubio dlan. Prvi sam put u životu držala sreću među rukama: glavu jednog muškarca. Nije ništa govorio i njegove su usne bile istodobno nježne, tople i lagane. Bez ijedne kapi pohote. Sve je bilo savršeno: nebo nad našim glavama, beskrajna tišina poput zaštitničke maternice, suzdržan dah noći. Zašto mi je to učinio?

Naravno, htjela sam zaplakati. Naravno, zabranila sam si.

Podigao je glavu, držao trideset sekunda moje prste i zatim otišao u svom bijelom odijelu, a njegovi su koraci škripali po šljunku drvoreda, dugog koliko i moj život koji je bio tek na početku. Kada je prešao prag velike staklene pregrade dnevnoga boravka, počela sam starjeti. Neumoljivo.

Dugo sam ostala u vrtu. Sama. Bez tijela. Bez muža. Bez djece. Čula sam Rimsky-Korsakova kako nastavlja svoju partituru, mračan i sladunjav, pod Drissovim prstima. To mi je teta Selma kasnije ispričala, kada smo se vratile kući i našle se nasamo poput dviju udovica. Bar se meni tako činilo. Odgovarala mi je šturo, govoreći mi da probdjeti noć nikako nije dobro za ten.

Driss mi je, dugo nakon toga, otkrio Rimsky-Korsakova i razjasnio mi neke stvari koje sam na brzaka pokupila u Tangeru. Upravo sam susrela čovjeka koji će mi raspoloviti nebo i darovati mi moje vlastito tijelo, poput krišaka naranče. Onaj tko me "posjetio" kao dijete, Driss, vratio mi se. Driss se reinkarnirao.

BADRINO DJETINJSTVO

Srela sam ga kad sam bila sasvim mala, u blizini mosta na sahar-skoj rijeci Harat, jedne tihe noći bez zvijezda. Tek sam krenula kad me nečija ruka uhvatila za rame. Mrak je bio opipljiv i sahar-ska je rijeka uzdizala svoje pare, odijevah tople vode u kamenitom i ledenom krajoliku. Kao da je i kamenje prestalo disati. Rekla sam si: "Evo, stiglo je. Napokon ćeš vidjeti velikog zloduha Efrita krivih nogu. Ispit će ti dušu i baciti te u sahar-sku rijeku. Tvoja majka više neće dozivati tvoje ime i više nikada neće vidjeti tvoje tijelo." No ruka prijeđe mojim ramenom, pomiluje mi vrat prije nego mi nježno pritisne grudi. Moji "bobovi", kako se u Imšuku nazivaju tek rađajuće grudi, nisu ju zadovoljili jer mi je neko vrijeme pipkala stražnjicu prije nego će strgnuti gumicu s mojih gaćica. Zatim se priljubila uz moje spolovilo, glatka i tvrda.

Grozničavi prsti šetali su središnjom brazdom i njihov je dodir bio gotovo prijateljski. Zatvorila sam oči, puna povjerenja i spo-razumna. Jedan se prst odvojio i uputio prema nepoznatoj točki. Osjetila sam laganu opeklinu, no nisam stisla butine, nego sam ih raširila. Učinilo mi se kao da čujem sahar-sku rijeku kako uzdiše da bi potom prasnula u smijeh.

Ruka se zatim povukla i ja sam se srušila na staklastu travu. Nebo je zablistalo i žabe su nastavile svoj koncert. Drugo srce ro-dilo mi se među nogama i kucalo je nakon sto godina tuposti.

- Tvrdiš, dakle, da sam se pojavio te večeri u Imšuku, blizu saharske rijeke, i da sam u dva navrata, milovanjima, u trenu probudio tvoj tajni vrt? zaključio Driss, glave polegnute na moj pupak dok su mu se ruke šetalo uzduž bedra, stoljeće nakon Blagovijesti. - Nakon svega, zašto ne? Svatko dobije, prije ili kasnije, znak koji ga uputi na njegovu sudbinu. No jesam li ja doista tvoja, moja nježna marelice? Vražji lažljivac Iblis obožava zamrsiti tragove i prurušavati istine.

Neobično je da je Driss govorio o Sotoni komentirajući moju ispovijed. Uzalud mi je bila spoznaja da me zadirkivao, lagana nevoljkost narušila mi je mir. Doživjela sam trenutak prosvjetljenja. Pa ako glasnik moga djetinjstva nije bio anđeo, on zasigurno nije bio ni demon. Ili pak nijedno od toga, nego samo muškarac. Moj.

Prije nekoliko mjeseci neka je brana u mojoj glavi popustila i moj je gnjev preplavio poput plime. Zamjerala sam Imšuku što je moje spolovilo poistovjetio sa Zlom, zabranio mi da trčim, da se penjem na stabla ili da sjedim raširenih nogu. Zamjerala sam tim majkama koje nadziru kćeri, provjeravaju njihovo držanje, opipavaju njihova međunožja i prisluškuju zvuk koji stvaraju dok pišaju kako bi se uvjerile da im je himen netaknut. Zamjerala sam svojoj majci koja mi je zamalo zapečatila spolovilo i koja me udala za Hmeda. Zamjerala sam gavranima, žabama krastačama i psima koji proždiru strvine. Zamjerala sam sebi što sam napustila srednju školu poradi muža i što nisam ništa rekla kada mi je Negafa zabila prst u pičku kako bi provjerila da sam prava glupača koja je prihvatila prerano umrijeti.

Eto. Govorila sam si da nisam žohar. Da želim zatvoriti oči, zaspati, umrijeti i uskrsnuti uz bubnjeve i trube, držati Drissa u naručju. Od trenutka Blagovijesti, koja mi je objavljena na obali saharske rijeke, znala sam što želim: gledati sunce ne trećući, makar izgubila vid. Imala sam svoje sunce među nogama. Kako sam ga mogla zaboraviti?

BADRIN BADEM

Po povratku kući stavila sam glavu pod pokrivače, svukla gaćice i gledala mali trokut; gladak i obao koji je primio počasti nepoznate ruke, a koju sam poznavala kao nježnu. Ponovila sam njezin put sanjalačkim kažiprstom. Zatvorenih kapaka i drhtavih nosnica, zaklela sam se da ću jednoga dana imati najljepše spolovilo na svijetu i da ću nametnuti njegov zakon muškarcima i zvijezdama, bez milosti i bez predaha. Jednostavno nisam znala čemu može sličiti takva stvar kada dosegne svoju zrelost. Iznenada me uhvatio strah da neka od imšukskih žena ima isto tako lijepo, sposobno da se natječe s mojim, pretvarajući moje zakletve u pepeo. Željela sam biti sigurna da će se svijet diviti samo mom spolovilu.

Odlučila sam nadzirati žene, vrebati pojavljivanje njihova intimnog dragulja kako bih doznala koji se model po ljepoti i snazi može mjeriti s mojim. Nije mi ga bilo lako otkriti. Moja majka i moja sestra nikada se nisu svlačile preda mnom. Pa iako se događalo da nađem na tragove karameliziranog šećera na podu ili na umivaoniku, nikada nisam iznenadila majku u trenutku depilacije. U hamamu se žene ogrću širokim ogrtačima ili ostaju u dimijama i kada se počnu ispirati, skrivaju se iza vrata i izlaze prekrivene ručnicima, umotane i blistave poput kipova. Žene se

nikada ne skidaju pred djevojčicama, iz straha da će im zauvijek otrgnuti nevinost njihova pogleda i ugroziti njihovu sudbinu buduće supruge.

Ljeto mi je pomoglo da utažim pokoju znatiželju. Seljanke su preplavile dvorišta i terase, pomažući bogatašima spremiti za zimu zalihe kuskusa, začina, papričica, rajčice, kumina i korijandra. U tom su se nužnom i pokornom poslu miješale žene litalice, probojnog pogleda i hrapavih stopala, čitačice iz taloga kave i prodavačice hamajlija. Prosjakinje su samo kucale na vrata i pružale ruke, sigurne da će dobiti mjericu žita ili komad sušene kozletine.

Većinu poslijepodneva provodila sam kod tete Selme i druge supruge Taos na zapadnoj obali sela. Plamen krušne peći gorio je cijeloga dana. Paprike, klipovi kukuruza i mirhe pekli su se u žeravnici. Obiljeje smirivalo srca i poticalo na nesebično dije-ljenje bogatstva.

Kuća se uzdizala na dva kata, svaki sa po četiri sobe. Selma je prelazila izjedne u drugu, praćena Taosinim blagim i prijateljskim pogledom. Ni za koga nije bila tajna da je ova bila privrže-na Tangerki koliko i Slimanu. Upravo je ona prvi put u svom životu išla u grad da bi isprosila ruku svoje suparnice za svoga muža. "Ti si luda!" govorile su joj rođakinje i susjede. "Ona je puno mlađa od tebe i k tome gradska cura. Dovest ćeš si u kuću guju koja će te prvom prilikom ugristi." - "Znam što treba mom domu", zadovolji se Taos odgovorom. I tako, suprotno svim propisima, Selmin otac nije imao posla sa Slimanovom braćom i stričevima, nego s Taos koja je pitala za ženidbu sakrivena iza zastora kako bi poštovala običaje.

Jednom tjedno Španjolke su kucale na vrata dviju žena savez-nica, praćene grubim šuštanjem svojih crnih sukanja na volane i pucketanjem svojih košara od vrbova pruća, ispunjenih svilom i sitnim stvarčicama od srebra i čipke. Seljanke su ih slijedile, golo-glave i bosonoge, radoznale i prepredene. Za razliku od bogatih žena, njima je bilo dopušteno biti bez vela a da se ne osramote.

Vidjeti dupkom puno dvorište, nasmijane žene i radnice zaposlene velikim ljetnim radovima, bio je trenutak čiste sreće. Nisam zaboravila na svoj zavjet da sve promatram kako bih doznala više. No tkalje pamuka uporno su držale prekrižene noge. Peračice pokrivača zadignutim su haljinama otkrivale tek listove, a one zaokupljene punjenjem madraca podizale su teške stražnjice, ljubomorno zaštićene od neumjesnih pogleda.

Samo su mi seljanke koje su mijesile zrna kuskusa mogle pomoći u istraživanju svojih tajna jer su one sjedile širom raširenih nogu oko golemih drvenih posuda u kojima su miješale vodu s krupicom. Pravila sam se da promatram pokrete ruku i sita, no pažnju sam usmjerila na priprostu Borniju. Njezina ju je glomaznost prisiljavala da se neprestano miče, stružući stražnjicom po podu i znojeći se velikim kapima znoja. Seljanka poznata po svom prostačkom govoru i bestidnim gestama svake bi dvije minute podizala skute svoje melije i njome se hladila. Vrebala sam otkrivenje. Nije došlo. I Bornija mi dobaci, zlobna poput guje: "Što me tako gledaš? Ajde bježi, odi se drugdje igrati. Inače ću ti pokazati vraga."

Bornija nije znala da sam željela upravo to. Vidjeti njezino odraslo spolovilo kako bih mogla uspoređivati. Zbrisala sam bez pitanja.

Budući da je curicama bilo zabranjeno sudjelovati u ženskim razgovorima, naučila sam se stopiti s predmetima i ne privlačiti pažnju. Vidjela sam prijateljice tete Selme i služavke kako šapuću, potom se grohotom smiju i nagingu jedna prema drugoj, opipavajući si grudi i trbuhe, uspoređujući nakit i tetovaže. Bornija je gdjekad bila u elementu. Ustala bi i kukovima učinila nekoliko pokreta koji bi nagnali društvo u histeričan smijeh. Kadikad bi preuzela žena pastira Aziza. Naoružana mrkvom, gurnula bi si velik plod među bedra i započela razvratni ples, pomičući mrkvu gore-dolje, desno-lijevo, uz pohotno pomicanje kukova. Majke i supruge smijale bi se, plješćući se po bedrima ili grudima, sablažnjene prekrivale velom usta ili oči.

- Prestani, još ćeš i povjerovali ako nastaviš, urlala je susjeda.

- Ma pustije! Prosvjedovala je druga. Azizov mora da je sav smežuran. Nadoknađuje onim što se nade!

Plesačica odgovara uspuhana:

- Nema on mrkvu, bezbožnik, nego dršku sjekire. Kada ulazi u mene, čini mi se da me probada bikov rog.

- Kojega bika?

- Onoga koji na svojoj glavi nosi zemlju kako je ne bi istresao na vaše, griješnice!

Gledateljice su pucale od smijeha.

- A ti Farida? upita teta Selma.

Imamova kći odgovori:

- Za vrijeme odmora digao mu se sav blistav poput polumjeseca. Kadaje napet, to je mač islamskog ratnika. Odolijevam samo kako bih još više uspalila njegove juriše.

- Šapće li ti na uho?

- Ne, njače poput Suikova magarca. Katkad mi se čini da je poludio koliko hropće kada svršava!

- Ma ne! objašnjava bockajući teta Selma - to ga tvoje blago čini poludjelim.

- Kad smo već kod toga, nastavlja imamova kći, ti bi nam kao gradska cura trebala dati recept. Sto vi u gradu činite da vaše pičkice ostaju bijele poput bjelokosti?

- Ništa jednostavnije, ali neću ti reći. Bila bih luda kad bih otkrila čari drugoj ženi.

- Kaži mi barem kako da stisnem vaginu? Kadur izgleda ništa ne osjeća kada uđe, toliko je predvorje veliko, a dno je teško doseći.

- Ništa nećete doznati, gomilo napaljenih ženki! Ja ne dijelim tajne osim sa svojom kumom Taos!

Očiju stisnutih od zajedljiva osmijeha, Taos odgovori:

- Činite što i ona. Idite češće u hamam! Njezina tajna je vođa. Ona joj daje boju breskve i kožu Europljanke.

- Točno, kaže teta Selma. - Voda je prvi ženski parfem i njezina najbolja krema za ljepotu. A kasnije, da vam odgovorim, bestidnice, treba paziti kako biste spolovilo sačuvale svježim i glatkim. Perite se tkaninom umočenom u lavandu i namirišite njezine rubove mošusom ili ambrom. Ništa ne smije odbijati vašeg muškarca. Ni miris ni opip. On mora imati želju da zabije zube unutra prije negoli gurne nešto drugo.

- Nikada ju nije ni pogledao, jada se postolareva žena. - A kamoli zagrizao ili poljubio!

- Srećom, prošapće imamova kći. - Oslijepio bi od toga!

- Slijep je onaj tko Božju naklonost drži u rukama, a ne zna joj iskazati štovanje, presiječe teta Selma.

Od tih vrućih i mirisnih poslijepodneva ostaje mi smijeh osamljenih žena i žal za žetvama. Nedostaju mi i ogovaranja i spletkarenja. Koja je zadnja protjerana iz sela? Što je sa dva epileptičara? Tko danas ima najveću kitu i koga je pastir učinio rogonjom? Razmjenjuju li se još recepti protiv znojenja, protiv lošeg zadaha, preobilnih mjesečnica, presuhih ili prevlažnih vagina, pubičnih dlaka koje rastu u suprotnom smjeru i stvaraju infekcije? Je li Imšuk prodao svoje tajne gradskim liječnicima i šarlatanima? Je li posustao, kao i drugi, povjeravajući svoje kukavne nevolje podlom žutom tisku? Ne znam. Ne čitam tangerske novine. Iz poštovanja prema Drissu.

Nijedno zrelo žensko spolovilo nije mi se udostojilo otkriti u djetinjstvu. Na sreću, tu su bile oči lončara Mohe da me utješe. Sjedeći pred svojom dasčarom promatrao me proždrljivo svaki put kada bih prolazila. Uzalud sam ubrzavala korak, poštujući propis koji je imšukskim djevicama zabranjivao razgovor s lončar em, ježila sam se od njegova pogleda uperena podno mojih rebara i zadobivala mračne želje. Moha su privlačile curice, posebno one koje poput mene imaju madež na bradi.

Suik, prodavač uštipaka, volio me poljubiti u pregib koljena. Čim bi me ugledao, napuštao je pult iza kojega se iz velikoga lonca pušilo vrelo ulje, podigao bi me do stropa, vičući prema prvom prolazniku: "Neka nas Bog čuva od ove male kad odraste. Teći će kao vrutak meda u ovom selu neznalica!", te me poljubio u pregib iza koljena i dao mi uštipak, žut poput njegova uvojka.

Bila sam ponosna što imam dva udvarača čiji me pogledi privlače poput magneta. Nešto mi je govorilo da ih držim na dlanu i da od njih mogu raditi što god želim. Ali što? Moja je moć zasigurno bila povezana s mojim ustima, s mojim madežom i s oblikom mojih nogu i - još sigurnije - s mojim spolovilom. Kako bih se uvjerila, dovoljno je bilo vidjeti moga oca kako pohotno gleda majčinu stražnjicu ili čuti strica Slimana kako preklinje svoju lallu Selmu da mu dade da žvače gumenu kuglicu koju je namirisala svojom slinom.

Znala sam da u mom spolovilu počiva srce ciklona. Ali nisam još znala jesam li pješčana ili snježna oluja ili pak tuča. Samo sam se bojala da ću umrijeti prije nego što se rasprsnem u imšuksko nebo.

Driss me nije ni silovao ni obeščastio. Čekao je da dođem k njemu, zaljubljena, stopala zapletenih u vlastitoj kosi kao Jazia iz Hilalske, nevina i nova, bez nade, bez riječi. Čekao je da mu se predam i ja sam to učinila protivno svakom razumu. Protivno savjetu tete Selme koja se nije prestajala ljutiti, prozrijevši moje srce:

- Ti si glupača! Driss je pun novca i obožava uplašene košute poput tebe. A ti ne znaš ništa bolje nego se zaljubiti u njega! Ali mora te oženiti, nesretnice. Gdje misliš živjeti? Ti si u Tangeru, a tvoj je otac, pokoj mu duši, bio običan krojač dželaba.

Samo sam lepezom od vrbova pruća raspirila vatru žeravnice na kojoj se lagano kuhala tažina²⁶ s limunom čiji se miris širio do najmanjih zakutaka kuće. Nisam mogla ne cijeniti tetu Selmu, gospođu koja je tvrdoglavo kuhala na drvu dok se u Tangeru već pričalo o štednjacima koje su zadivljeno donosili iz Španjolske. Bila je na glasu kao izvrsna kuharica i njezine su okruglice od mesa, kao i riblji paprikaši poticali sline cijelom Tangeru. Stojeći uz nju u mračnoj kuhinji, u Ulici istine, pratila sam svaki njezin pokret, njezine posudice sa začinima, sanjajući da prodrem u tajne njezinih recepata. Htjela sam kuhati kao ona i rasplakati Tanger od ushićenja, kao što će mene pjevač Abdelvah mnogo kasnije natjerati na plač pod nebeskim svodom,

²⁶Tažina - vrsta jela od mesa i povrća.

samu usred polja, slobodnu i očišćenu od svih požuda. Zamalo pomirenu.

Driss je proveo svoje istraživanje. Znao je da sam bila udana. Nije mi ni riječi rekao, čekajući šest mjeseci da me ubere. Pustio me je da maštam o njegovu glasu, njegovim rukama i mirisu. Pustio me da polako dozrijevam za dugih granadskih siesta.

Vidjeli smo se više puta na mondenim večerima, nikada se ne dodirnuvši, nikada ne izmjenivši više od jednoga pogleda ili neodređena i daleka pozdrava. Dvadeset je puta došao ručati kod moje tete. Bez suvišne riječi i neumjesna pokreta. Kasnije sam shvatila da je to bio zmijski ples. Ni Driss ni teta Selma nisu se gledali u oči, ali oboje su znali da će biti riječ o ulogu na smrt. Želio me. Ona je štitila moj ulaz, sveta kobra koja je čuvala moje tijelo koje me svrbjelo, a koje sam tako slabo poznavala i koje je ona htjela dostojno unovčiti kako bi mi osigurala ugodan život domaćice.

Iznevjerila sam ju i ona nikada više nije doletjela u pomoć mojim ženskim bolima. Znam i da me je prezirala. Shvatila sam poslije mnogih godina kada više nitko nije ni mislio tražiti oprost za vlastite suze.

U to sam vrijeme bila drugdje. U ljubavi i u sladunjavo-
sti. Grizla bih si usne kako bi postale crvenije i pjevušila egipatske napjeve kako bi zadržala prisebnost kada bi se Driss najavio. Svaki put bi teti najavio svoj dolazak po no-
saću. Ovaj bi obično dolazio u devet sati ujutro, natovaren dvama teškim košarama punim voća i povrća. Uvijek bih unutra našla svak,²⁷ paketić kane, koru šipka i bočicu rume-
nila. U kasno poslijepodne kada bi se Driss vraćao prema svom gradu i svojim sastancima, natovaren tažinom i kolačima, teta je miješala vodu s kanom od čijega bih teška mirisa dobivala migrenu. U velikom dvorištu ona i njezine

²⁷Svak - sušena orahova kora, upotrebljava se za čišćenje zuba i njegu desni.

lastavice cvrkutale su jednoglasno, odvojene od svijeta i utožene na ne znam kojem izvoru. Ptice su se vraćale svojim gnijezdima i svojim mužjacima. Moja teta se prala, masirala, depilirala, darivala si diskretne ukrase kane, primjerice iznad lijeve sise, i namirisala se oporim parfemima, onda se povlačila, sama i čudna, u svoju veliku sobu ispunjenu okovanim sanducima i šarenim zrcalima, ne pitajući me osjećam li se samom. Kasnije doznah da ima nevidljiva ljubavnika. Nekog džina²⁸ s drugoga svijeta. To me zbunilo, a onda sam joj dala pravo na slobodu, a da nikada nisam poželjela doznati više. Željela sam samo njezinu sreću.

²⁸ Dobar ili zao duh u muslimanskoj predaji.

Driss me smjestio u svoj dnevni boravak, ponudio mi jagode i borovnice. Onda je pripremio kupku, odnio me na rukama i obučenu posjeo u kadu u kojoj je voda odisala mirisom narančina cvijeta. Chopin je odzvanjao među zidovima kuće, a preko ovratnika Drissove košulje nazirala sam njegove crne i guste dlake.

Izuo me, milovao mi prste i stopala. Bila sam zaleđena. Njegova usta i njegov dah spalili su mi vrat, raspršivši se nogama. Moje su grudi bujale i njihovi su vršci napinjali mokru tkaninu, prilijepljenu uz moje tijelo, ogolivši me još više u njegovim očima. Stisnuo ih je, grizao i pod njegovim su zubima udvostručile obujam. Drhtala sam, užasnuta poput ptice gonjene olujom, maternice bolne od požude i užasa. Što će mi učiniti? Po što sam došla?

Polako me svlačio, nježno kao kada vadimo zeleni badem iz njegove meke kože. U pari kupaonice jedva sam mu nazirala obličje. Samo su me njegove oči proždirale, probadajući moje srce i moju vaginu, gospodare moje sudbine.

Rekla sam si da sam kurva. Ali znala sam da nisam. Ili ako jesam, onda kao što su to bile pogane boginje Imšuka, slobodne i fatalne, luđakinje koje treba svezati.

Nasapunao mi je leđa i trbuh, pjennom prekrpio moj Venerin brijeg. Dlake su čuvale moju intimnost od njegova pogleda, ali njegovi su prsti brzo skliznuli pod gaćice i otvorili moje latice, oslobađajući moj poput slanutka tvrd klitoris kako bi ga zanesenom i nježnom kretnjom pritislili. Zajecala

sam i pokušala se otarasiti gaćica što je on spriječio. Okrenuo me, rastvorio moja bedra i svinuo leđa. Evo ga, rekla sam si. Njegova si igračka. Predmet. Sada ti može iščupati jezik, rasporediti srce ili te posjesti na prijestolje kraljevstva od Sabe.

Spustivši moje gaćice, prilijepio je svoj obraz o moju stražnjicu, prstima je rastvorio i nosom onjušio. Ovlažila sam se. Uzeo je potom bočicu s jedne police, pokupio iz nje kap ulja i namirisao mi anus, dugo ga masirajući tako da sam zaboravila sav strah, a moji su se mišići postupno opuštali pod naletom njegovih znalačkih prstiju. Nisam znala što će mi napraviti, ali sam željela da to učini. Neka samo ne prestane s tim izludujućim kružnim pokretom koji me otvarao njemu, vagine koja izljuje svoju radost u dugim prozirnim nitima.

Došao je, pokupio moj sok i premazao njime moju stražnjicu prije nego što će u nju zariti zube. Nikada mi ugriz nije bio toliko drag. Čula sam kako se moj trbuh smije, plače i počinje kipjeti. Preklinjala sam ga: "Dosta... Dosta", moleći se istodobno da ne prestane.

Driss me mokru i uzdišuću odnio do kreveta. Čim se sagnuo kako bi me spustio, zgrabila sam ga za ovratnik, prilijepila svoje usne o njegove, cuclajući njegov jezik i trgajući gumbe njegove košulje kako bih mu ugrizla prsa. Smijao se ozaren, stišćući cijelim dlanovima moje grudi, sišući njihove usijane vrhove, jednim prstom klizeći rubom moga vlažnog otvora. Na rubu strpljenja usisala sam neodlučna posjetitelja. Orgazam me bacio na njega, zadihanu i potpuno zbunjenu.

Nije mi dao vremena da dođem do daha, vodio je moje ruke do svog šlica i gledao me kako ga otvaram. Otkrila sam u nevjerici udo koje je po snazi i veličini nadmašivalo sve koje sam dotad vidjela. Njegov je kurac bio smeđ i zreo, koža na njemu svilenkasta, a glavić veličanstven. Položila sam svoje usne na njega, improvizirajući milovanje koje mi

je do tada bilo nepoznato. Pustio me je da nastavim dok nisam klonula. Imala sam ga u ustima i od same čarolije toga dodira moj se trbuh grčio. Nisam znala koja se to životinja u njemu budi ni zašto me taj kurac, koji se giba između mojih usana, trlja o moje nepce i u prolazu dotiče moje zube, ispunjava tolikim užitkom. Driss je i dalje stajao, zatvorenih očiju, njegov me je ravan trbuh ispunjavao mirisom ambre njegova znoja i kože.

Odmaknuo se od mojih usta, podignuo mi noge. Glavić se naslonio na moju vaginu. Pomakla sam se da mu pomognem ući, ali strašno žarenje prekine mi zanos. Došao je u pomoć, pokušao se probiti, zaustavio pred nenadanom uskoćom, povukao se pa ponovno pokušao probiti prolaz. Stenjala sam, sada više ne od zadovoljstva nego od boli, vlažna, ali nesposobna da ga primim. Uzeo mi je lice u ruke, polizao mi usne pa ih ugrizao smijući se:

- Pa ti si nevinna!
- Ne znam što mi je.
- Ono što se događa ženama kada predugo zapostave svoje tijelo.

Vidio je da mi je teško, milovao mi je leđa, sijući tragove jezika i ugrize, dugo usisavajući moje sokove. Ni na trenutak nije izgubio na svojoj čvrstini, njegov je kurac ponosno lupao po mom trbuhu, stražnjici i nogama.

Tek kada mi je pod leđa podložio jastuk i ugurao svoje spolovilo u otvor moje voćke, ustrajući da centimetar po centimetar ulazi, uspio me napokon potpuno ispuniti, rastvarajući moje vlažne stijenke, masirajući moju maternicu, nabijajući me dugim blagim pokretima, dok mu je znoj curio po mojim grudima. Znao je kako me otvoriti, kako me uzeti i rastegnuti da ostanem bez daha, smirujući moja pluća i najsitnija vlakna moje utrobe. Njegova je sperma šiknula u dugim mlazovima i zablistala poput kiše po mojoj sluzokoži, čisteći je od truleži.

Dugo je ostao stisnut uza me i tek kada je oteturao po kutiju cigareta, vidjela sam njegove suze.

Nije htio da se obučem ni da stavim svoje mokre gačice, zadovoljno se smiješio gledajući me kako dlanovima štitim svoju intimu. Osjećala sam da je zbunjen i dirnut mojom sramežljivošću i nesprenošću. Promrmljao je zatvorenih očiju: "Ah, kada bi se bar vidjela!" Pobojala sam se da mu se nije svidio neki dio mog tijela. Shvatio je to, uglavio mi ruke na leđima, popio moja usta i stavio glavu među moje noge. Oslobodila sam se, izmučena pohotom i boli. Moj drugi gubitak nevinosti učinio mi je i najmanju nježnost nepodnošljivom.

- Nemoj ići kući večeras, Badra, moj ranjeni mačiću, zamolio me.

- Teta Selma neće ni oka sklopiti.

- Ja ću se pobrinuti za nju sutra. U međuvremenu pogledaj što imam za tebe.

Iz unutrašnjega džepa sakoa izvukao je nebesko plavu kutijicu. U njoj su počivala dva dijamanta. Dvije kapi bistre vode. Vratila sam mu kutijicu otvorenu.

- Što to radiš?

Zašutjela sam, mučena previše proturječnim osjećajima.

- Već mjesec dana te čekaju. Nisam znao kako da ti ih darujem, a da te ne uvrijedim.

Uzeo je moje ruke u svoje kao prve večeri i okrznuo ih poljupcem.

- Tako te dugo čekam, Badra.

Pogledala sam ga izgarajući od želje da mu povjerujem, ali nepovjerljiva prema muškarcu pošto me do vrha ispunio mužjak u njemu.

- Ti si hurija,²⁹ znaš to. Samo se hurijama vraća nevinost nakon svakog koitusa.

²⁹ Hurije - mitske djevojke u muslimanskom raju, znane i kao "dženetske žene".

Odgovorila sam hladnokrvno i gotovo sarkastično:

- Isti si kao i drugi! Želiš biti prvi!

- Ali ja jesam prvi! I ne zanimaju me drugi ni njihove želje. Ja želim tebe, moj bademe, moj leptiru!

Prolio je kapi vode na moje uši i milovao mi vrškom jezika usne resice. Uvidjela sam u jednom bljesku da je još posve gol preda mnom i da se njegov ud nije spustio. Još gore: shvatila sam da sam još gladna i žedna njegovih poljubaca i sperme.

Želja je zarazna, a Driss poznaje mnoge trikove. Silom mi je raširio noge, izgadio zgužvanu kožu te ju namazao balzomom kako bi ublažio iritaciju. Potom je skliznuo svojim udom među moje dojke koje je stisnuo poluozbiljno, polušaljivo.

- Svaki je djelić tvoje kože gnijezdo ljubavi i zdenac ushićenja, rekao je.

Pocrvenjela sam, sjetivši se potpune moći koju je iskoristio kako bi istražio moj najmanji pregib. Ali nisam se uspjela osjetiti krivom, poniženom ili silovanom. Između mojih dojki njegova se muškost pomicala, završavajući svoju utrku nježno na mojim usnama. Kada mi je poplavio grudi svojim mlijekom, uzdahnula sam, ispunjena. Razmazao je nježno tekućinu po mom vratu, stavio mi jedan prst u usta da kušam. Driss je bio slatko-slan.

Zadrhtala sam kada mi je šapnuo na uho:

- Vidjet ćeš, jednoga ćeš me dana popiti! Kada budeš imala potpuno povjerenje.

Htjela sam mu odgovoriti "nikad", ali se prisjetih užitka koji mi je upravo pružio. Okus vječnosti. Svijet je iznenada postao milovanje. Svijet je postao poljubac. Ja sam bila tek plutajući lopoč.

Sutradan nisam više bila samo ja zaljubljena u Drissa. Moje ga je spolovilo isto tako obožavalo.

Sreća? To je voditi ljubav ljubavlju. To je srce koje prijeteći da će se raspuknuti od siline udaraca kada se nečiji pogled zaustavi na vašim ustima, kada vam jedna ruka ostavlja malo svoga znoja u pregibu desnoga koljena. To je slina voljenog bića koja vam curi grlom, slatka i prozirna. To je vrat koji se izdužuje, oslobađajući se grčeva i umora, koji postaje beskraj jer ga jedan jezik prelazi po čitavoj dužini. To je usna resica koja pulsira kao i međunožje. To su leđa u mahovitosti koja izmišljaju zvukove i trnce kako bi izrekla "volim te". To je noga koja se podiže, suglasna, gaćice koje padaju poput lista, nepotrebne i neudobne. To je ruka koja ulazi u šumu kose, razbuđuje korijenje glave i zalijeva ih neštedemice svojom nježnošću. To je užas nužnosti otvaranja i nevjerovatna snaga predavanja kada je sve u svijetu razlog za plač. Sreća, to je Driss, prvi put čvrst u meni i čije su se suze iscijedile u udubini mog ramena. Sreća, to je bio on. To sam bila ja.

Sve ostalo bile su masovne grobnice i javna smetlišta.

Chiarissima

www.bosnaunited.net

NOĆ ODUZIMANJA NEVINOSTI

Slavlje se završilo i bila sam spremna otići, odričući se nade da ću se vratiti u očevu kuću. Nagnula sam se nad majku i, kao što to tradicija nalaže, šapnula: "Oprosti mi za bol koju sam ti nanijela."

Izričaj je podrazumijevao razdvajanje. Moj se brat sagnuo kako bi me izuo. Stavio je nešto novca u moju cipelu, ponijevši me zatim u naručju iz kuće. Magarac Najimina tasta čekao je da me odvede k mojoj novoj obitelji, udaljenoj petsto metara.

- Treba mi dijete! Brzo! vikao je Suik, trgovac ušticipima.

Kako bi mi donio sreću, dječak me je trebao otpratiti na mom kratkom putovanju. Šapnula sam: "Želim svog nećaka Mahmuda." Izabrali su kopile, što, vjeruje se, donosi nesreću, kako bi mi sudbina podarila mušku djecu, bilo je prilično drsko. Dobila sam što sam htjela i mogla sam prigrliti uza se Alijeva sina na očigled razjarenih ženki.

Stric Sliman držao je uzde životinje i napredovao pogrbljenih leđa, razbarušena turbuša.¹⁰ Jedno je magare upravljalo drugim i teta je Selma bila daleko.

Čekala me moja svekrva, okružena svojim trima kćerima. Njihovi su poklici bili odveć kričavi, a bademi koje su bacale u

³⁰Turbuš - muška frizura Turaka i Arapa.

znak dobrodošlice nalikovali su na kamenje. Sliman me uhvatio za struk i istovario pred špalirom vještica.

Negafa i Najima otpratile su me do bračne sobe. Moja me sestra htjela svući, naljutivši Negafu kojoj je to bila zadaća. U tišini je otkopčala moju haljinu i ja joj šapnuh:

- Sto će se sada dogoditi?

Ne podižući oči, odgovori isto tako tiho:

- Ono što se dogodilo između moga muža i mene na dan kada si spavala kod nas, u našoj sobi. Sad si poučena.

Dakle, znala je da znam. Negafa je počela nizati svoje upute:

- Čim odemo, pred vratima malini sedam puta svojom cipelom govoreći: "Neka Bog učini da me moj muž voli i ne gleda drugu doli mene." Kopala je po svom korzetu i izvukla vrećicu:

- Stavi ovaj prašak u šalicu čaja koju sam odložila na stol. Snađi se da tvoj muž ispije nekoliko gutljaja.

No ne uzmogne mi uručiti vrećicu, moja je svekrva nenajavljeno ušla u sobu noseći u ruci žeravnicu iz koje se širio gust dim tamjana.

- Moj sin će ubrzo stići, kričala je. - Požurite se.

Najima mi svuče grudnjak, potom gaćice. Htjela sam se grohotom nasmijati, do teje mjere moje uljudno selo moglo postati bestidno čim bi bilo uvjereno u svoja prava i u ispravnost svoga puta.

Prije nego me izručila Hmeđu, Negafa mi šapne na uho:

- Stavi svoju košulju pod stražnjicu kako bi upila krv. Od pamuka je i mrlje će se dobro vidjeti.

Dodala je strogo:

- Nemoj mu dopustiti da istovari svoje sjeme u tebe. Imat ćeš prevlažno spolovilo, a muškarci to ne vole. Ispruži se na krevet. Još malo pa će ti se pridružiti.

Bio je red na mojoj sestri da se nagne nada mnom:

- Zatvori oči, grizi si usne i misli na nešto drugo. Ništa nećeš osjetiti.

Zatekla sam se sama. Moja je vjenčana haljina poput ovčje kože ležala u podnožju kreveta. Stala sam pred zrcalo golema

masivnog ormara i gledala sebe, potpuno голу! Moja je koža blistala pod svjetlošću, glatka i bez dlaka. Moja se kosa spuštala niz leđa u slapovima, iz kanom nacrtanih šara širio se miris duž mojih ruku. Moje su se grudi napele, čvrste i ponosite. Prekrih ih rukama. Čemu će se izložiti i što će otkriti? Toliko je priča kolalo o bračnoj noći i njezinim mukama. Koliko i skandala.

Mojje bratić bio predmet ismijavanja u svakoj kolibi, sve do Alžira. Dobričina koja je nekoć moje spolovilo ponudila znatiželji svojih malih prijatelja, nije se bio sposoban suočiti sa spolovilom svoje žene, tako da se ispostavilo da je pravi djevac. Htio je pobjeći, na očaj svojih bližnjih i prijatelja.

- Pa jesi li muškarac ili nisi? Izvan sebe poviknuo je jedan od njih.

- Polako. Obavit ću to, no ne treba me siliti.

- Tebe treba moljakati da nabodeš ženu?

- Pusti me na miru!

Tad je s drugog kraja dvorišta njegov otac zagrmio, lud od bijesa:

- No, ideš li ili ću ja umjesto tebe!

Said je išao, ali nije Nuri, svojoj ženi, mogao oduzeti nevinost. Njegova je majka izjavila da je začaran. Ušla je u bračnu sobu, svukla se i zapovjedila svom sinu da sedam puta prođe njezinim medunožjem. Treba povjerovati da je lijek bio djelotvoran jer Said odmah povratu svoju muškost i u krvi i urlicima Nuri oduzme nevinost.

Drhtala sam. Legla sam u krevet i povukla na sebe sve pokrivače, gola i napuštena od sviju. Kad sam ponovno otvorila oči, ugledala sam Hmeda kako stoji preda mnom. Bio je to naš treći susret, nakon zaruka i onog za Bajrama kada je došao donijeti dar za musem³¹. Ne znam je li to bio umor ili emocije, ali mi se učinio starijim nego sam ga pamtila. Sjeo je na rub kreveta, pogledao me i sramežljivo prešao rukom po mom vratu i mojim grudima. Promrmljao je: "Evo kraljevskoga komada!"

³¹ Musem - slavlje posvećeno imendanu.

Izuo se, rasprostro tepih na pod i dvaput se bacio ničice. Zatim mi se pridružio u krevetu.

Mogla sam vidjeti samo njegova prsa i ruke prekrivene bijelim dlakama. Postavio je jastuk pod moje bokove, naglo me privukao sebi. Njegova je donja usna drhtala, vlažna. Imala sam svoju spavaćim pod stražnjicom, a Hmeda na prsima: Raširio mi je noge i njegovo je udo lupalo u moje spolovilo. Bornija se smijala u polju, grickajući mrkve gnjilim zubima. Spolovilo koje je tapkalo među mojim nogama bilo je slijepo i glupo. I sa svakim njegovim pokretom dodatno bih se zgrčila. Zbor je bubnjao na vratima, zahtijevajući moju košulju djevice. Pokušala sam se odmaknuti, no Hmed me zakovao svojom težinom i držeći spolovilo u ruci pokušavao ga je zabiti.

Neuspješno. Znojan i zadihan, položio me na ovčju kožu, podigao mi noge, zamalo ih rastrgavši, i nastavio jurišati. Usne su mi bile krvave i međunožje usplamtjelo. Iznenada sam se upitala tko je taj čovjek. Što radi ovdje, stenjući nada mnom, gužvujući mi kosu i svojim pokvarenim zadahom izbljeđujući slikarije kane.

Napokon me pustio, podigao se u skoku. S ručnikom oko struka otvorio je vrata i pozvao svoju majku. Ona je odmah provirila glavom, Najima ju je sljedila u stopu.

- Oh! viknula je moja sestra.

Ne znam što je vidjela, ali prizor mora da nije bio lijep. Moja je svekruva kiptila od bijesa, shvativši da se bračna noć pretvorila u fijasko.

Autoritativno m je razmaknula noge i povikala:

- Netaknuta je! Nemamo izbora! Moramo je svezati!

- Preklinjem te, nemoj to raditi! Čekaj! Mislim da je mtaqfa?¹ Moja ju je majka "zapečatila" kada je bila curica i zaboravila ju je osloboditi njezinih brana.

Govorile su o obredu starom kao i Imšuk koji se sastoji od zakračunavanja himena mladih djevojaka magičnim formulama,

⁵² Mtaqfa - djevojka kojoj je himen zavezan ili zapečaćen kako ne bi izgubila nevinost prije braka.

čineći ih tako nedostupnima čak i mužu, sve dok se ne otvori obrnutim obredom. Ja sam znala da je Hmed užasnuo moje tijelo. Zato ga je ono odbilo.

Moja svekrva mi je svojim rupcem svezala ruke za šipke kreveta, a Najima se pobrinula da mi zarobi noge. Užasnuta, shvatila sam da će me moj muž razdjevičiti pred očima moje sestre. Slomio me na pola tupim udarcem i ja sam se prvi put u životu onesvijestila.

Moja je nevinost kružila iz ruke u ruku. Od šogorica do tetki preko susjeda. Starice su si njome ispirale oči, uvjerenе da ih štiti od sljepoće. Košulja uprljana krvlju nije ništa dokazivala osim gluposti muškaraca i okrutnosti potlačenih žena.

Jedno je bilo sigurno: Hmed će tijekom pet godina našega ogavnog braka voditi ljubav s truplom.

Koliko sam se samo puta vraćala u Drissova usta te noći kada sam prvi put pobjegla od tete Selme? Dvadeset, trideset puta? Jedino znam da sam tamo izgubila svoju nevinost. Pravu. Onu srca. Otada je moja duša tek peron na kolodvoru, na kojemu stojim i gledam kako muškarci padaju.

U početku nisam željela da stavi jezik u moje spolovilo, šokirana njegovom besramnošću. No za nekoliko djelića sekunde kada su njegove usne okrznule moj Venerin brijeg, osjetila sam kako se svemir okreće, kako mora preplavljuju i kako se planete rasprskavaju. Od bljeska mi je napuklo tijelo i glava, zapalivši sve što sam proživjela do te sekunde. Nisam znala da ta nježnost može biti toliko snažna i da mi ju može podariti muškarac.

Kako mi je Driss stavio jezik u spolovilo, odlučila sam ga obrijati. Vidjeti svoju golotinju prije nego što ga opet sretmem. Htjela sam doznati na što nalikuje zvijer koja je tako sablažnjivo slinila svoju žudnju za Drissom, skrivena iza rudlavih i oštih dlaka, i koja je bila spremna na sve kako bi opet primila znalačka i nasmijana usta u svoje krzno te ponovno proživjela ludu jučerašnju nasladu.

Zahtjevan posao. Trebalo je pažljivo motriti karamelizirani šećer, dugo ga obrađivati kako bi postao mekan a da se ne proljeva. Depilirati picu nije isto što depilirati noge ili pazuha. Bilo me strah suočiti se s gustim runom koje je spavalo među mojim bedrima, mirno i tajnovito, od mog vjenčanja kada me muž tek ovlaš uzimao, sebično i bez

poznavanja mojih pregiba i nabora, mojih žudnja koje ću otkriti gorućima i buntovničkim.

Bol je okrutan kada se karamelizirani jezičak lijepi na Venerin brijeg. Užasavam se fizičkoga bola. Hrabro razmazujem vosak na velike usmine i otkrivam zbunjeno da dlake nastanjuju i unutrašnju površinu, tamo gdje je meso tako blago i sjajno, skriveno. Jedan namaz voska, potom drugi. Bol se brzo povlači i ustupa mjesto užitku, izdajica. Kako? Ne znam. Umjesto da se stisne i zgrči, meso blista i rastvara se, i ulaz u vaginu postaje vlažan. Vosak klizi, ne nalazi više stijenku na koju bi se zalijepio. Meso koje je postalo sklisko više mu ne nudi uporište. Gruda voska svakim se prolazom parfimira mojim sokovima. Primjećujem da moje spolovilo uživa u otkidanju dlaka, u vlastitom mučenju. Žudnja poput izgaranja raznosi mi glavu. Postajem sudionica toga nepoznatog mesa, hirovitoga i kraljevskoga. Bojala sam se da si ne nanese bol, a sada moja pička uživa, potpuno razbuđena. Zgužvane male usmine kuckaju pod mojom rukom natopljenom voskom. Spremna sam se onesvijestiti. Pod mlazom tople vode koja rastapa nekoliko grudica šećera zalijepljenih na kožu gledam svoje jedro i svilenkasto spolovilo, nalik na ono koje sam kao mala otkrivala pod pokrivačima i koje je danas puno i zrelo poput voćke. Oprezno, a zatim sve brže istražujem ga iznova, okrunjena kurvinskom i uzvišenom nevinosti. Ono ga želi. Ni Driss ni Bornijina mrkva nisu mi pri ruci. Uzimam ga i skupljam nepopustljivo. Ono zahtijeva još. Klitoris izbacuje vršak, oslobođen poput vatrenog jezička. Klonem. Želim ga. Želim sebe. Palcem postižem veličanstvenu erekciju. Moj se klitoris zalijepio za milostiv i susretljiv kažiprst koji pruža oslonac njegovoj tvrdoći. Njegovoj opijenosti. Stišćem tu masu od vode i vatre kao da ću ju kazniti. Moje me spolovilo pobijedilo. Sretno je i od njegove sreće drhtim sve do maloga nožnog prsta. Najdirljivija mi je njegova nježna i bijela površina. Svršavam od i zbog toga golog spolovila koje mi prkosi.

Toliko je lijepo da shvaćam želju da se u nj uroni jezik. Ne samozadovoljavam se: vodim ljubav sa svetom zvijeri koja bez srama svršava pod mojim prstima. Ne prestaje curiti i ja joj ne prestajem govoriti: "Još... Još." To je da umreš od smijeha: zaljubila sam se u vlastitu pičku. I vodne noći u jednom sam dahu prešla sedam mjesta odjednom, prošla sam kroz zrcalo da bih se na kraju opet susrela.

Sutradan sam ponovno vidjela Drissa, i prekosutra, i potom svaki dan. Činio je od moga tijela što je god htio i ja sam zaslijepljena gledala njegova čuda. Svaka je riječ, svaki pogled odnosio jednu bojazan, jedno neznanje ili koji lažan stid. Moja je koža postajala sve mekšom, moje disanje opuštenije. Nisam se zasitila od učenja, usisavajući zvijezda i izbacujući crne rupe.

Bila sam sretna i teta Selma to je znala. Nije odobravala moj izbor, ali je blagoslivljala moje tijelo koje je isparavalo one rijetke mirise, savršeno usklađene s biljkama koje su rasle u njezinu vrtu. Jednoga dana dok smo njezinu veliku sobu prali vodom, zaustavi se iznenada kako bi obrisala pločice, popravi svoj rubac i rastreseno izusti:

- Snadi se da ne zatrudniš. Ne zbog sebe nego zbog djeteta. Bezbožnici su okrutni prema kopiladi.

Nisam znala kako se izbjegava trudnoća. Mora da je to shvatila jer nešto kasnije toga dana pokuša ponovno, prosijavajući brašno kroz sito, stiješnjeno među bedrima:

- Možeš birati: ili ćeš pokušati s arapskim receptima ili ćeš pitati svog liječnika kako to rade kršćanke.

Znala sam da je zabrinuta i uhvatila sam ju za ruku kako bih ju zagrlila. Ona brzo povuče ruku, nasmiješi se, pobijeđena:

- Kiptim od bijesa, luđakinjo!
- Teta Selma, ljubav je lijep grijeh...
- Kad je obostrana.
- On je izgubio razum!

- Ali Driss je potpuno razuman. Nikada buržuj njegove vrste ne bi oženio seljanku! Misliš da će ti Tanger dopustiti? On je liječnik, bogat, poznat i velikodušan sa ženama. Majke su spremne lizati mu dupe kako bi oženio njihove kćeri. Spremne su čak završiti s njim u krevetu kako bi postao njihov zet!

- Kako to? To je nezakonito, sedam puta zabranjeno od Boga, a ne jednom!

- Bog brani ono što On želi, ali Njegovo je biće svojeglavo. Zamoli Ga samo da odmakne s tvoga puta zvijer preobraženu u muškarca ili ženu! I zapamti ponajprije da On mnogo prašta, ali ne voli kada Ga vrijeđaju. Dijete bez imena je ogavna stvar. Nemoj roditi dijete koje svijet ne želi, čak i ako ga ti želiš. Nemoj me pokopati prije vremena, Badra! Toliko toga još moram učiniti.

Gledala sam svoj trbuh i smiješila se: nisam se osjećala nadarenom za majčinstvo. Sve što sam željela bilo je voljeti i jebati se s Drissom. Nisam se usudila priznati teti Selmi, i to je šteta.

Kao što joj ni poslije nekoliko godina nisam rekla da dijete nikada nisam donijela na svijet zato što nisam pronašla oca koji bi ga štitio.

Driss je promijenio moj govor i moju pojavu, način na koji su se slagale moje ideje. Nisam počinila grijeh, nikomu ništa nisam ukrala, uvjerena da svijet ne vrijedi ni pišljiva boba bez velikog zagrljaja ljubavi u kojemu sam se držala uspravno, izložena srca. Moje je srce voljelo Drissa i mislilo na prosjake koji pružaju ruku Bogu i na koje se muškarci otresaju, nepažljivi i škrti. Svakoga bih petka nudila kruh starcima, prekrivenim plikovima i dronjcima, koji stoje pred ulazom u mauzoleje. Savjest mi je bila čista kao u doba kada sam kao školarka ostavljala novčić u ruku Haja, prosjaka pred džamijom u Imšuku. Moje je srce voljelo Drissa, lupalo u ludom vrisku: "Van, Imšuk! Van, bogomoljci, kojima su draži pustinjaci od proroka, stanja transa od molitava i

bajanje od redaka molitvenika. Van, vrazi i zlodusi, prljavci i imami iskrivljenih nogu! Dobrodošlica Bogu, žitu i maslinama. Dobrodošlica srcima dršćućim od ljubavi i guzicama pročišćenim svetom vodom zvijezda."

Driss i ja smo se našli u njegovu stanu na Bulevaru slobode, u jednoj od mnogobrojnih nekretnina koje posjeduje u Tangeru. Moj je čovjek upravljao velikim bogatstvom, naslijeđenim od bake, podrijetlom iz grada Fesa, kojoj je bio jedini unuk. Bilo joj je stalo da ga proglasi nasljednikom unatoč svojoj kćeri, da ga uzdigne u rang koji mu je prerana očeva smrt, u skladu sa zakonom, zabranjivala. Objasni mi, strastven i prepreden, suptilnosti muslimanskog zakona i kako ga je njegova baka uspjela izigrati uz pomoć fatve muftije iz njezine četvrti. No novac ga je nasmijavao i volio je svoje zanimanje kardiologa koje je obavljao sa zadivljujućim darom, priznatim i od kolega i od pacijenata.

- Prihvatio sam bakin novac samo zato što sam znao da ona i ja ne možemo voditi ljubav. Ona je htjela da budem briljantan, poslala me u arapsku školu kada je moda nalagala da žuljaš guzicu u klupama francuskih škola. Nevjerojatna žena!

Driss je toliko volio Maroko da je odbio otvoriti privatnu ordinaciju u gradu, procjenjujući da je njegovo mjesto u državnoj službi. Napustio je Fes i s tim se ciljem udomio u Tangeru. Ponekad bi puštao Um Kulthum i proglašavao se strastvenim obožavateljem arapske književnosti i zaljubljenikom u libertince klasičnoga doba. Pod njegovim sam sladokusnim i vlažnim pogledom pročitala Abu Nuvasa i u njemu otkrila slobodu koja ne dolazi s ovoga svijeta. Upravo mi je moj ljubavnik prvi pričao o Haladžovoj mucu. Bogu

hvala, nije mi bilo stalo do toga. Kao što me nije bilo briga ni za popis slavnih posjetitelja, kršćana, koje je prebiraio, "ludih zaljubljenika u tu lijenu djevojčuru raširenih nogu, Tanger, poluslatku-polusvinju, koja ih navodno liječi od smrti" - među kojima jedan Paul Bowles, koji je stanovao u blizini, jedan Tennessee Williams u Minzahu³³ i neki Brian Jones, koji se nastanio kod glazbenika iz skupine Zažuka.

Katkada bih ga pokušavala potanko opisati. Nije bio baš lijep. Posjedovao je mršavost ubojice, tanke i izdužene mišiće koji su podrhtavali pod kožom boje pečene zemlje i koji su činili da se rastapam, klccavih nogu i u trenu mokrih gaćica. Po obliku njegovih dugih i profinjjenih prstiju činilo mi se da ima i opako snažno udo, vrstu koja krstari velikim morima, nezasitna i neumorna. Ja sam od onih kojima jedanput nije dovoljno. On mi je to otkrio.

Smijao se i njegovi su zubi budili želju za ugrizom u njegove pune usne, za posrkavanjem onog djelića koji odvaja nos od usta, tamo gdje duhan ostavlja sitne tragove, tamo gdje želim proći jezikom. Od tada obožavam miris duhana koji se miješa s blagim znojem smeđe kože.

Moj je muškarac provodio većinu svoga slobodnog vremena u čitanju i dotjerivanju viceva za večeri u visokom društvu. Pričao je o ženama, o njihovim stražnjicama i njihovim grudima i ne trepnuvši, zabavno i surovo, uspravljena spolovila i pohlepne ruke. Pio je, posrtao, češao si stražnjicu, teturao među namještajem, pločama i ukrasima, gol i savršeno opušten, smijao se kada bih mu govorila da gleda drugdje i da ne bulji u moju stražnjicu kada bih išla prema kupaonici. Nije vodio računa ni o vremenu ni o troškovima. A ja sam kročila poljima svoga djetinjstva, ispunjena. Nisam bila u Tangeru. Nisam bila nigdje. Bila sam u nevjerojatnoj i potpunoj ljubavi koja nije trebala ni dijete ni brak, u ljubavi koja zna samo voljeti.

³³ Minzah - četvrt u Tangeru.

Jednoga dana rukama mi je obrлио lice i upitao me, malo zabrinut:

- Reci, voliš li me?

Nisam znala što da mu odgovorim. Ono što govorim sama sebi ili povjeravam teti Selmi nema nikakvih posljedica. Ali priznati Drissu!

- Ne znam!

- Zašto me onda dolaziš vidjeti, riskirajući da te Tanger prozove kurvom?

- Tanger me ne poznaje!

- Poznaje, poznaje, mačkice moja! Ovaj me grad predobro poznaje da bi mi oprostio!

- Oprostio, što?

- To što sam izabrao tebe, a ne Ajšu, Faridu, Samu, Neilu i toliko drugih besramnica iz dobrih obitelji!

- Ti ih ipak i dalje viđaš!

- Iz šale, marelice moja! Samo iz šale! Sama navodno osjeća tvoj miris u mojoj kosi, a Neila kaže da već nekoliko mjeseci smrdim po grohotuši!³⁴

-I ti im vjeruješ?

- Što se kose tiče, da! Cijelo mi je vrijeme glava zabijena među tvojim nogama! I one to znaju!

- Nije istina!

- Istina je! Čak sam im predložio da i one učine isto, umjesto da potrate život u naizmjeničnom pušenju susjedu Jalunu!

- Ti si potpuno lud!

- Ma ne, samo ti pričam šta se događa po dvorima našega miloga grada. U očekivanju, hoćeš li dopustiti svom ljubavniku da te kuša još jednom?

Ničemu ne bi služilo da se pobunim ili pretvaram da to ne volim. Dovoljno je bilo da razmakne moje gaćice da bi otkrio raspomamljeno vrelo.

³⁴ Biljka grohotuša, ovdje se misli na stidne dlake.

BADRA U ŠKOLI ZA MUŠKARCE

Kad sam imala deset godina prestala sam željeti otkrivati žensko spolovilo.

Željela sam vidjeti muški kurac. Pravi. Reklasam to Nuri i mojaje sestrična pukla od smijeha misleći da sam glupača.

- Ja sam ih već vidjela nekoliko i svih boja!

- Gdje?

- Pa na tržnici! Seljaci sjede raskrečenih nogu i puštaju svoje pimpeke da im vise među povrćem.

Otišle smo zajedno, napravile krug oko štandova, no uzalud. Bojala sam se da ćemo se vratiti neobavljena posla kada smo naišle na seljaka koji je zavrnuo svoju staru dželabu. Učini nam se da smo vidjele crnkastu stvarčicu kako se klati među njegovim nogama, no nismo mogle provjeriti jer je starčić prozreo našu igru i počeo trčati za nama nazivajući nas "đavoljim sjemenom".

Lončar Moha mora da je to izdaleka pratio jer nam se u prolazu smiješio i uviđavno nas pozvao.

- Ej, cure! Pogledajte malo ovdje, kakav komad sladića imam.

Iz procijepa njegove halje diskretno je izvirivao okrugli lju-bičasti vrh, napola sakriven tornjem punim ilovače, što ga je pokretao ujednačenim udarcima noge. Nura i ja smo na trenutak ostale skamenjene i potom pobjegle tresući se od smijeha.

Vraćajući se kući, presijecajući preko polja, rekla sam Nuri da lončareva stvarčica nije bila lijepa za oko.

- Zamisli, nisi je još ni vidjela cijelu! Katkada se skriva u šumar cima pokraj rijeke i pokazuje ga curicama koje tamo ostaju kad njihove majke operu rublje.

- Voljela bi dotaknuti neku tako crnu stvar?

- Pa bih! Kada ga stisneš, iz njega navodno izađe mlijeko. Ako neka žena popije jedan gutljaj, zatrudni.

- Ma ne! To se događa preko očiju!

- Kako?

- Pa, teta Selma često zna reći stricu Slimanu: "Prestani me tako gledati, zatrudnjet ću!"

- Pa do vraga! Koja je lažljivica ta Bornija! Stalno govori mojoj majci da daje ocu jaja pečena s češnjakom i s divljim medom kako bi se njegova stvar napunila mlijekom i mogla dati dva lijepa blizanca, crna poput šljiva i golema poput djeda!

Nura je bila moja dobavljačica prljavih priča. Poput one o pastiru Sidi Drissu koji je imao naviku trljati svoju stvarčicu o živice indijske smokve iz Barbarie jer je njegov golemi dlakavi ud bio neosjetljiv na bodlje. Ali ne i na ugrize magarca budući da su ga jednom morali odvesti u hitnu nakon što je jedan zalutali magarac zamijenio njegov glavić sa smokvom i zagrizao u nj sa životinjskim apetitom.

Nura mije predložila da zamislimo pimpilimpiće svih nećaka. Nevoljko sam slegnula ramenima. Poznavala sam već onaj brata Alija, kojega sam više puta vidjela kada bi gologuz trčao za kokošima. Vidjela sam čak i kada su mu obrezali kožicu glavića i kada je ušao u Abrahamovo pleme, prekriven slinom i darovima. Jedina zanimljiva stvar u cijeloj je toj priči bila vidjeti majku kako se šepuri u dvorištu, jednom nogom u vodi, drugom na zemlji. Kada je Ali kriknuo, ona je pomaknula svoju desnu nogu, lupkajući nožnim prstima o stijenke posude. Metalni zvuči i krici prekrili su Alijev plač dok se i ona znojila krupnim kapima znoja, preplašena i blijeda. Majke ne podnose da im se diraju sinovi, njihov ratni plijen. Zapravo, one su voljele samo pimpače. Zapravo,

vo, one su lude za njima, provode cijeli život u njihovu lickanju da bi se poslužile njima u prikladnom trenutku, kao i bodežima i svrdlima. Tko kaže da žene nemaju kurac?

Nura je mogla zadovoljiti svoju znatiželju za pimpačima kada je teta Turidža, koja živi u susjednom gradiću, došla u posjet za Bajram, u pratnji svojih dvaju dječaka od dvanaest i trinaest godina. Za vrijeme sieste Nura i ja smo se zatvorile u sobu, koja je od nedavnoga Najimina vjenčanja bila samo moja.

Igrale smo se u jednom kutu kada su dvojica bratića krado-mice ušla, nalažući nam da ostanemo mirne. Na brzinu su nas prilijepili uza zid, hvatajući nas za grudi i stražnjicu. Nura je stenjala i pokušavala odgurnuti Hasana. Said je podignuo moju suknju. Pokušao me obrlatiti:

- Želiš li da ti pokažem svoju ptičicu?

Nura je zamalo plačući prijetila da će vriskati. Dva brata su nas pustila i Hasan je nevoljko najavio:

- Što je, pičkice, mi nikoga ne silimo! Ali ako želite naučiti živjeti, pridružite nam se sutra pokraj Karminog zdenca. Svašta ćete vidjeti!

Došle smo protivno svakom razumu. Said i Hasan su nas čekali na izlazu iz sela, u sjeni masline. Našli smo se na proplanku, a zatim smo se sklonili iza živice.

- Psst! Spustite glavu da vas ne vide!

Ono što sam vidjela kroz živicu zaustavilo mi je dah: tuce dječaka, nećaka i prijatelja ležali su na travi, rukama spojeni svaki u međunožju onoga drugog, zatvorenih očiju i zadihani. Nura je razrogačila oči. Znala sam da nisam na dobru mjestu i da ne bih trebala gledati takav prizor.

- Mala znatiželjnice! Mala bludnice! šaptao mi je Said u trenih očiju.

- Ali zašto to rade? upita Nura, vidljivo smetena.

- Zato što imaju palice, a kože nisu uvijek poslušne, odgovori Hasan smijuljeći se.

Brzo smo se udaljile unatoč negodovanju dvojice dječaka.

- Hej, cure! Sada kad ste se nauživale, morate nas nagraditi! Pokažite nam svoje pipice! Samo malo! Hajde, ne budite zle!

Dala sam petama vjetra, Nura za mnom. Bijesni, dječaci su nas ganjali preko šikare i bili bi nas se dočepali da pastir Aziz nije prošao, zajahavši naopako svog magarca i pjevajući svojim dubokim glasom berberske pjesme. Said i Hasan su se razočarani morali povući.

- Vas dva magarca, nećete ništa izgubiti čekajući. Ispričat ćemo sve Am Habibu, zaduženom za obrezivanje. Skratit će vam ga i drugi put!

Vidjeti dečke kako se međusobno diraju duboko me šokiralo. Pimppek dakle nema posebnu želju; on trči za pipicama isto kao i za pimpekima. Osjećala sam se surovo detronizirana i užasno nepotrebna.

Rekla sam to Numi koja je posramljeno priznala:

- Ja sam mislila da to rade samo djevojke s djevojkama.

- Što?

- Pa naravno! Nismo te zvale da nam se pridružiš u našim igrama iz straha da nas tvoja majka ne uhvati. Tvoja majka je strašna, znaš!

- Ti si izdajica! Platit ćeš mi to!

- Uvjeravam te da sam čekala samo pravu prigodu da ti pokazem!

- Dobro, onda ćeš mi odmah pokazati! Dodite u kuću, a ja ću se pobrinuti da zavaram mamu.

Došle su njih četiri, nećakinje i školske prijateljice. Počele smo se igrati s lutkicama i igračkama odraslih koji priređuju slavlje. Svaka je od djevojčica, sa salvetom na glavi koja je služila kao haik, pokucala na vrata moje sobe i ušla izgovarajući uobičajene pozdrave:

- Kako si? Kako gazda? A najstarija se udala? Bog blagoslovi vašu kuću!

Smjestila sam ih na prostirku podno kreveta. Poslužila sam ostatke čaja pomiješana s vodom i suhe kolače ukradene iz majčina ormara, a onda nam je Nura najavila da ćemo čavrljanje

nastaviti pod baldahinom. Ona se prva počela stiskati uz Fatimu, a ostale djevojčice slijedile su primjer. Ja sam se zadovoljila promatranjem. Nura je uskoro ostavila svoju prijateljicu posvetivši se meni. Stisnula sam bedra, no njezina je ruka brzo pronašla moje spolovilo i počela škakljati gumbić pod mojom suknjom. Kao da sam se htjela osvetiti za ugodan doživljaj koji mi je pružalo njezino milovanje, zavukla sam ruku među njezine noge i vraćala joj istom mjerom. Nije se čuo nikakav zvuk, ali ruke su svirale divlju partituru na sporazumnim tijelima. Blaga i zapanjujuća toplina protjecala mi je nogama. Moja se pikica uzdizala pod rukom koja ju je dražila, mijeseći pužića šćućurena pri vrhu. Trudila sam se da ne usporim kretnje svoga prsta kako bi Nura nastavila kolutati očima, izvan sebe, otvorenih usta, čela orošena znojem. Pomislila sam na prizor s dječacima i pitala se uživaju li i oni u svojoj igri kao i mi u svojoj. Nurina me ruka milovala, i to je bilo božanski ugodno.

Gotovo cijele godine iz nas je bujala neka vrsta mahnitosti, tjerajući nas da se i u najmanjoj prigodi trljamo jedna o drugu, same ili u nazočnosti drugih djevojčica. Njezin je prst postao redovitim posjetiteljem moga intimnog kutka. Opirala sam se predati drugim rukama doli njezinim, tako vjernim i posebnim. Dolazilo nam je da se skinemo, spolovila jedva oslobođenih zajašemo jedna drugu, uglavljenih pubisa i istraživačkih ruku. Nura je postala moja slatka tajna. Bila sam njezin idol i pomalo njezino vlasništvo.

Said se nastavio vrzmati oko mene. Nekoliko dana prije no što se vratio u svoju selendru, došao je k meni, iskričavih očiju i molećiva glasa:

- Moram te nešto pitati.
- Slušam te!
- Vidjela si što ti sve mogu otkriti.
- Misliš na dječake? I? Najobičnija ste grupa idiota koju žene ne žele.
- Idioti ili ne, začepili su ti neko mjesto. Ali nisam želio o tome razgovarati. Trebaš mi učiniti jednu uslugu. Pođi za mnom.

Krenuo je prema poljima.

- Gdje ćeš? Mama ne voli kada se družim s dečkima.
- Nećemo dugo.

Za nekoliko trenutaka izašli smo na istu čistinu kao prošli put. Tamo je bila skupina dječaka kao da je sajmeni dan.

- Naporan si. Nećeš mi valjda pokazati isti prizor?
- Neću. Ali sam se kladio.
- Kakva oklada?
- Da ću im pokazati tvoju picu.

Ostala sam bez daha.

- Preklinjem te! Nemoj me iznevjeriti! Ništa ti se neće dogoditi, obećajem ti. Ostat ćeš ovdje, mirna. Poslužit ću se ovim ručnikom kao zastorom. Moji prijatelji će stati u red. Svaki put kada podignem ručnik, ti podižeš suknju i pokazuješ picu.

Zanimao me nastavak pa sam se dala nagovoriti. Objesio je ručnik o jednu granu, raširio ga tako da me potpuno skriva od pogleda i viknuo prema prijateljima:

- Pripremite se. Na moj znak, Faruk, približavaš se za jedan korak!

Tako sam se dobrih pola sata mogla razmetati svojim draguljem i vidjeti kakav učinak ostavlja na dječake, u jednoj ruci držeći gaćice, drugom dižući i spuštajući suknju. Moj bratić je dizao zastor poput toreadora koji vitla svojom krpom pred narogušenom životinjom. Mimo sam gledala male znatiželjnike. Oni su, opčinjeni, vidjeli samo moje spolovilo. Neki su pocrvenjeli do ušiju, drugi bi probljedili kao da će se srušiti u nesvijest.

Kada je posljednji gledatelj otišao, Said mi ponosno pogladi obraz i uzvikne:

- Ah, sestrično! Genijalna si. Stvarno možemo reći da imaš muda! Vratit ću ti to, obećajem, zaklinjem se!

- Kladio si se da ću pokazati picu tvojim prijateljima ne spuštajući pogled, i to je to!

- Bolje od toga! Svaki od tih idiota dao je novčić kako bi se mogao diviti tvojoj mici. Ukupno: imam jedan dirham u džepu s

kojim ću kupiti loptu koju je trgovac Lakhdar objesio iznad vrata kako bih puknuo od muke.

Moja pica za loptu.' Smatrala sam to smiješnim, ali mi je laskalo da ona donosi toliko, a da nisam učinila ni najmanji napor. Svejedno sam pitala:

-A ja, što sam ja zaradila?

- Poštovanje svoga bratića koji će se možda jednoga dana tobom oženiti.

- Ne želim se udati za tebe. Prevelik si i smrdiš na češnjak kao i tvoja majka.

Nismo se vjenčali. On se oženio Numom i prve bračne noći zaboravio kako mu se diže. Ali je zato postao jedan od najboljih trgovaca svoje generacije.

www.bosnaunited.net

Chiarissima

Već od početka naše veze, Driss je inzistirao da mi na kraju svakog mjeseca da sto dirhama, govorio je, moju "plaću". Htio mi je dati financijsku slobodu koja bi mi omogućila da popravim odnos s tetom Selmom i da potvrdim položaj "punoljetne i odrasle osobe". Ta mi se ideja činila neumjesnom, ali nisam odbila njegov novac. Navaljivao je da pođem na tečaj za daktilografkinje, da se vratim školskim knjigama, da se vratim francuskom i čitanju. To sam i učinila, ne zbog njegovih neuvjerljivih argumenata, nego zbog želje da mu se dopadnem.

Napustila sam veo i oblačila haljine koje bi mi poklanjao, cipele, marame i nakit koji je vrijedio čitavo bogatstvo. Teta Selma je gundala: "Kad te već jebe i uzdržava, što ga sprječava da te ne oženi? Od tebe stvara luksuznu kurvku."

Vjenčanje? Ali mi smo bili muž i žena i neće list papira potpisan pred adulom³⁵ puno promijeniti, tvrdio je moj ljubavnik. Ja sam mu vjerovala. Prije nego bismo vodili ljubav davao mi je da čitam Lamartineove stihove, ispravljao moju dikciju i pravopisne pogreške.

- Uskoro ćeš prijeći na Račina, potruđiš li se! govorio bi nasmijan.

- I što ću s tim? Čemu će mi služiti sva ta hrpa riječi?

- Kako bi u svojoj glavi otišla daleko. A i kako bi zaradila za život.

³⁵ Adul - crkveni bilježnik.

- Ja da radim? Pa nemam nikakve diplome.

- Imaš već potvrdu o studiju i nekoliko godina srednje škole. Prepusti to meni. Uskoro ćeš stolovati za uredskim stolom i stavljati svoj potpis na dno bezbroj nepotrebnih dokumenata.

Održao je riječ. Za manje od godine dana našao mi je posao tajnice u jednoj agenciji kraljevske aviokompanije. Moji prihodi nisu bili veliki, ali sam bila nemalo ponosna što donosim novac u kuću. Teta Selma odbila je da joj krajem mjeseca sve dajem.

- To je tvoj novac i moraš njime slobodno raspolagati. Želiš sudjelovati u troškovima? U redu, ali nauči upravljati svojim financijama i štedjeti kako nikada ne bi oskudijevala.

Driss mi je i na pošti otvorio štednju. Poslije sam imala i račun na banci, ali još i danas čuvam svoju poštansku štednu knjižicu kao zaostalo zračenje s nekog davno nestalog planeta.

Voljela sam Drissa i naučila sam mu to i reći, iskrena i zasićena njegovim tijelom. On se smijao, pomalo tužno, i očinski me štipao za obraz:

- Mala moja, što je to voljeti? Naše su potkožice sretne što se trljaju jedna uz drugu. Sutra ćeš sresti nekoga drugog muškarca, poželjet ćeš mu pomilovati vrat, imati ga među nogama. Odbacit ćeš me.

Užasnuta, vikala sam:

- Nikada!

- Ne govori gluposti! I ja mogu sresti neku ženu, puno žena i poželjeti ih lizati.

- Ne volim kada si prost.

Njegov me je govor podsjećao na guju od moje šogorice i, ne znam zbog čega, na tužnu sudbinu imšukskih prostutki - halajka.

MOJI VOLJENI MARGINALCI

Moj mi je bratić Said otkrio da se spolovilo može prodati i donijeti novaca kao halajkama koje je selo prognalo i koje je teta Selma optuživala da "unovčuju svoje pičkice". Radoznala, govorila sam si: "Tako one rade kao i ja, i ja radim kao i one. Čemu toliko buke za tako malu stvar?"

One čije bi ime šaputali, mrmļajući gnjevne udubilahe³⁶, bile su žene bez muškarca i zato smatrane nemoralnima. Bile su samo tri, majka i njezine dvije kćeri, ali njihovi su grijesi, šuškalost, bili jednaki onima cijeloga čovječanstva. Živjele su same otkada je otac, otišavši na hodočašće, nestao. Neki su držali da je umro u Svetoj zemlji, govorkalo se da se nastanio u Casablanci i da njegove ženke "rade" za njega. Kako su žene mogle "raditi" ako su bile odvojene od svijeta. Sada sam to znala.

Naćulila bih uši kako bih uhvatila i najmanji trać koji je kolao u vezi s njima i skupljala ih, groznićava i nezasićna. Izmišljala bih razne izgovore kako bih se vrzerala oko njihove nastambe, farme crvenih crjepova, s pogledom na saharšku rijeku, koju im je darovao jedan bivši kolonist. One su je ogradile bijelim zidom po kojemu je puzala neka divlja biljka, zaklanjajući fasadu i čineći damama paravan svojim nerazmrsivim granama.

³⁶ Udubilah - neka nas Bog ćuva!

U kutu je uvijek stajao crnomanjast čovjek goleme glave, obavljajući posao čuvara. Bio im je i poštar. Kada bi pala noć, on bi nestajao, prepuštajući mjesto dečkima iz sela koji su se diskretno izmjenjivali.

Katkada bih vidjeli dvije sestre na ulicama Imšuka. Majku nikada. Prošle bi trgovom potpuno prekrivene velom, pokazujući tek jedno oko, pretjerano namazano kholom.¹⁷ Govorkalo se da su im lica ružna, zdjelice ravne, put blijeda, korak težak i stopala ravna.

Događalo se da jedna od njih ude kod krojača Arema ili prijeđe prag Sidi Brahibukezaova mauzoleja. Odlazile su i u hamami svi su znali da bi sve žene izašle iz velike sale i pobjegle u predvođe kada bi se halajke pojavile.

Mogla sam im se do mile volje diviti na dan kada sam ih srela pred bazenom s toplom vodom. Cim ih je ugledala, moja majka se okrenula i gotovo pobjegla. Ja sam ostala ukopana, proždirući ih pogledom. Bile su lijepe blizanke. Njihova su tijela salivena u haljine od fine svile imala bjelinu alabastera. Grudi, strahovito teške, imale su ružičaste bradavice, raspuknute kao koštice šipka. Njihove su oči bile neopisive boje, ispod luka obrva, iscrtanih poput polumjeseca. To su bila čudovišta koja se bez prestanka vrijeđalo i proklinjalo po zakutcima Imšuka? U mojim adolescentnim očima ta put, te stražnjice, te kože i zdjelice nisu bile drugo doli utjelovljenja sveobuhvatne i tiranske žudnje. Sagnuvši se kako bih odnijela krčag pun kipuće vode, okrnula sam nogu jedne od sestara. Kada sam podigla glavu, goruća lica i zamagljena pogleda, vidjela sam ju kako se smije, daleka kraljica. Uzela mi je lice u svoje ruke, kao da uzima vrč, i gotovo me poljubila u usta, najprije blago, a potom toplo i ustrajno. Njezine su usne izazivale vrtoglavicu. Pobjegla sam vičući. Iza mojih leđa smijala se ta kraljica od Sabe koju je moj učitelj posebno cijenio:

- Vrati se kad god hoćeš, djevojčice! Tvoja je slina šećer i med, dobacila je, savršeno ravnodušna prema svijetu i njegovim stratištima.

³⁷ Khola - prašina, crna ili siva, služi kao šminka za oči.

Majka me čekala u predvorju, namrštenih obrva i sumnjičava pogleda:

Sto si radila unutra? Zašto nisi odmah izašla? Nisam li ti zabranila da gledaš te djevojke na lošem glasu?

- Poskliznula sam se, želeći pobjeći. Mislim da sam se one-svijestila.

Bilaje to polulaž, moja je glava još brujala od užitka koji sam okusila naočigled Imšuka. Poljubac djevojke žario mi je kut usne i omamljivao me. Navečer se u krevetu nisam mogla suzdržati od dozivanja Boga:

- Učini da postanem halajka! Učini da me djevojka dođe opet poljubiti!

Ona se nije vratila osim u mojim noćnim snovima kada sam sanjala o svom zavjetu o najljepšoj pički u Imšuku i cijelome svijetu. Od sada sam znala da me halajke nadmašuju u ljepoti i tajnovitosti, ali im nisam zamjerala. Naprotiv. Neodređeno sam osjećala da su mi sestre po rasi, starije sestre koje bi mi jednoga dana mogle otvoriti sva velika vrata raja, nepojmljiva ostalim smrtnicima.

Jednoga sam poslijepodneva, izlazeći iz škole, srela jednu od sestara. Prelazila je saharsku rijeku. Odlučila sam ju pratiti i pod cijenu majčine kazne. Hodalaje ne žureći i ne osvrćući se, gledajući ravno preda se dok je veo šuštao. Kada je prošla džamiju, morala sam potrčati jer je iznenada ubrzala korak.

Krenula je put groblja, ušla unutra pošto je bacila pogled na čuvare. Ja sam sjela iza maloga grma gdje su pasle dvije koze. Nagnuta nad jednom grobnicom, dlanova rastvorenih i okrenutih prema nebu halajka se molila. Uokolo nije bilo ni žive duše.

Nije prestajala izgovarati molitve i ja sam počela osjećati umor. Kašnjenje će mi priskrbiti dobre batine, pomislila sam zabrinuto. Iznenada ugledam muškarca kako dolazi s druge strane groblja, približavajući se ženi. Došavši do nje, postavi ruke kao za molitvu i odjednom ju povuče k sebi prije nego će ju saviti ponad grobnice. Skliznuo je iza nje i naslonio se na njezina leđa. Veo je tek otkrivao pokrete muškarca, skrivajući njihova tijela

od pogleda. Na posljetku sam shvatila smisao njihovih pokreta i pošla prema domu, smišljajući valjan razlog svom kašnjenju.

Majka nije vjerovala ni riječi od onog što sam joj ispričala. Zaključala me u zahod pošto mi je opalila najjaču pljusku u mom životu. Samo me nenadan posjet tete Selme spasio od još strože kazne. Slimanova žena natjera me da obećam kako se više neću zadržavati poslije škole. Sutradan je iskoristila što smo u stražnjem dijelu kuće bile same, okružene vrčevima maslinova ulja, kuskusom i suhim mesom, kako bi me upitala:

- Je li istina da si sinoć otišla sve do groblja?

- Tko tije to rekao?

- Ćoravac Tijani obavijestio je tvoga strica koji mi je jutros, donoseći mi palačinke za doručak, sve potvrdio. Sto si tamo radila u sumrak?

- Pratila sam halajku, priznala sam crveneći.

- Sto? Odakle poznaješ tu ženu?

- Vidjela sam je u hamamu sa sestrom blizankom!

Teta Selma kiptjela je od bijesa. Povukla me grubo za uho:

- Slušaj! Da se nisi više usudila približavati tim ženama. Zar ne razumiješ da su one loše?

- Tako su lijepe, teta Selma!

- Sto se to tebe tiče? Koliko znam, nećeš se ti udati zajednu od njih! Razbit ću ti glavu ako te uhvatim da se motaš oko njih!

Odnijela sam mjerericu kuskusa u kuhinju. Teta Selma mrmljalaje bijesna iza mojih leđa: "Lijepe, kaže! I te kako! Morat ćemo tu malu udati što prije! Ona je u stanju platiti kao muškarac da bi se divila sisama halajkd."

Načulila sam uši odjednom zainteresirana: A kada bih skupila dovoljno novca kako bi mi ljepotice dopustile da se nagledam njihovih sisa do mile volje i, tko zna, možda i njihovih zrelih pički? Na kraju krajeva, Said je skupio jedan dirkam u manje od pola sata zahvaljujući mojoj mačkici. Ija mogu skupiti toliko, ako ne i više.

Nura se rasplakala kada sam joj to ispričala:

- Ubit će te ako to napraviš. I ja ću ostati sama, kao prava halajka, bez tebe!

- Počinješ mi ići na živce. Ne postaje halajkom svatko tko to želi! Želim samo znati je li moje spolovilo isto tako lijepo kao i njihovo!

- Ali tko ti kaže da one imaju lijepe pičkice?

- Kada imaš tako zanosno lice, očito ni guzica ne zaostaje!

- Dakle, ti imaš najljepši pičić Imšuka? Imaš čak i madež dolje! Isti kao i ovaj na bradi.

- Ti se ne razumiješ u pičke! Tvoja su specijalnost kurčići! A sada obriši te sline ako ne želiš da odmah odem kurvama.

Kasnije sam čula tetu Taos kako viče na strica Slimana kojega su dvije supruge stavile u karantenu: "Tvoje halajke će loše završiti! Ja ti to kažem." Tri tjedna nakon moje svadbe vijest je poput groma odjeknula selom: pastir Aziz pronašao je jednu od sestara u napuštenom polju, nedaleko od groblja. Spalili su joj spolovilo i nožem prerezali grlo. Nitko nikada ne dozna tko je počinio takvu strahotu. "Zasigurno neka od njezinih mušterija koja ju nije uspjela nagovoriti da napusti taj posao", mirno je rekla moja majka kada sam joj ispričala vijest.

Osjećala sam se tužno i potpuno slomljeno. Čemu služi Božja providnost kada dopušta smrt jedne halajke i dopušta jednom Hmedu da nekažnjeno uništava ružine pupoljke? Tresla sam se od prigušena bijesa i grizla si šake od nemoći.

Nikada više nismo vidjeli druge dvije halajke. Pričalo se da su napustile Imšuk jednog olujnog dana, krenuvši prema obližnjoj pustinji. Nikada nisam doznala koja je od dviju sestara mrtva, ona koja me poljubila u hamamu ili ona koja ju je gledala kako to čini. Od tada nisam nikada ubrala ružu. Draže mi je gledati ju kako cvate, raspaljuje se, vene i potom umire.

Danas, za svojih noćnih ophodnja saharske rijeke Harat, katkada čujem kamenje kako stenje. Iz njega izviru kapi vode, crvene poput suza prolivenih prekasno za predragim bićem. Tada zaboravljam Drissa, kojeg je milost napustila, i ponovno vidim moju halajku, ovjenčanu zlatom i tajnovitošću.

Driss me uzbuđivao, jedinstven i uzastopan, ustrajan do tvrdoglavosti, promjenjiv poput žive, od njega me oblijevao hladan znoj. Često zaljubljen, galantan, zanesen, čudo svoga vremena i svoga novca. Usamljen, krhak, sebičnjak, najčešće uvrjedljiv i ciničan. U stanju da mi plače na ramenu dok vodimo ljubav i potpun prostak čim bih pokušala otvoriti svoje srce, položiti poljubac na dlan. Događalo mu se da se izruguje mojim nogama nazivajući ih "seljačkim" dok bi mi izuvao elegantno izvezenu natikaču kako bih probala finu cipelu koju je donio od najboljega postolara u gradu. Jednoga sam dana za njegov ukus bila predebela, a slijedećega odveć mršava. Katkada bi štrajkao, odbijajući me dirati tri tjedna zaredom, nazivajući me pohotnom ženkom, povraćajući svoj viski po podnim pločicama čim bih se osmjelila uzeti mu ruku i staviti ju na svoje grudi. Kako bi me zatim dok sam očajavala pitajući se hoću li ikada ponovno ugledati njegove bradavice i stražnjicu, zgrabio poput oluje, srušio na pod, prislonio uza zid, pritisnuo na starom stolu, kričući svoje zadovoljstvo i tražeći od mene da mu na uho šapćem prostote. Nametao mi je svoju prevrtljivost, prisiljavajući me da zbog telefonskog poziva, mrtva od straha, jurim kroz grad jer je govorio da je umoran, sit svega, na rubu samoubojstva. Već sam ga zamišljala mrtvim, probijedjelim, potpuno ukočenim, a on me dočekivao nasmiješen, svježije obrijan, namirisana, otkopčana šlica i napeta spolovila. Usisavao mi je jezik, grizao grudi i usne, širio noge, zabijao svoj penis u

moje grozničavo spolovilo, uvlačeći ga i izvlačeći, sustavno, dugo, brišući moju žudnju okrajkom svoje košulje, koja je mirisala po lavandi, i na džepu imala diskretno izvezene njegove inicijale.

Počeo mi je govoriti o muškarcima. Zatim o ženama. Nagovario me, nevino poput djeteta koje recitira svoju prvu lekciju, na spavanje u troje, pa u petero. Rekla sam mu da je lud, htjela sam otići istoga trena.

Smijao se, rekao mi da sam bezazlena, izazivao me da mu dokažem da imam dušu i da će uskrsnuti nakon smrti. Bila sam zbunjena. Meni je duša bila nešto što se podrazumijeva samo po sebi. To je činjenica. I čak iako nisam točno znala čemu je Bog sličan, bila sam uvjerena da je On svemoguć, sveprisutan i da upravo On drži planete u ravnoteži. Slijepo sam vjerovala. On se želio smijati, preskučen u svom životu i tužan od rođenja.

Jednoga dana sjedila sam u njegovu krilu kad prošapće:

- U redu, imaš dušu, no zbog čega se kitiš srcem? Znaš li što je srce?

- Pumpa!

- Ma vidi ti kako naša beduinka napreduje! Da, točno! Pumpa. Dopuštaš da znam nešto o tome.

- Priznajem da si dobar liječnik!

- Šuti, izdajico! Znam bolje od tebe da kad pumpa prestane pumpati, bića prestaju disati i počinju trunuti.

- Geranije tete Selme ne postavljaju si takva pitanja.

Razrogačio je oči, očito zadivljen:

- Što geranije imaju s time?

- Volim njihovu boju, a mrzim njihov miris, no postoje, a da ne moram odlučivati o tome. I one sigurno imaju dušu, čak ako ju i ne vidim.

- Hoćeš reći osjećaje. A moje spolovilo? Ima li, po tvom mišljenju, neke osjećaje?

- Plašiš me, Driss. Katkada si kažem da ste Bog i ti isti. Previše moći! Previše zavodljivosti! Toliko te volim da mi se vođenje ljubavi s tobom čini kao jedina molitva kojom se može uspeti u nebo i upisati u popis mojih pravednih djela hranjivih pred Bogom.

Prasnulo je u smijeh:

- Na korak si do mnogobošlva, djevojčice! Pripazi da si ne zapališ krila! Ah, moja bezbožnice, draga moja bezbožnice, blago moje, moja neoskrvnjena kurvo, dijete moje neustrašivo!

Znala sam da sam poganka, da je moja vjera nestala među mojim nogama, prestrašena spoznajom da si tijela mogu pružiti toliko zadovoljstva. Znala sam da sam prekorčila božansku granicu nakon one društvene, koja me, na poslijetku, nije ništa stajala. Znala sam da ću u Drissovim rukama ponovno postati biće prije Isusa, prije Kura'na, prije Potopa. Da sam se odsada izravno obraćala Bogu, bez knjiga i bez mesija, bez halala³⁸ i bez harama,³⁹ bez mrtvačkog pokrova i grobnice. Doznala sam to jednoga jutra kada sam se, odlazeći u ured, molila Bogu da nakon dva mjeseca odbijanja Driss sa mnom ponovno vodi ljubav. Bog mi je ispunio želju budući da me je Driss nazvao u četiri sata, sav sladak kao med i mlijeko, govoreći mi kako mu nedostajem i kako će me izvesti na večeru u jedan od najskupljih restorana u gradu.

Čitavo svoje djetinjstvo nisam mogla doli slaviti svece, biti na danima Kurban bajrama i gledati kako se krv oვნova proljeva u slavu nekoga nepoznatog, zvanog mula, ovaj ili onaj. Sa Drissom sam znala da se moja duša skriva među mojim nogama i da je moje spolovilo hram uzvišenosti. Kakve li gluposti! Zbog ljubavi prema Drissu prihvatila sam igrati šah s Bogom. On je otvarao. Majstorski. Ja sam gradila svoju

³⁸ Halal - blagoslov, oprost; dopušteno.

³⁹ Haram - prokletstvo, grijeh; zabranjeno.

obranu oko lovca, topa i kraljice koja nisam bila. Neobično je, no nikada nisam pomišljala na kralja. Vjerujem da Bog obožava svoje ljubavnike koji se čak i u smrti nastavljaju bacati ničice pred Njegovom slavom. Vjerujem da nas Bog toliko voli da bdije nad našim snom čak i kad hrčemo.

Moj je čovjek želio da izlazimo, da idemo u kazalište, u kino, u country club, da nas njegovi prijatelji ugošćuju kao par, i da nas pozivaju bizarni ljudi o kojima mi je pričao, gdje se, objašnjavao je, sve moglo reći i svašta dogoditi. Prihvaćala sam ići s njim, bijesna i potpuno neosjetljiva na svjetinu i alkohol. Tada me počinjao gubiti. Tada sam ga izgubila.

Driss je znao da sam zaljubljena i poigravao se mojom žudnjom. Tijekom tih večeri obožavao je dahtati za vrat nekoj curi, nekoj drugoj stezati bokove, ljubiti u sljepoočice ili otvoreno štipati nečiju oblu stražnjicu. Nikada me nije dirao u javnosti i pravio se da ne vidi moj bijes ni metke kojima sam bušila kožu njegovih koketa. Gorući bljeskovi koji su mi se razlijevali trbuhom kad god bi se našao na manje od jednog metra od mene, ispunjavali su me suzama i ogorčenjem.

Jedne me večeri odveo dvjema gospođama kojih mi je imena otkrio na stubištu, na četvrtom katu otmjene zgrade Istiqlalske avenije. Natočile su mu francusko vino, uzeo je grozd iz zdjele za voće, ispričao dva ili tri vica, i izjavio da ne dobiva dovoljno ljubavi. Pet minuta poslije u krilu mu je sjedila Najat, razroka žena božanstvena tijela, kojoj je bestidno milovao grudi. Htjela sam ubiti kad sam čula njezinu družicu Saluu kako se smije i ohrabruje ga:

- Oslobodi njezinu lijevu sisu. Ajde, ugrizi joj bradavicu. Ali ne prejako. Liži, stari moj, liži. Najat obožava da ju se liže. Ne brini se, već je vlažna. Stavi samo prst i provjeri

lažem li. Oh, Driss, imaj milosti prema mojoj ženi! Pre-razjapljena je, preširoka! Ali dobro miriše! Osjećam tvoju napetost, oh, draga moja ljubavi, moja preljubna stidnico! Otvori se da Driss napokon vidi tu golemu pičku koja opsjeda moje noći, a moje dane ispunja ženskom spermom. Hej, Driss, Najat voli muškarce samo kad ju gledam dok to radi. Kaže mi da se svaki put kad joj ga koji muškarac uvali pred mojim očima, moj klitoris izduži za centimetar. Čvrsto vjeruje da ću se ako mi svake noći usnama siše pičku, jednoga dana zateći s kurcem u međunožju, samo kako bih ju, kaže, jebala sve do maternice i zauvijek ju oslobodila od muškaraca. No, hoćeš li se pokrenuti, Driss, ili da ja zauzmem tvoje mjesto? Želim svoju ženu, prljavi liječnice, kojemu se diže na lezbijski par.

Ustala sam, gotovo ponosno, gotovo vladajući samom sobom. Nije mi bilo mjesto u tom stanu, usred toga raskalašenog trojstva. Nije to bio ni moj svijet ni moj čovjek, niti moje srce. Zato sam otišla. Svuda oko mene Tanger je zračio herezom. Htjela sam ubiti.

Driss me ponovno vidio tek za dva tjedna. Nije se pokušao ispričati, sjeo je ispred mene, pokazujući na sag pun razbacanih ukrasa i rijetkih knjiga te rekao:

- Ovo sam naslijedio od bake, bogate poput Kreza, nepravedne poput zlatnog žita čiji miris je udisala, oslonjena na svoj štap sa srebrnom drškom, usred svojih plodnih i putenih polja, usred mjeseca svibnja. Bilo joj je stalo u svom velikom krevetu s baldahinom imati djevojčice od petnaest godina, i te kako zrele za udaju, grudiju čvrstih poput bombi, ugljenasta i pokorna spolovila. Obožavala me i gotovo da se nije skrivala kako bi cuclala jezik svojih seljanka, jedrih poput dinja, ili gnječila njihove grudi, teške kao kamenje. Od nje vučem ljubav prema ženama. Primoravala je svoje prilježnice da nose gaćice i čuvala ih za mene, zatvorene poput tajne u raskošno izrađenoj srebrnoj kutiji. "Pomiriši ovo, prljavi mangupe", govorila mi je darujući mi vrhom

svoga štapa od ebanovine neznatno zaprljane gaćice. Pobožno sam mirisao relikviju, ludo i nestrpljivo štene. "Odi se sada oprati i ne dopuštaj muškarcima da ti stavljaju ruku na stražnjicu. Ti seljaci ne znaju živjeti. Nemaju milosti za ruže ni za pupoljke, a kamoli za janjad tvojih godina."

"Jedne sam noći želio vidjeti i saznati. Vrata spavaće sobe moje bake bila su pritvorena, hodnik prazan. Mlada Mabruka sjedila je na njezinu licu i stenjala, raspuštene kose, male i rasplesane guze. Čuvajući himen lakoumne klinke, aristokratski je prst značčki klizio njezinom nevinom stražnjicom dok joj se spolovilo priljepljivalo na usta dostojanstvene starice, s besprijekornom i sivom punđom. Kad se Mabruka, svladana i ispunjena, srušila na grudi moje bake, koje su ostale čvrste unatoč njezinim godinama, ona se okrene prema vratima gdje sam se nalazio, klinac, a već muškarac, i namigne. Znala je da sam tu. Povukao sam se, ljepljiv i zadivljen tolikom smjelošću. Moć stare dame i dan-danas me zadivljuje. Dala je veliki miraz Mabruki i udala ju za svoga najmarljivijeg poljodjelca. Upravo je ona pošla prva preuzeti rublje oskvrnuto krvlju njezine nevinosti, dan nakon bračne noći. Poljubila je u čelo mladu suprugu i pod njezin jastuk stavila šal u kojem se nalazila zlatna narukvica. Bio sam tamo, opet, uspravan, u kratkim samtenim hlačama, sa smiješnom leptir-kravatom svezanom oko vrata. Gledao sam baku kako zapovijeda svima, prva nakon Boga, spokojna i puna mudrosti o pitanjima srca, cijeni pšenice i ječma."

"'Lalla Fatma', cmizdrila je mlada Mabruka. - 'Pst', prekine baka. 'Bol će nestati i polako ćeš zavoljeti Tuhamija. Moraš mu podariti mnogo djece, kćeri moja. Bit ćeš savršena supruga, vidjet ćeš.' Toga sam dana doznao da su naše ljubavi uzastopni incesti i da među tijelima ne bi trebalo biti zapreka. Možda to ne znaš?"

Jesam, znala sam. Sva tijela koja sam prije upoznavała tome su mi služila: srušiti ograde između Drissa i mene.

Bila su u prolazu, dio djetinjeg i nespretnog nauka. To sam mu htjela reći, ali sam se uplašila da ne pomisli kako sam okaljana brzim i ružnim ševama, iako se zapravo prije njega nikad i nisam jebala. Niti voljela. I nisam ga željela ubiti.

ZADOVOLJENA NAJIMA

Jer nam je zabranjivao muškarce, Imšuk nas je neizbježno gurao u naručje žena, bliske rodbine ili susjeda, bez iznimke. Pretvarao nas je i u voajerke. Vidjela sam Najiminu udaju.

Upravo sam napunila dvanaest godina kada je žena prodavača uštipaka došla pokucati na naša vrata, tražeći ruku moje sestre za svoga sina Tadžeba. Upravo je dobio žandarske galone što je obitelji davalo autoritet koji joj stoljeća ulja za prženje nisu mogla osigurati. Majka je tražila od sina da ratničkim korakom i uzdignute brade paradira selom, sa svojom žandarskom kapom sa štitnikom, ruku obješenih duž duga mršava tijela. "To je najbolja predstava koju smo dobili otkad su se kauri pokupili odavde!" cerekao se lončar. "Samo što je trebao odjenuti svoju majku i svoje sestre u mažoretkinje kako bi stavio točku na i", dodade Kaci, vlasnik bara Neshvaćenih.

Ta ruganja nisu dopirala do mog oca kojega je uniforma strašno impresionirala. Od neovisnosti je samo želio zamijeniti galabije, koje je krojio ojađenim zahvatom škara, odorama s mnogim naborima, ukrašene remenjem, patentnim zatvaračima i zlatnim gumbima. Na žalost, nikada mu žandarmerija nije poslala narudžbu za časničke odore, pa čak ni za uzorak od kaširanog papira.

Moja je majka dopustila Tadžebu da navrati jednom tjedno kako bi sa svojom obećanom razgovarao o pripremama za svadbu. Ipak se snalazila kako je mogla da uvijek bude između dvoje zaručnika. Tijekom večeri kad bi bila preumorna, ne usuđujući se izbaciti sina trgovca uštipcima, slala je Alija da čuva stražu. Sjedeći između Najime i njezina žandara na dugoj klupi u dnevnom boravku, nadzirao je krjepost svoje sestre, s visine svojih jedanaestgornalasa potrčati odina, ponosani usredotočen.

Jedne večeri kada sam legla odmah nakon večere, probudi me neobična i teška tišina koja je vladala u kući. Moj otac nije hrkao i drvo u pećije prestalo gorjeti. Ustala sam i pojurila prema dnevnom boravku. Scena je bila halucinogena. Dvoje se zaručnika tuklo ponad usnulog Alija. Zatim sam postala svjesna da je gornji dio Najimine haljine raskopčan. Njezin joj je žandar gnječio grudi koje je očajnički pokušavala vratiti u korzet. Povukla sam se na vrhovima prstiju, gušeći se od nervozna smijeha. Eto ti ga, dovoljan je par grudi pa da svijet izgubi razum i zaboravi na oprez. Opreznosti moje majke upravo su se kraljevski nabijali rogovi.

Voajerka i odveć dobra sluha bila sam i onoga dana kada me Najima pozvala k sebi, u malo mjesto Furga, tamo gdje je njezin muž premješten nekoliko mjeseci nakon njihove svadbe. Automobili su bili rijetke naprave u Imšuku i za duža putovanja trebalo je uskakati na traktore ili u kočije. Tadžebov otac predloži da me odvede na leđima magarca i moja majka prihvati bez problema.

Suik je smatrao da njegovo jedno i jedino bogatstvo leži u njegovu egipatskom magarcu, životinji zlatne dlake, cijenjene u čitavoj dolini, punih slabina i oka razvratna poput onoga njegova vlasnika.

Postavi me na magarčeva leđa i zatraži da ga čvrsto obujmim oko struka. Nije prestajao pjevušiti, zanemarujući me za čitava puta, ne upućujući mi ni najmanji kompliment pod izlikom da je postao naš svekar. Moje su se noge klatile, veselo udarajući magarčeve slabine, unatoč kiši koja nije prestajala padati i koja nas je smočila do kostiju.

Bila sam sretna što ponovno vidim Najimu. Njezin smijeh nedostajao mi je kao i njezino brbljanje buduće supruge.

U svome malom stanu s cmo-bijelim pločicama Najimaje hodala bosonoga. Njezina kanirana kosa izgubila je svoju crvenu boju opeke i postala sivom poput furgaskog neba. No njezina se koža doimala svjetlijom, a njezini pokreti kao da su bili sporiji, gotovo mlitavi. I hodjoj se promijenio. Njihala je zdjelicom načinom koji u nje nisam poznavala. Usredotočeno sam promatrala njezine noge jer mi je Nura povjerila da je jedna od posljedica braka širenje međunožja mladenke čije su se noge krivile. No Najima kao da nije patila od takve anomalije.

Zategnut u svoju uniformu, moj se zet vratio pred kraj dana. Sve troje večerali smo za istim stolom. Kod nas tata uvijek objeduje sam. Kako je progutao pileći kuskus, tako je Tadžeb zijevnuo i uputio se prema sobi. Najima me izvijestila da moram spavati s njima jer da je kuhinja puna žohara. Rasprostrla je tri velika pokrivača na pod i postavila mi jastuk s naslonjača pod glavu. "Ajde, spavaj sad."

Ne znam je li zbog uzbuđenja što sam ponovno vidjela sestru ili zbog činjenice što sam promijenila krevet, bilo mi je teško zaspati. Gotovo sam najedvitejade u tome uspjela kad krevet počne škripati. Osim škripanja kreveta čuli su se neobični zvuči.

Znala sam daje brak i seks, unatoč tomu što su se svi trudili da nam dokažu suprotno. Ako se mučimo vjenčavati djevojčice i dječake, trošimo bogatstva na miraze i rublje za novorođenčad, slavimo skupa vjenčanja, činimo to samo zato što se muškarci i žene boje mraka i treba im društvo. Ako se zatvaraju u sobu, čine to samo iz navike. Ako spavaju zajedno u istom krevetu, čine to samo kako bi se zagrijali. Ako su žene u drugom stanju, to je samo zbog Božje volje. A ako se uljepšavaju navečer, pola sata prije nego im se muževi vrate s polja ili iz radionica, to je samo kako bi ih dočekale na pragu, ukrašene kholom i kanom. E pa nije! Vjenčanje, ta je velika stvar i ovo: škripanje madraca, glasni zetovi dahtaji, pokornost moje sestre koja širi noge bez prosvjeda. Vjenčanje, naredbe su to vlasnika, kratke i jasne:

"Raširi se", "Okreni se", "Legni". To su te prošaputane riječi, opijajuće i zastrašujuće istinite: "Gori", "Da, posiši me", "Ah, volim te takvu".

Najima nije imala potrebe govorili. Njezin muž govorio je o svome i njezinu zadovoljstvu dok se škripanje stapalo s njihovim prigušenim stenjanjem. Iznenada začuh dug i dubok uzdah. Najimaje ispuštala dušu. Neka mučnina pomiješana s grčevima pro-trese mi trbuh. Očiju punih suza shvatih koliko mrzim Najimu. Htjela sam biti na njezinu mjestu, pod Tadžebovim pubisom.

Sutradan, opraštajući se, izbjegla sam da ju pogledam u oči. Pri povratku nisam prestajala stiskati zube i šake, govoreći si da ću jednoga dana ija izazivati škripanje kreveta, velikih kao polja Imšuka. Moj će muž urlati od zadovoljstva, toliko će mi pička biti vatrena, poput plamenik široko vjetrova, tijesna poput ražina pupoljka. To mi je i Driss bio obećao kad se prvi put pojavio na mostu saharske rijeke Harat.

U polusjeni Drissova stana sieste su imale okus bademova mlijeka i lubenice. Moj bi ljubavnik čitao, gol, ispružen na starom perzijskom sagu, a ja bih sanjerala, glave položene na njegovo bedro, polegnuta dijagonalno. Prasnuo bi u smijeh kada bi neka nepristojna rečenica potvrdila njegova slobodna gledišta.

- Slušaj ovu: "Jedna pička više treba dva kurca nego što jedan kurac treba dvije pičke." Bravo! Ispravno promišljeno i odlično izrečeno! Ova je isto dobra: "Svaka pička od rođenja nosi ime svojih jebača." Upravo tako!

Omeidi iz Damaska, Abasidi iz Bagdada, pjesnici iz Seville i Cordobe, pijanci, grbavci, kurve, lakrdijaši, gubavci, ubojice, ovisnici o opijumu, veziri, eunusi, pederi, crnkinje, Seldžuci, Turkmeni, Tatari, Barmekidi, sufije, Karidžiti, prodavači vode na dražbi, gutači vatre, krotitelji majmuna, odbačeni i toliko glupi da se rasplačeš, trčali su po sobama, vikali mučeni, penjali se po zastorima, pišali u kristalne čaše i razmazivali svoju spermu po jastucima izvezenima zlatnim nitima. Vidjela sam Drissa kako im naređuje da ušute, da preskaču kroz plamteće obruče, kako ih gubi usred pustinje i ponovno ih skuplja, pune krasta i buha. Vidjela sam ga kako jede suncem raskoljene smokve i dvobojne kruške, sanjajući o orgijama. Imao je Saluu i Najat pod svojim nogama. A ja sam obožavala samo njega.

Pojavile su se one večeri kada me je zalio šampanjcem kako bi me lizao od glave do pete, skupljajući svoje pijanstvo u

mom pupku. Osjećala sam kako se orgazam približava kada su pozvonile na vrata, malo pripite i našminkane kao za proslavu. Imala sam tek toliko vremena da se pokrijem plahtom prije nego su se smjestile i zapalile cigarete. Salua je pohotno gledala kad je shvatila da mi je zbog moje golotinje neugodno. Driss nije ni pokušavao sakriti svoju erekciju.

- Tako mi svega! Tvoja žena ne ostavlja više ništa drugima! A ti je se nisi zasitio! Ne bi li, za promjenu, malo jebao moju ženu?

Zgražala sam se zbog Salue, ali me je, začudo, njezin govor uzbuđivao. Govorila je poput muškarca. U svom kutu Najat je već raskopčala grudnjak i Driss je drhtava i nestrpljiva spolovila čekao slijed. Nalet lave i požude preplavio mi je trbuh i glavu.

Zatvorila sam se u kupaonicu. Prije nego sam se svukla, pogledala sam se u zrcalo. Preda mnom je stajala razuzdana žena divljeg pogleda. Ranjena ugrizom požude, uhvatila sam klitoris između dva prsta, stojeći jednom nogom na rubu kade, savijajući drugu pod snagom uzbuđenja. Natekao i bolan, lupao je poput poludjela srca. Prsti su mi bili ljepljivi od prozirne tekućine koja je mirisala na klinčić. Unatoč nastojanjima nisam uspjela svršiti. Bila sam previše ljuta. Previše zaljubljena i preozbiljna. Glave pune crnih misli, pokušala sam osloboditi klitoris, moje jedino blago, iz njegova krznenog skrovišta, samo da vidim za što je još sposoban. E pa nije bio sposoban ni za što! Bio je tu, crven i podrugljiv, zahtijevajući Drissovo jezik i spolovilo kako bi se ukrutio i pao u trans.

Po povratku u sobu vidjela sam lagani smiješak moga besramnog čovjeka. Kao da je prozreo što me je uhvatilo i natjeralo da napustim prostoriju ispunjenu promuklim smijehom. Kao da je znao da mi masturbiranje nije donijelo nikakav užitak. Divlje je ljubio Najat, Saluinu ljubavnicu, ruke zavučene među njezina bedra. Salua je ležala nepokretna na kauču. Leđa poduprtih jastucima, pušila je, tobože

nezainteresirana, zamalo uspavana. Kasnije sam doznala da je njezina lula bila napunjena hašišom koji joj je nabavio patuljak Meftah, kućepazitelj u njezinoj zgradi.

Ponovno sam stavila Esmahaninu ploču. *"Imta ha taarif imta, inni bahibek inta..."* Pucketanje vinila izobličavalo je glas libanonske pjevačice, posvojene Egipćanke, prerano umrle u automobilskoj nesreći. Stala sam namjerno pokraj Salue kako bih joj dala do znanja da me nimalo ne uzbuđuje i zatvorenih sam očiju pušila svoju treću cigaretu. Nisam željela vidjeti kako Driss nadražuje Najatine bradavice ni znati da je njegov prst već našao put do njezine intimnosti. Poskočila sam čuvši kako razgovjetno govori: "Ne vlažiš se. Navlažit ću te svojom slinom."

Salua otvoreno slavi svoju olovno tešku ruku na moje koljeno. "Ne", rekla sam ustajući. Ne, ponavljala sam si penjući se Bulevarom slobode prema kući tete Selme. Ne, odgovarala sam svojoj glavi koja me podržavala, zamagljena, braneći misao da ljubav nikada ne šalje račune i nikada ne presuđuje. Ne, vikala sam u snovima Drissu koji mi je govorio kako je to bila igra i kako voli samo mene. Kada sam se probudila, rekla sam si da je Driss vještica od koje trebam pobjeći. Znala sam da ću ako odlučim iskopati grob toj ljubavi, morati prihvatiti i nositi njezino truplo, četrdeset godina lutati pustinjom te priznati, pobjeđena, da je truplo koje sam vukla bilo zapravo moje.

CIMERICA HAZIMA

Srednja škola dovela je Hazimu u moj krevet. Odnosno internat koji je brujao djevojačkim dotjerivanjem, manijama, higijenskim ritualima i prepirkama. U našoj kući majka nikada nije nosila suknju ni grudnjak. To sam obožavala. Sukladno tome bila sam zbunjena odjećom i tijelima, i želeći ovo prvo nisam se uopće stidjela diviti se ovom drugom. Te nove kože, te grudi koje vas zavaravaju, te stražnjice koje strše od djetinjstva, tražeći svoje mjesto pod suncem, sve me to činilo luđački radoznom i pomalo ljubomornom.

Jedne je noći Hazima, najljepša i najbezobraznija djevojka u internatu, podigla pokrivač i uvukla se u moj krevet.

- Zagrij mi leđa, naredila mi je.

Poslušala sam ju. Malo premehanički za njezin ukus te je protestirala:

- Lakše! Ta ne sučeš vunu.

Milovala sam njezinu kožu vlažnim i otvorenim dlanovima. Istina je da je bila svilenkasta. Njezina je finoća drhtala pod mojim prstima, a madeži treperili.

- Niže, rekla je. Išla sam do posljednjeg pršljena, do lukova stražnjice. Bila je napeta i nepomična. Pridigla sam se, naslonila na lakat i nagnula se da ju pogledam. Spavala je stisnutih šaka.

Nastavilo se sutradan i sljedećih dana. Svaki put bi zaspala ili se pravila da spava. Jednoga dana naglo se okrenula i ponudila mi svoje jedva zaobljene grudi. Milovala sam jednu pa drugu, dršćući. Bilo je kao da neka druga ruka miluje moje vlastite grudi. Jedne sam se večeri ohrabrila i gurnula prst u njezino jedva dlakavo spolovilo. Naglo je savila leđa i zgrčila se, a ja sam morala rukom prigušiti njezino mrtvačko uzdisanje. Hazima je bila bolja od Nure, zrelija, slada.

S vremenom su moji noćni susreti s Hazimom postali svakodnevnici. Spavale smo zajedno pod izgovorom "da se zagrijemo", ali to nije čudilo ostale u sobi. Kada sam odrasla, smijala sam se pri pomisli da spavaonica na kraju krajeva nije bila ništa drugo doli razvratan bordel, i to pred nosom paziteljica i kućnog reda.

U razredu sam se na smrt dosađivala, učenje mi se činilo korisnijim onima iz grada nego onima sa sela kojima sam pripadala. Teško je bilo preobraziti potomka generacije nepismenih, koji se time i ponose, u zvanja koja su iziskivala znanja! Mojje nemar ljutio nastavnike, a ja nisam imala ni najmanju volju da im se svidim. Provodila sam vrijeme u promatranju oblaka i u iščekivanju Hazime.

Pa ipak smo se Hazima i ja rastale na kraju godine, bez riječi, bez suza i kletvi. U našim godinama voljeti nije imalo nikakva odjeka i dirati nekoga istoga spola nije imalo posljedica. Seks je nepristojnost tek između muškarca i žene. Hazima i ja smo se samo pripremale za doček mužjaka.

Moje se tijelo mijenjalo strahovitom brzinom tako da mi se činilo nemogućim da ga dostignem. Produljivalo se, rastezalo, punilo i zaokruživalo čak i u snu. Nalikovalo je na ovu zemlju koja je navodno bila moja, nova i kipteća od nestrpljivosti, nedavno odvojena od kolonizatora, ali ne i rastavljena. Tvornice tekstila otvarale su se na sjeveru, prijeteći mom ocu propašću, a tek ustalim, obrazovanim mladim ljudima selo je postalo pretijesno za njihove glave napunjene jednadžbama i socijalističkim sloganima ili panarapskim snovima.

Nakon što sam bila znatiželjna samo prema svom spolovilu, postala sam znatiželjna i prema svom tijelu. Promatrala sam stopala koja su mi se činila preravnima, tješila se diveći se svojim profinjenim člancima i dugačkim prstima, naslijeđenima od majke. Moje su se grudi punile, sočne i nadute. Svilenkasto paperje prekrilo je moje spolovilo koje je bilo punašno pa mi je katkada izvirivalo iz gaćica. Već je moglo ispuniti moju ruku i stapalo se s mojim dlanom poput mačke koja rasteže leđa. Koža mi je bila nježna, ali ne preosjetljiva, poput ambre, ali ne i smeđa. Moje zamalo žute oči mamile su poglede. Kao i madež koji sam imala na bradi. No više od moga lica, moje je tijelo izvikivalo svoju skandaloznu ljepotu.

Moja je pička označila kraj mojih studija, bilježnik Hmed slinio je od nestrpljenja da ju posjeduje.

Imao je samo koru, njezina se srž čuvala za Drissove zube i kurac.

Pobjeći. Prekinuti s Drissom. Zaboraviti požudu. Odreći se užitka. Prihvatiti strah. Pogledati ga u oči. Dva porculanska psa. Teror voljenja. Teror vlaženja. Povraćati i priznati ljubomoru. Mržnju. Nikada sebi ne priznati da si sposobna pratiti Drissa u njegovim eskapadama i hirovima. Ne vrtjeti se oko lonca iz straha da ne padneš u nj. Gušila sam se i odbijala telefonske pozive svoga ljubavnika.

Prisilio me, na silu ukrcao u crnu "žabu" i odveo na večeru u luku. Odbijala sam kušati crvene barbune i škampe. On se temeljito oblijevao pivom.

- One ili ja!

- Ti i one istodobno, bez rasprave.

- Nisam tvoja stvar ni djevojka za sve. Nisam pobjegla iz Imšuka da bi me ti pretvorio u krpu.

- Pobjegla si iz Imšuka jer ti nije bio dovoljan. Jer sam ti nedostajao i jer si me željela.

- Nisam tebe tražila.

- Još kako! Mene i samo mene. S mojim manama i mojim kurcem koji se nakrivljeno diže.

- Ne volim te više.

- To ne kaže tvoja pička kada sam u njoj.

- Ona laže.

- Nikada nijedna pička nije znala lagati.

Pogledavala sam užasnuto uokolo, u strahu da koji konobar ne čuje Drissa kako mi govori prostote. Na sreću, bili

smo sami u sjenici pod pergolom, morska je svježina obeshrabrila ostale goste koji su odustali od boravka na terasi.

- Vraćaš se sa mnom večeras.

- Ne.

- Ne tjeraj me da vičem.

- Ne tjeraj me da te gledam kako vodiš ljubav s one dvije luđakinje.

- Vodim ljubav samo s tobom!

- Rugaš mi se!

- Oh, da! Ti ništa ne razumiješ. Ne razumiješ!

- Što hoćeš! Ja sam tek seljanka, a ti prekomplicirani feudalac!

- To te smeta?

- Smeta me što me nimalo ne poštuješ!

Počeo je urlati. Ustala sam da pođem. Sustigao me na cesti. Ušla sam u auto bez riječi, potištena. Jurio je kao lud. Rampa se počela spuštati i čulo se prodorno pištanje vlaka koji je dolazio s naše desne strane. Stisnuo je gas viknuvši: "Sada!" Zasljepljujuća svjetlost vlaka me prenula. Povikala sam:

- Ne! Ne, Driss! Ne čini to!

Udarili smo u rampu i automobil je prešao tračnice deset sekunda prije prolaska vlaka. Nagao okret volana bacio nas je u šikaru dva metra od lagune. Žice visokog napona crvenile su se, prijeteće ponad naših glava. Od tada znam čemu slični Apokalipsa. Nisam plakala. Nisam se micala. Čela na volanu, Driss je teško disao šmrcajući. Otvorila sam vrata nakon cijele jedne vječnosti. Počela sam si grepsti lice, kapke, sve do brade, kao što sam vidjela žene svoga plemena kada im bol para srce do neba. Svaka rana povisivala je moju jadikovku za jedan ton:

- Za tvoje kurve. Za moju sramotu. Za moju propast. Za to što sam te upoznala. Što sam te voljela. Za Tanger. Za jebanje. Za tvoj kurac. Za moju pičku. Za skandal. Ni za što.

- Prestani, preklinjem te! Prestani, kažem ti! Unakazit ćeš se!

Bila sam krvava do lakata.

- Odvedi me kod tete Selme, rekla sam mu iscrpljena.

Osušio mi je lice i ruke krajičkom košulje, odvezao me do najbliže ambulante odakle je izašao s bočicama i zavojima. Zaspala sam na njegovim rukama, lica premazana jodom i kremom protiv ožiljaka.

Nisam izlazila cijeli tjedan, u kojemu sam bila njegovo dijete, njegova baka i njegova pička. Svaki put kada bih ga zajahala, vidjela sam njegovo srce, nebo kojim su prolazili kometi snježnih repova, plamteći buseni poput kakva zmajja. Driss je buncao od ugriza moje vagine, obliven znojem: "Tvoja pička! Tvoja pička, Badra! Tvoja me pička uništila!"

Na kraju noći i moje krajnje samoće, prekrivena soli i spermom, rekla sam mu:

- Sada te mogu gledati kako jebeš kurve a da ne plačem.

Otišli smo kod lezbijki kao dvije sijamske mačke koje mijauču lažnu glad. Najat nam je otvorila vrata u kućnom ogrtaču. U zraku se osjećao miris Chanela 5 i ženskog orgazma. Salua je bila u dnevnom boravku, bijela i gola, gaćice nehajno bačene na naslon fotelje.

Gledala me, zabavljajući se, pomalo prijezirno.

- I nama se zna dogoditi da se zatvorimo tri dana kako bi se prepustile jedna drugoj. Ali, kao što vidiš, nismo sektašice! Drissa uvijek primamo raširenih nogu. Vino ili šampanjac?

- Vode, odgovorih joj.

Najat je poslužila Drissu njegov viski, stavila preda me vrč s vodom, vinsku čašu i pladanj s voćem.

Salua je obukla gaćice, stavila kućnu haljinu od svile. Zapalila je cigaretu, otpila gutljaj crnoga vina te sjela s moje lijeve strane, između Drissa i mene.

- Badra, lijepa si, ali si guja! Guja koju treba ispljuskati. Misliš da si jedina koja voli. Ali znaš li ti uopće voljeti?

- Ono što ja znam i činim, tebe se ne tiče.

- Očito. Ali priznaj da i drugi mogu imati iste osjećaje kao i ti, a da se ne ponašaju poput tebe.

- Ja ne želim biti poput drugih.

- Zato što nas plaćaju misliš da smo Najat i ja čudovišta i kurve. Biti kurvom ne znači ne voljeti svoj posao. Ukratko, ne voljeti. Ja volim muškarce. Najat ih je naučila prihvaćati. I zato što ju volim, jebati se s njom finije mi je nego da me obrađuje sam Farid el-Atrah.

Ponovno me je počela tjerati na srse, unatoč mojim dobrim odlukama.

- Znam da si tu zbog Drissa.

Potpuno je pogodila i znala je to po Drissovoj šutnji i po mojim ukočenim čeljustima. Zviždeći Najat je uređivala nokte.

-Ja sam kao vino, Badra! Prije ili poslije doći ćeš samo da bi doznala što tvoj čovjek tu nalazi.

Prilijepila se uz me. "Ne diraj me", rekla sam joj. Driss je ustao i kroz zastor gledao Tanger. Ona se napola podigla, izdajica, i zarobila me pod sobom. U dva trzaja zdjelice postavila je svoje spolovilo na moje i počela mi masirati Venerin brijeg širokim ali preciznim pokretima. Sjećanje na Hazimu bljesnulo mi je kratko pod zatvorenim kopcima poput tinjajuće žeravice. Srce mi je snažno lupalo. Nisam se tome nadala. Poražena, osjećala sam kako moje spolovilo reagira. Pulsiralo je pod Saluinim, poludjelo od požude. Ne shvativši što me snašlo, osjećala sam njezin srednji prst kako se utiskuje u mene. Svojom desnom rukom, otežalom od prstenja, zatomila je moje negodovanje. Tijekom jedne minute trpjela sam goruće silovanje njezina prsta koji je ostao tvrd i pobjednički u mom raširenom i mokrom spolovilu. Nisam više bila nevina, ali sam se tresla od istoga bijesa i istoga stida. U jednom bljesku vidjela sam Drissa kako se naginje nad Najat. Bubrenje njegova rasporka bilo je uočljivo. Moj drugi muškarac me napuštao. I on me je prepustio silovanju, ovog puta rukama bezimene, lišenim ljubavi.

- Ostavi moju ljubavnicu, Driss, napokon poviče Salua, pokazujući svoj blistavi prst koji je izvukla iz mog tijela.

- Ova ovdje te želi. Nisam luda da pomislim da se vlaži na mene. Dođi ju zajahati pa da završimo s tim! Inače, majke mi, učinit ću to ja na tvoje oči. Klitoris mi je tvrd, a njezino me spolovilo siše pod gaćicama kao dojenče. Stari moj, tvoj kurac mora da se ne dosađuje obrađujući ju, izjavi ližući proždrljivo i podrugljivo svoj silovateljski srednjak.

Iz otkopčana Drissova rasporka izvirivao je užareni ugarak. Jedna je kapljica sjajila na gustoj kresti. Glupo, pomislila sam, ne znam koji put, kako mu je obrezivač skrojio lijep kurac. Postavio se gospodski preda me i ja sam ga uzela sramežljivo i kurvinski među svoje usne. On me naučio ispravno pušiti kurac. Vlažila sam se i od toga zaboravila Sudnji dan. Vlažila sam se i molila Svevišnjega: "Molim Te, ne gledaj! Molim Te, oprosti mi! Molim Te, nemoj mi zabraniti da uđem u Tvoje Carstvo i da tamo još jednom molim! Molim Te, predaj me Drissu! Molim Te, reci mi da si moj jedini Bog i da me nikada nećeš napustiti! Preklinjem Te, Svevišnji, izbavi me iz pakla!"

S moje lijeve strane Najat je vičući grizla oskvrnuti prst svoje ljubavnice koja se smijala.

- Ne nju! Ne ženu! urlala je Najat.

Zvonka pljuska smirila je njezinu histeriju ismijane ljubavnice. U mojim ustima Driss je imao okus soli i njegovo je spolovilo bilo poput baršuna. Milovala sam, umiljata i opijena, njegove mošnje koje su bile male i čvrste, skupljene u grč užitka. Nije govorio, zadovoljivši se gledati u moje usne kako se pomiču i moju slinu kako se cijedi duž njegova koplja. Suprotno mojoj molitvi, vidjela sam Boga kako me gleda i proklinje glupu patnju koju si jedino ljudi mogu dosuditi. Vidjela sam Ga kako proklinje silovatelje djece, protjeruje Sotonu iz svoje milosti, obećaje mu da će ga pobijediti, poniziti i izložiti jednoga dana pred sveobuhvatnim Stvaranjem kako bi to Stvaranje molio za oprost jer je jedna takva kreatura mogla postojati i zatim ga prikovati u pakao da se Zlo ne može više ni smijati ni plakati.

Uspravljenih dojki i pomamna pogleda, Najat se otvarala pod divljim Saluinim prstima. Uskoro je cijela ruka posjedovala njezino tijelo, rastvoreno u požudnom i ljubavničkom hropcu gorke naslade: "Ti si kurva. Moja draga nikad zadovoljena kurva", gugutala je Salua. Njezin je nos dražio poput male ljubičaste zastave uzvinuti klitoris dok

je njezina ruka obrađivala rastaljeno tijelo njezine ljubavnice čiji sam trbuh vidjela kako vibrira pod neprekidnim valovima užitka. Driss mi je pridržavao vrat dok sam mu pušila i ja sam se pitala hoće li ejakulirati u moje grlo kada mi je nježno podigao glavu. Prošaptao je: "Nemoj stati, molim te. Tvoj jezik... tvoje usne... Reci mi da si vlažna." Bila sam zapravo preplavljena, ali mu nisam htjela reći. Najat je buncala, izbečenih očiju: "Sada, sada! Oh, ljubavi, dokrajči me." Naglim trzajem Salua je izvukla svoju ruku. Najat zaurla. Odvajajući se žustro od mojih usta, Driss se odlučno gurne u njezina. Zaprepaštena, vidjela sam Saluu kako razmiče guzove čovjeka kojega volim i smješta jezik u njegov anus. Kada su mlazovi sperme šiknuli iz voljenog penisa u usta moje podle suparnice, vrisnula sam potpuno pomučena uma.

Chia www.bosnaunited.net

U uredu nisam puno radila, kao ni nekada u školi. Stavila bih ruke na tipkovnicu starog pisaćeg stroja Olivetti i gledala zgradu preko puta kao da sam prerano postala glupa i senilna. Kiša je lagano sipila na terasi. Kapljice vode klizile su, stapale se i pretvarale u mlazove koji su curili roloima, stvarajući pred dućanima vodenu zavjesu. Razmišljala sam o saharskoj rijeci Harat i o svojoj obitelji koja se raspršila mojim bijegom, a prijetnje moga brata Alija pokazale su se junačenjem bez posljedica.

Što je Tanger napravio od mene? Kurvu. Kurvu koja je u svim točkama ista kao i njezina medina, koju sam pak više voljela od europskog dijela i koja je bila obilježena mojim koracima i onima bezbrižnoga Drissa. Aristokracija koja je nekada nastanjivala središte kasbaha otišla je u moderne zgrade i stanove, smještene na brdovitoj strani, s pogledom na more i vozačima u rukavicama koji su vozili limuzine. Ostavili su za sobom raskošne domove s teškim lusterima koje nijedan moderni strop ne bi mogao izdržati, zidove oslikane zlatnim listićima, dvorišta puna keramike i terase s kojih su motivi blijedjeli, drvenariju uglavljenu u štukaturu koju su još samo rijetki obrtnici znali obrađivati. Seljaci poput mene, žedni života i nezainteresirani za nekadašnju raskoš, došli su zamijeniti stare vlasnike i medina je propadala, šireći smrad štakora i urina.

Onda sam otkrila kakvoću pića. Dala sam si vremena da učvrstim svoj izbor: vino mi je kvarilo želudac, od piva

sam imala proljev, a od šampanjca bih bila potištena. Samo bi mi viski pomiješan s vodom raspirio žeravice i poštedito me vrtoglavica mamurluka. Voljela sam najrjeđe vrste, najskuplje, i to je nasmijavalo Drissa.

- Imaš pravo, golubice moja! Grijeħ zbog grijeħa, bolje je odabrati najskuplje besramnosti. Nemoj se nikada predati, bademe moj, i zavarati se osrednjim i zadovoljiti običnim. Naljutit ćeš svoje anđele čuvare ako budeš živjela polovično.

Moji se grijesi danas skupljaju lopatama, pomislila sam. Kada sam posljednji put molila, posljednji se put pročistila? Nasmijala sam se u sebi: pogana, pet bih se puta dnevno klanjala u smjeru Meke. Preobraćena na ljubav i slomove, upućivala sam Bogu svoje molbe usred jebačine ili pak pod tušem. Ja, muslimanka? A što sa tim čovjekom, tim ženama, alkoholom, lancima, pitanjima, odsutnosti grižnje savjesti, kajanjem koje ne dolazi? Samo je ramazanski post ostao netaknut. On me pročišćivao od tjeskobe i odmarao od alkohola. No i Ramazan se pokazao nemoćnim da mi zabrani tijelo Drissa koji ga se nije pridržavao. Poštovao je on moju pokoru, ali nije nalazio svoju zaslugu za nju. Nisam mu mogla reći da je u zalazak sunca moj prvi gutljaj vode odlazio u Nebo, praćen jednom jedinom željom: da Bog prihvati moju žeđ i moju glad za žrtvu. Da zna da je moje tijelo još sposobno da Mu bude vjerno.

No vodila sam ljubav s Drissom za vrijeme Ramazana i prekršila svoj zavjet, iznevjerivši svoju riječ. Sve što sam mogla reći Bogu bilo je: "Ne gledaj me sada. Gledaj drugdje dok ne svršim." Svršim što? Taj uzvišeni i nečasni čin tijekom kojega je Drissovo udo udaralo o moj trbuh, nauljeno i svjetlucavo. Legli bismo u krevet, ja i moj ljubavnik, on bi vukao dimove svoje cigarete, moja bi glava bila položena na njegova prsa, smeđa i crna od dlaka. Milovala sam ga i činilo mi se da uranjam prst u žensko runo. Njegov je znoj bio sluz najljepšeg spolovila koje jedna žena može pokazi-

vati pred rastvorenim nebom. Uvlačio bi dim i ja bih ga isisavala izravno iz njegovih pluća, zadržavala ga u mojima i živahno sa zadovoljstvom izbacivala, natopljena alkoholom i nikotinom. Moj je trbuh kiptio ne prestajući izbacivati u moje gaćice i na plahte višak ljubavi i očekivanja. Htjela sam ga neprestano imati u sebi. Cijelo vrijeme. "Ostani tu! Ne izlazi." On se smijao, draškajući moje spolovilo, preplavljeno mojom sluzi i njegovom spermom. Pretvorio je moje međunožje u usta koja ne žele ništa drugo doli uzeti ga, ugostiti zauvijek. Svaki put kada bi izašao, rekla bih mu "Ostani" da ne bih više gledala svoju dušu kako se prosipa između mojih nogu, smiješna i banalna. Nisam više mogla voljeti. Nisam više mogla željeti da ga ostavim.

Dan prije Bajrama kada djeca trče vrišćući kroz slabo osvijetljene ulice i bacaju petarde na zidove natopljene vlagom, Driss mi je održao jednu od svojih briljantnih lekcija, posljednju prije raskida:

- Vidiš, ja tebe volim. I ne želim to. Život, to je kurac. Digne se, dobro je. Spusti se i gotovo je. Treba prijeći na nešto drugo. Život, to je pička. Navlaži se, dobro je. Ako si počne postavljati pitanja, treba ju zaboraviti. Ne treba si komplicirati život, slavuju moj. Jedan kurac. Jedna pička. Točka. Kada ćeš napokon to shvatiti.

- Trudim se, znaš to. Jednoga bih te dana, ako te nastavim slušati, mogla ostaviti.

- Ostaviti me, a zašto? Ne, ne bi mogla bez ovog kurca koji se čvrsto diže zbog tebe i koji ti neprestano suši međuguzje bez tvoje suglasnosti da mu predaš svoju rupicu.

- Ne mrzim te još dovoljno da ti ponudim svoju stražnjicu.

- Mrziti me? Naporna si sa svojim velikim riječima o ljubavi i sa svojom tragičnom facom. Počinješ mi ići na živce sa svojim "Volim te", "Mrzim te", "Jednoga ću te dana ostaviti!" Nikada ti nisam lagao i uvijek sam ti govorio: "Meni

se diže, ja uzimam, štrešem, svršim i zaboravim." Šta ti se događa u glavi? Tko ti je u glavi?

Očito nitko. Čak ni posljednja čitanja koja mi je nametnuo Driss, poput njegove Simone de Beauvoir, njegova Borisa Viana i njegova Louisa Aragona. Ni njegove francuske šansone koje je nazivao "pjesme s tekstom", pompozne i pretenciozne. Zaklinjao se samo u Lea Ferrea. Ja sam nalazila više mekoće u glasu one druge, Greco. U svakom slučaju jedino je Um Kulthum dirala cijelo moje biće. Na ostale sam glasove obično odmahivala i izustila "fuj". Govorio bi mi da sam okorjela Arapkinja. Stisnutih zuba rekla bih mu: "Jebi se."

Onda mi je Driss pričao o Hamidu. Plavilo se ponad Tangera, i to nedjeljno jutro upućivalo je na ljenčarenje i milovanja. Bogat pladanj s doručkom podsjetio me da više vremena provodim kod svoga ljubavnika nego kod tete Selme koja gotovo da i nije više razgovarala sa mnom. Naravno da sam htjela voditi ljubav, ali Driss je htio nešto drugo. Želio je masturbirati preda mnom.

Glavić njegova uda je stršio, masivan i crven, i njegovo je veličanstveno udo trijumfalno pokazivalo nabubrene vene ispunjene krvlju. Promatrala sam fascinirana i uznemirena više nego sam si to željela priznati. Driss ga je nježno dirao, stiskajući glavić među prstima, uzimajući potom cijelo udo, nježnom i materinskom rukom. Prvi put u životu shvatila sam na potpuno materijalan i tjelesan način da mi je klitoris u erekciji i da se lakomo propinje među usminama. Otada više nisam vjerovala u žensku pasivnost. Znam kada se vlažim, drhtim i uzbuđujem čak i kada su moje noge skupljene i moje lice mirno.

Drissova ruka zahvatila je udo, stiskala ga kao što ja to nikada nisam znala. Svršit će mi po licu, a da moje grudi i moje spolovilo nisu utjecali na to. Ako si sami mogu pružiti toliki užitak, zašto je muškarcima stalo da ulaze u nas? Željela sam ga prekriti svojim usnama. Odbio je. "Ne", rekao je

masirajući se od sredine prema vrhu, zaljubljen u svoj kurac čije je ljepote bio svjestan.

- Ne, žene ne znaju drkati, objasnio je. Samo pušiti. A k tome! Lošije je nego s muškarcem.

Pretvoriti se u kip od soli, od sad sam i to znala.

- Bludio si s muškarcima?

- Ljubavi moja, moj soku od manga i divljih borovnica, a šta ti misliš? Da, muškarac mi je pušio. I bilo je tako dobro da sam se pitao ne bih li se trebao ostaviti žena.

Štrcao je poput magarca, natapljavajući svoju vlastitu uspravnu ruku potokom prozirne vode.

- Zašto izazivaš? A ti?

- Što ja?

- Nisi se bunila kada je prošli put Salua zabila jezik u tvoj badem.

- Zato što je gospodinu bilo draže da štrcne u neki drugi badem, a ne u moj.

Nasmijao se, strasno me poljubivši:

- Popravljaš se, znaš! Počinješ govoriti kao ja. Obožavam tvoju nevinu, mladenačku opscenost. Još mali napor i moći ćeš lijepiti hemeroide čuvarima krijeposti. Idealno bi bilo kada bi napisala sve te ukusne prostote i zalijepila ih na zid. No smiri se: lud sam za tvojim bademom, moj kurac je moker od soka i ako se poželiš nauživati sa starom pokvarenom lezbijkom, uopće ti to neću zamjeriti.

- Ne zanima me to.

- Prestani, bebice, prestani! Užasavam se kada lažu preda mnom, to dobro znaš. Jesam li ti ja lagao kada sam ti rekao da je Hamidova stražnjica veličanstvena. Pomislio bih da je pičkica, toliko je sklizak. A tek njegovo runo!

- Trebala sam shvatiti da si okorjeli homić onda kada ti je Salua zabila jezik u dupe.

- Nisam peder, iako smatram da je svatko slobodan služiti se svojim dupetom kako mu odgovara! I ako mi je Salua zabila jezik u guzicu, to je stoga što se muškarci tamo otvo-

re u trenutku ejakulacije. Svemu te treba poučiti, golubice moja. Ta kurvica Salua drpala je previše kuraca i guzica da ne bi znala za to osnovno pravilo užitka. Ti se ne usuđuješ. Ti se ne usuđuješ ništa.

- Nije te sram? Da te guze?

- Ja se volim jebati. Volim pičkice sočne poput omleta. Volim svoj kurac koji je tu pred tobom spreman da se raspukne. A što se tiče tebi tako dragocjena morala, znaj da nikada nisam taknuo dijete ili djevicu. A što se tiče Hamida, on me ne guzi. On mi samo daje da okusim raj.

- Što će reći Tanger o svom uspješnom liječniku?

Prasnulo je u smijeh, širom rastvorio svoja bedra i stiskao vrh uda zamalo do iznemoglosti.

- Ti si blesava... Nevina si... Tangeru se fućka! Dovoljno je da se ne naruši privid! Ne tjeraj me da ti nabrojim oženjene muškarce koje susrećeš na mondenim večerima i koje za svake sieste zajaše neki od zgodnih h'bibia⁴⁰ u njihovim građanskim spavaonicama u kojima svira andaluzijska glazba ili Stonesi u pozadini! Neka crknu otvorenih gubica! Jadan kraj plemena koji ne prestaje svršavati i izrugivati se. A da ne govorimo o kačiperkama, ostarjelima i već debelo bakama koje obožavaju da ih ližu crvene usne iz finih obitelji. A kod vas tamo na selu, hoću reći u Auvergneu, i vi to radite! Ali bez radosti i finoće.

Sada se Imšuk nalazi u Auvergneu!

- Da se vratimo na temu, Hamid je oženjen i vjeran svojoj supruzi. Profesor je srednjovjekovne povijesti i stručnjak za Pipina Malog i Bertu Velih Stopala. Najvažnije je da ima guzicu kraljice. Čak ga i žena ugrize kada se kupa i kada mu trlja leđa grubom rukavicom. Upoznao sam ga u Fesu, u jednoj vili prepunoj akacija i s veličanstvenim vodokokom u središtu dvorišta. Bilo je to na četrdeseti dan iznenadne smrti mog nećaka Abasa i nisam se stao rugati

⁴⁰ H'ibibi - prijatelj ili ljubavnik.

Azrailu, anđelu smrti, sablažnjavajući pokojnikove sinove i rastužujući njihove ukočene prijatelje koji su se razmetali u svojim svilenim dželabama, uglancani poput bidea, namirisani mošusom, puni lažne sućuti i izlizanih fraza koje prezirem. Odbio sam kušati ritualni kuskus i tažine, i plasti-ce kojima se po propisu označivao kraj žalovanja. Žene su bile beživotne pod svojim slojevitim haljinama. Niti jedne mlade djevojke u blizini. One su bile zatvorene u kuhinji i sobama prvog kata, pušeci zajedno svoj slatkasti duhan i mazeći si šutljivo grudi. Kuća je bila golema, a moja pljoskica za viski prazna. Išao sam pišati i Hamid je bio tamo. Zadržao je kada me zatekao na izlazu iz zahoda, kurca koji miriše na toplu pišalinu i pomalo lošeg raspoloženja, toliko sam mrzio žalovanje, korotu koju loše održavaju, dramu i feška naklapanja. Moja se majka pretvarala da spava, sjedeći ukočeno među baldizama⁴¹ svoga plemena i staleža u velikoj srednjoj sobi, popločenoj oker žutim mozaicima, s teškim zastorima i zrcalima prekrivenim bijelim plahutama.

- Uzeo mi je ruku i stavio ju na svoj penis: "Jedno ili drugo. Ili ćeš ti mene naguziti ili ja tebe", rekao je.

- Prasnuo sam u smijeh. "To je zbog votke, rekao sam mu. Vidio sam te na katu kako piješ s Faridom."

"Nećeš valjda da skinem hlače, tu usred večeri i nasred tog dvorišta punog starih buržuja, zamalo propalih, gotovo već mumificiranih. Dodirni me i vidjet ćeš je li mi se digao zbog votke."

- Nikada prije nisam dodirnuo muškarca. Prolazio sam rukom po zadržanju na njegovim hlačama. Da ga izazovem. Da se smijemo. Njegov rasporak bio je otvoren i njegova je žena razgovarala u dnevnom boravku s mojom starom ujom Zubidom. Mislim da su sestrične, ne znam više koje koljeno. Bili smo dvojica muškaraca u arapskom dvorištu i zvijezde su bile pune, bliske, na dohvat ruke.

⁴¹Baldiyya - gradska elita.

Driss je pričao i pušio, uzdignuta spolovila, čvrsta i pripravna. Bilo je jasno da mu se nije digao zbog mene.

-I onda?

- Što i onda? Ti koja voliš kurce zaplakala bi da si vidjela što sam izvadio iz njegovih hlača. Pritisnuo sam svjetlacavi vršak i on je prošaptao, iznenada tužan: "Hladno mi je i noć je lijepa." Moraš znati da je Hamid snažan i da je za glavu viši od mene.

"Peder?" upitao sam ga stišćući mu penis.

"Ne baš. Malo, s nadničarima na obiteljskoj farmi i dva puta u Amsterdamu. Tvoja me glava uzbudila. I tvoja usta. Mora da pušiš kraljevski."

"Da, kada me dekolte napali. No ti nemaš dekolte."

"Nemam, ali želim biti tvoja žena. Kasnije ću ja tebe uzeti."

"Stojećki ili s boka", dobacio sam mu sarkastično.

"Rugaš mi se", rekao je svršavajući mi po prstima.

- U manje od pet minuta, jedan me tip zaveo, stavio svoj kurac u moje ruke i svršio mi pred nosom govoreći mi da bi volio da mu ga zabijem i da mi jednako vrati.

-I onda?

Drissovo udo treslo se od požude, oslobođena zvijer. Nije se više dirao. Promatrao se. Potom mi je rekao:

- A ti, kako ti stojiš? Ne možeš više? Razumljivo, nitko ti nikada nije pričao takve strahote.

-I onda?

- Nismo ništa mogli u toj arapskoj kući u kojoj je i najmanji zakutak bio osvijetljen imitacijama uljanih svjetiljaka. Bio je tako siguran u sebe, tako arogantan da sam ga odvuкао u kut drube i poljubio ga. Digao mu se uz moj šlic. "Želiš ga?" - "Želim." - "Sutra u četrnaest sati kod mene, u mom stanu. Odgovara ti?" - "Dat ćeš mi da ti pušim?" Zabio sam ga uza zid uzdignuta kurca: "Naguzit ću te na licu mjesta ako me nastaviš uspaljivati tim jezikom pomahnitale kurve." Vratio se ženi, ja sam se vratio kući. Nisam

oka sklopio, uznemiren i ne baš sretan što sam dogurao tako daleko. Oko pet sati ujutro odlučio sam ne održati riječ. U podne su mi ruke počele drhtati. U četrnaest sati otvorio sam mu vrata i prije nego je pozvonio.

Driss je imao vremena i novca. I jedno i drugo trošio je bez grižnje savjesti. "Putovat ćemo", govorio mi je, "upoznavati zemlje. Oduševit će te Pariz, Rim ili Beč. Osim ako više voliš Kairo? Trebala bi ići tješiti svoju egipatsku braću od sramote koju im je nanio Izrael nakon što su uspjeli prijeći Barleevljevu liniju. Tako mi predaka, kakve batine! Zar ne? Ta ostaje Tunis, Sevilja, Kordoba. Odvest ću te kamo god poželiš, moja draga. Ja sam tvoj ponizni i vjerni rob."

Lagao je. Nisam htjela ići nikamo. Uostalom, nikada nismo zajedno putovali.

- Ne volim te više, Driss.

- Sada me počinješ voljeti, mačiću moj. Ne budi smiješna. Toliko toga moramo napraviti zajedno.

Osim ljubavi, zapravo, nismo imali bogznašto raditi zajedno. Tijelo uvijek kasni za jednu epizodu, bojeći se odvajanja, jer toliko je prvo bilo bolno. Mrzim sjećanje stanica zbog njihove pseće vjernosti koja ismijava neurone i veselo se ruga mozgu i njegovim elukubracijama. Moja me glava, a ne moje tijelo spasilo. Glava mi je savjetovala da si odmah sama unajmim stan, pa makar Driss morao platiti astronomsku najamninu.

Slušao me, stisnutih vjeđa te presjekao:

- Napraviti ćemo bolje, draga!

Ja sam izabrala namještaj, zastore i sag. Driss je kupio ukrase i veliki japanski krevet koji je zauzimao cijelu spavaću sobu. Darovao mi je moga prvog bjelokosnog slonica.

Danas ih je više od pedeset koji riču u imšukskoj noći, mom izabranom groblju.

Nikada se nije najavljivao kada bi dolazio, okrenuo bi ključ u bravi ne zvoneći, nalazeći me kako stojim za sudopetrom ili štednjakom, iskušavajući vlastite recepte za tažine i izmišljajući nove kombinacije za predjelo. Kose skupljene pod velikim ili kričavim crvenim ili zelenim rupcem, obučena u prostranu i gotovo izobličenu bijelu tuniku, odbijala sam da me Driss dotakne, da se zalijepi za moje guzove ili da me ugrize za rame. Kuhanje mi je omogućavalo da uklo-nim kaljužu iz glave i da se usredotočim na nešto drugo osim na svoje nedaće.

Na kraju je shvatio moja osorna odbijanja i uglavnom bi se zadovoljio time da mi pravi društvo, mirno pijuckajući vino, žvačući zelene masline i krastavce, prepričavajući mi tračeve iz grada i objašnjavajući mi politička previranja koja su me malo zanimala.

Driss je znao da ga više ne želim, ali se smirivao kada bi vidio da se i dalje jednako vlašim na njega, fizička mehanika, dobro podmazana, koja se pokreće na najmanju nježnost. Lagano bi ulazio u mene, strašni komedijaš, polovicom svog uda i njihao me na njemu.

- Nemoj biti tvrdoglava! Otvori usta da ti sišem vrh jezika. Samo vrh, moja tvrdoglava marelice.

Naravno da sam svršila. Naravno, on nije ejakulirao. Naravno, mislila sam na Hamida. "Muškarac mi je nabio rogove", govorila sam zrcalu, opustošena žena koja popravlja svoj ruž nakon svakog Drissova dolaska.

Ostaviti i gdje otići? Driss je zauzimao sva četiri kuta Tangera. Bio je posvuda, kurca zabijena i u muške guzice. Izgledala sam sebi poput trupla nakon obdukcije: oderana koža pokrpana debelim koncem što čeka da ju iznesu iz mrtvačnice s ceduljom obješenom za palac.

Pokušala sam to objasniti teti Selmi koja me je otpavila sa tri rečenice i dva prijezirna pogleda:

- Imalo je smisla odseliti. Taj čovjek dolazi i odlazi kada hoće, dolazi njuškati kako bi bio siguran da nemaš ljubavnika. Ševi te između dva grupnjaka i spava ne mareći za tebe. Ta je zvijer požderala tvoju mladost. Imao te jer je bogat gradski muškarac, a mala seljanka iz Imšuka obožava lizati aristokratske šlape.

Lizati, kaže, sveta žena! Nisam joj ipak mogla reći da me taj čovjek dovodio do užitka gdje god me dotaknuo. Bila sam svaka željeznička postaja na kojoj je želio sići.

- Znaš da je dovoljno da te neki kućepazitelj iz susjedstva cinka na policiji pa da se nađeš u zatvoru? Dodala je teta Selma. Ali što govorim? Zaboravljam da je gospoda petljala s uglednim gradskim liječnikom i da je nedodirljiva. Kažeš da te voli? Ne, draga moja! On voli samo svoj kurac. I ne proturječi mi, inače ću udariti glavom o zid!

Voli li me taj čovjek? Je li me volio? Sumnjam. Ili pak na svoj način: nehajno, uzgredno, očajnički sa smiješkom, savršenom elegancijom pokreta i odjeće, svojim podnošenjem alkohola i svojom kulturom, beskrajno opterećujuće, lepršavo u društvu, mračno čim je sam, pred svojom vlastitom tišinom, imao ili ne ženu u krevetu ili u naručju.

Sada znam zašto nikada nije mogao zaspati prije nego li pročita *Le Monde*, koji je stizao u Tanger s tjednom zakašnjenja, svoje arapske klasike čijih se izvrsnih i burlesknih tirada nije zasitio čitati iznova, svoje američke krimiče, svoje francuske pjesnike međuraća. Driss me naučio čitati. Misliti. I ja sam mu htjela odrubiti glavu.

Da, na poslijetku sam shvatila: Drissovo srce nije imalo ulaz. Bilo je odveć usamljeno, obožavalo je kamenite kraljike, živote bez rime i smisla, izmučene duše čija su mu brbljanja davala štofa za smijeh i meditaciju.

Krvarila sam.

Krvarila sam i crvenjela, zatočena u svojoj glavi, ne uzmogavši se otarasiti svoga bijesa. Odbila sam javiti se Drissu na telefon. Izbjegla sam ga kad se dosjetio da dođe po mene nakon završetka posla. Prala sam se svake večeri, otvarala svoje prozore, vikala do iznemoglosti i bila nemirna zbog nesаницe, poput štakora poludjelog od šuge, kuge ili sifilisa.

Teta Selma me potaknula da nađem lijek kad sam ju posjetila, tri mjeseca nakon što sam napustila njezinu kuću ti medini kako bih se nastanila u stanu u modernom dijelu grada. Ruke su mi bile pune sitnih darova, a lice mrtvačko.

Pričala je o kiši, lijepom vremenu, žestokoj zubobolji, svadbi susjedove kćeri. Kako bi zaključila odlučnim tonom, odmahujući glavom:

- Nemoj ništa govoriti. Liječnik mi je zabranio da se nerviram.

- Odlučeno je: ostavljam ga.

- Eto ti ga, opet isto! Ostavljaš ga, a čemu? Da se ponovno nađeš na početnoj točki? Jesi li bar stavila nešto novca na stranu? Naravno da nisi! A tvoj svodnik? Je li mislio na to da ti osigura prebivalište? Bi li mu pala kruna s glave da ti kupi taj stan u kojem te jebe bez ugovora i bez svjedoka?

- Teta Selma, nisam kurva!

- Evo ga! Srce mi poskakuje i tlak mi raste. Kurve se plaćaju po zahvatu, gusko! On već deset godina besplatno skače na tebe! Povlači te od svijeta u samoću. I nemoj

mi reći da radiš! Samo te pušta da se prošećeš. Gdje ti je uzica?

Stisnuta lica dodala je bezbojnim i ravnodušnim glasom:

- Snađi se da ti taj bijesni pas kupi taj stan, na tvoje ime. Učini to za mene. Želim mirno počivati u svom grobu.

Plakala sam. Smrt tete Selme bila je iznad mojih snaga. Nisam ju mogla zamisliti ispruženu na velikoj dasci magzala,⁴² s peračicom nagnutom nad njezinim truplom kako recitira Kur'an, ispirući njezinu plavu kosu mlakom vodom s mirisom atra, tim mrtvačkim mirisom prepoznatljivim među svim mirisima. Nisam ju željela vidjeti usnulu i mrtvu, s pregačom od bijelog lana oko struka koji štiti njezinu intimu od sigurno zamućenog pogleda peračice koja ih je mnoge vidjela i koja će ju prekriti, kad se dokonča posmrtno ritualno pranje, čistim mrtvačkim plaštem čim napuni njezin anus i nos jako upijajućim pamukom. Nisam joj željela poljubiti hladno čelo i šaputati joj: "Oprosti mi kao što ti opraštam". Prije negoli pokažu tijelo i žene počnu naricati i jecati, a muškarci izgovarati "Allahu Akbari". Bilo mi je draže odmah od nje zatražiti oprost i reći joj pokajnički: "Toliko te volim, teta Selmo". Oprala se, odnijela maleni niski stol na kojem su bile razbacane čaše za čaj, dajući mi do znanja da posjet smatra završenim. Otprativši me do vrata, teta Selma ispuhнула si je nos i u trenutku dok sam joj prislanjala poljubac na sljepoočicu, izustila:

- Sjeti se da je jedino muškarac sposoban muškarcu odsjeći penis. Odi, Bog neka te čuva.

Recept je bio poznat: pronaći ljubavnika kojim bih se osvetila Drissu. Probudila sam se usred noći u svom krevetu, promrzla, natopljena znojem i potpuno lucidna. Teta Selma, mogu ja i bolje nego samo naći ljubavnika.

⁴²Magzal - vrsta podija na kojemu peru mrtvace.

Nisam trebala zatražiti od Drissa da prepiše stan na moje ime. Učinio je to sam, nakon što izbacih njegov kurac iz glave kako bih ga objesila među snopove češnjaka i sasušene crvene paprike koji su ukrašavali zidove moje kuhinje.

Pustila sam da prođe nekoliko dana prije negoli ću ga ponovno vidjeti, izigravajući mrtvacu, sklonivši se kod jedne rastavljene kolegice koja je u Tangeru diskretno izvodila nepodopštine i bila kraljevski plaćena. Kada sam ga ponovno vidjela, izgledala sam deset godina mlađe, promijenila sam frizuru i prvi put nosila kostim zvučne marke koji mi je prije dva mjeseca donio iz Milana. Zaboravio se ljutiti na mene, slavio me kao da sam djevica, prekrpio me novim novčanicama i glazbom, preklinjajući me da ga molim da mi dohvati Mjesec. Zatražila sam da zamoli Hamida da dođe iz Fesa na večeru. Nasmijao se, ne vjerujući:

- Zbog čega?

- Tako. Samo želim vidjeti kako izgleda.

- Želiš se ševiti s njim?

Podnijela sam njegovo pitanje s osmijehom:

- Nakon tvojih dviju lezbijki, može me se ševiti do mile volje.

Njegovo se čelo naboralo. Prestao se smijati. Prvi put otkada ga poznajem učinio mi se zabrinutim, uzdrmana samopouzdanja.

- Ne, ne vjerujem da je to dobra zamisao.

- Da nisi kojim slučajem ljubomoran?

- A zašto da ne? Ne želim da se muškarci smučaju oko tebe.

- Hamid nije samo muškarac. On je i tvoja žena, zar ne? Obećajem ti da se nikada neću ševiti s nekom ženom... bez tvoje suglasnosti.

- Dobro, prestani sad. Ne volim kad si cinična.

- Želim upoznati svoga suparnika ili svoju suparnicu. Duguješ mi to.

Iz čiste je oholosti navaljivao:

- A ako ga zaželim poševiti?

- E pa gledat ću te kako to činiš. To sam već diplomirala.

Ni Driss ni ja nekoliko tjedana nismo spominjali taj razgovor. Jednostavno sam mu odbila podati svoje tijelo, odbijajući njegove pozive na večere i ignorirajući njegova nagovaranja. Jednog mi se dana zadere na telefon:

- Ako me nastaviš ignorirati, na kraju ću ga gurnuti magarcu.

- Uvjerena sam da će magarcu biti zadovoljstvo.

Spusti slušalicu psujući.

Na kraju je popustio i ja sam dočekala Hamida kod Drissa, na Bulevaru slobode. Galantan, Hamid se nagnuo nad moju ruku, popravio kravatu i rekao:

- Već te čitavu vječnost želim upoznati. Driss mi je toliko govorio o tebi.

Driss se osjećao neugodno. Samo je promrmljao pozdrav, natočio viski i rose, posložio porculanske zdjelice iz Limogesa, pune zelenih maslina i pistacija, te se smjestio u naslonjač, namršten. Hamid ga priupita:

- Mrštiš se zbog mene?

- Umoran sam. Imao sam težak dan na poslu. Tri premošnice, jedna za drugom.

Prošaptala sam:

- Pripremila sam pastilju od goluba. S prženim kozicama kao predjelom i salatam od krastavaca. Nadam se da ste gladni, obojica.

Nisu bili gladni i Driss se držao nepovjerljivo, nadzirući moje pokrete i poglede kao i Hamidove. Raspremila sam stol i Driss je servirao žestice, pripalivši cigaru koju je pušio uz konjak. Njegovo se raspoloženje nije poboljšavalo.

Prala sam posude kad je Hamid došao po led. Naši su se prsti okrznuili iznad sudopera. To je sve što je Driss vidio kada je doletio u kuhinju, u potrazi za krpom[^]reče mi kasnije, u pet ujutro.

Probljedio je i nasrnuo na Hameda, povukavši ga za ovratnik njegova sako:

- Zabranjujem ti da se vrzmaš oko nje! Čuješ me, pederu!

Hamid ga je dugo gledao u oči, s osmijehom na rubu usana:

- Jesi li bolestan, što ti je?

- Psihopat sam, nekrofil, ljudožder i jebem ti mater ako se usudiš dotaknuti Badru! Ova ovdje je moja! Moja, gospođine Glaviću!

Hamid si je očistio sako, popravio ovratnik košulje i blijed izustio:

- A ja, što sam ja? Čiji sam ja?

Otišao je, ukočen poput ranjenoga mačka. Obrisala sam tanjure i čaše i uzela torbu spremna da odem:

- Kamo ćeš? Tko ti je dopustio da odeš?

- Driss, smiješan si.

- Baš me briga! Mrdneš li, smjestit ću ti metak u zati-ljak.

Proveli smo večer sjedeći jedno pred drugim u dnevnom boravku, on ispijajući svoj alkohol, a ja brojeći minute. U ponoć sam riskirala i progovorila:

- Šuti! Mrzim te, droljo! Sto ti misliš? Da ne znam što smišljaš i spremaš? Za koga me smatraš? Sto ti misliš, tko si ti?

- Previše si popio.

- Zabranjujem ti da mi se obraćaš, gujo! Želiš mi nabiti rogove, jel' tako? Sad kad gospođa više ne osjeća kravlju balegu i kad nosi Saint Laurenta, misli da me može nasamariti! Nikada! Kažem ti, nikada! Oči ću ti iskopatiti!

Bio je neprepoznatljiv, strašno ga je bilo gledati. Pravi bjesomučnik.

- Platit ćeš mi to, Badra! Budi sigurna!

Otišao je u kuhinju, nestao na pet minuta kako bi se vratio s konopcem za sušenje rublja.

- Skini se.

Nosila sam donje rublje boje opeke i imala mjesečnicu.

- Nemoj ni pokušat' plakati, upozori me.

Nisam ni namjeravala. Htjela sam završiti s tim.

Čvrsto mi je stegnuo ruke i straga ih zavezao za noge. Prihvatila sam da me tuče, siluje ili oboje. Rekao je Hamidu da sam njegova i samo njegova. Ništa drugo nije bilo važno. Naprotiv, njegov mi je bijes ispunjavao dušu.

Glava mi je bila na podu kad se pojavio s kositrenim tanjurom. Rumenile su se tri žeravice, prijeteće. Uvijek je išao dalje od moje mašte, uvijek je bio ispred mojih fantazija i košmara.

- Ovo je ratar Tuhami učinio Mabruki kad se usudila poljubiti me javno u obraz na bakinu pokopu.

Tjerao me da progutam žeravicu.

- Ratar Tuhami nije veći rajel⁴⁰ od mene. Tuhami je znao zauzdati svoju ženu. Znao ju je dresirati. Otvori usta!

Nisam oklijevala. Brađa i vrh jezika bili su mi spaljeni. Otada malo šušljetam, što jedino pažljivo uho zamjećuje, no budući da nitko ne sluša...

Njegovao me ne odvezujući me, preokrenuo obnaženih grudi i odnio na ramenima poput mladenke do kreveta na koji me plegao. Nisam stenjala. Nisam se protivila. Nisam mogla govoriti.

⁴¹ Rajel - muškarac, mužjak.

Stoga je on govorio. I plakao satima. Udarao je glavom o zid pa o pod.

- Želiš me napustiti. Sad znam da me napuštaš. Zašto? Naravno da sam lud. Naravno da ne vrijedim ni pišljiva boba. Ali ja te, Badra, volim. Moja me majka napustila kad je otac doživio nesreću u Francuskoj na cesti uz more. I ti želiš učiniti isto, nastaviti s tim. Kome se osvećuješ, čemu? Zašto nikada od mene ne tražiš da te zaprosim? Zašto nisi nikada zatrudnjela sa mnom? Zašto nisi nikada abortirala sa mnom? Svi muškarci imaju žene. Ja imam samo pičku koja me upija i koja mi nikada ne kaže: "Uzmi me! Čuvaj me samo za sebe! Zaštiti me od kuraca i okrutnosti svijeta." Da, kažeš mi "volim te", ali na egipatski način, s medom i tamburinom. Mrzim Egipat i prezirem ga! Voli me kao što voliš svoju saharsku rijeku Harat, k vragu, i odmah se ženim tobom!

Reći mu da je on sam bio moja saharska rijeka Harat i sav Imšuk? Reći mu da je bio svi moji muškarci i sve moje žene istodobno? Reći mu da nikada nisam zakoračila u Egipat i da nisam Arapkinja, kao što vjeruje, već do srži Berberka? Reći mu da ne znam kako voljeti kao što bi on volio biti voljen i da me on ne voli kao što bih ja voljela biti voljena?

Da, vodili smo ljubav, bez obzira na moju mjesečnicu. Da, pušila sam mu ga vrhom usana, spaljena jezika. Da, svršila sam. Da, ispijao je sokove moje pičke. Ali ne. Nije me odveo. Jednostavno je ugurao ugovor o kupnji stana među moje grudi prekrivene modricama i ugrizima prije nego se pojavila zora. Stan je od prvoga dana glasio na moje ime.

Na ulici od moje su se siluete lelujali izlozi. Muškarci su me pratili, ponekad nepristojno, često opijeni vinom ili suncem. Evo, govorila sam si. Trče za svojom vlastitom smrću, traže da ih se obezglavi jednim ugrizom. Jednim jedinim. Tanger više nije mirisao na sumpor nego na svježu krv.

Upoznala sam ja muškarce nakon prekida s Drissom. Upoznati nije voljeti, a voljeti mi je postalo nemoguće. Nedostižno. Nisam to odmah shvatila. Iz susreta u susret ljubav me obgrljivala poput fantomskog uda. Amputirana srca, ipak su mi se ruke i dalje znojile i zujala bih poput pčele čim bi mi se kakav susret učinio odlučujućim, osjećajno lice, savršeni zubi, sućutan i blag muškarac.

Zatim je očitost postala sve očitija: sama me žudnja tjeerala da trčim i čeznem. Žudnja za igranjem, za ubijanjem, za izdajom, za pljuvanjem i proklinjanjem. Za jebanjem također. Jebati se kao smijati se, kao popiti čašu vode ili se podsmjehivati potresu ili nagloj plimi. Jebati se tako da ti se jebe za sve. Ničega nije bilo. Tijelo ne postoji. Nije nego bolna metafora. Tračak. Savršeno dosadna igra, smrtno ponavljajuća.

Sva ta tijela koja sam ševila kao da sam tražila zaklon, u dvoje, troje, u više, u prazno, u beskonačnost, nisu mogla ništa za mene učiniti kao što se ni ja nisam mogla zaustaviti. Shvatila sam da voljeti nije bilo s ovoga svijeta i da će moji muškarci zauvijek napustiti moju razjapljenu dušu, ne shvaćajući da im moja vagina služi kao predsoblje ili preambula i da u nju ne ulaze kao što se ulazi u bordel.

Jebala sam se kako sam htjela, slobodna i ravnodušna. Oni koji su vjerovali da su gospodarili mojim tijelom bili su tek njegovim instrumentima, igračkama za jednu noć, alkoholima više-manje žestokim koji su služili samo kako bi skratili moje noći i zavarali moje migrene.

Tijekom četrnaest godina bila sam tek pukotina. Pukotina koja se širi kada ju se dotakne. Bez obzira na to je li širenje pokretala ljubav, žudnja, kokain ili Parkinsonova bolest. Osnovno je bilo da moja glava bude izvan domašaja, da si recitira mrtve stihove, prepričava masne viceve ili da si zbraja mjesečne troškove. Moja je glava morala ostati čvrsta, zatvorena i nevinna dok je čekala da tijelo-partner, tijelo-plaćenik, tijelo-stranac prijeđe prag vrata i prodre u noć i njezin hladan pepeo.

Išla sam iz luksuznih stanova u skladišta butika trgovaca koji su se obogatili, iz najdubljih ložnica u nesigurne slijepe ulice. Kad god bih dolazila k nekom od svojih ljubavnika, imala bih zagušujući osjećaj zatvorenih vrata i zakračunanih prozora. A kako ih se nisam usudila otvoriti danju jer sam se bojala susjeda, prolaznika, čuvara ćudoređa ili nenadanih posjeta nekoga iz moga sela, razvila sam nevjerojatan instinkt za skrivene izlaze, labirinte uličica koji su me vodili kroz medinu čiji je složeni plan bio preslik mojih pustolovina... A i putovala sam.

Puno. Obišla sam Zemlju i otkrila mnoge običaje, na račun svojih ljubavnika.

Stalno se umaram. Stalno se dosađujem. Stalno odbijam. Spolovilo, koliko god bilo dobro obdareno, jedino me zanima ako me dovede do svršavanja. Baš me briga što mi govore o Nasu ili krvoločnom Hadžadžu ibn Jusefu. Baš me briga za politiku, genetiku, kanonsko pravo i tržišnu ekonomiju. Muškarci govore, a ja si pritišćem sljepoočice. Čekam da isprazne svoje skladište riječi i da me dugo jebu, sporo, u tišini. Čim moja vagina prestane služiti svoje za-

dovoljstvo, okrećem leđa onom koji mi je upravo priuštio grčeve i orgazam. Baš me briga za zahvalnost međunožja. Baš me briga za nježnost i za postkoitalnu tugu. Svojim ljubavnicama dopuštam samo da šute, spavaju ili odu. Slavim čim se zalupe vrata. Pustim si jazz ili andaluzijsku glazbu. Nakon ponoći nikad ne slušam arapske glasove jer me probadaju udarcima noža. Arapi me ranjavaju čak i kada šute. Prebliski su mi, odveć prozirni.

Više ne brojim pojebana usta, ugrizene vratove, popušene kurce, izgrebane stražnjice koje danas preplavljuju moje ladice.

Upoznala sam kuraca. Debelih i lijelih. Malih i vrijednih. Agresivnih i pohotnih. Nespretnih i nehajnih. Ludih, mlitavih i mirnih. Mekih i ciničnih. Lakoumnih i potpuno lažljivih. Smeđih i blijedih. Pa čak i jednog žutog i dva crna, iz čiste proždrljivosti.

S nekima sam zaplakala od zadovoljstva. Neki su me nasmijali. Jedan me ostavio bez riječi, toliko je bio malen. Jedan je drugi nalikovao na trubu, toliko je bio golem. Moja se vagina sjeća svih, nekih s nježnošću, ali nikada sa zahvalnošću. Samo su platili što mi duguju. Srećom sam odavna napustila ideju osvete. Inače, sve bih ih odsjekla.

Danas mi u svojim noćima bola i morfija Driss šapuće, lišen bestidnosti priznanja: "Volim te. Nikada te nisam prestao voljeti." Znam to i zbog toga se trudim njegovati ružičnjak i hraniti zečeve u njihovim kavezima.

Rekao mi je da si je iščupao oči od grižnje savjesti. Rekao mi je da si je odsjekao jezik. Moj više nikome nije znao reći "volim te", osim stablima, kornjačama i ispranim zorama koje se bude prije negoli počnem očajavati što ću ugledati svjetlost i čuti pijetlov pjev. Rekao mi je da si je iščupao grlo, no moje nosi ožiljak.

Kada sam napustila Drissa, mojem slomljenom srcu nije trebalo dugo da se uvišestruči. Odrekavši se njegova lica, postala sam suhoparna, spolovila dostupnog prvom koji

naide, ali ne dopuštajući svojim ljubavnicima da dijele moj san, moju posljednju tvrđavu.

Tijelo drugih je pustinja. Nakon nekoliko godina sva se tijela prelijevaju jedno u drugo. Ono koje sam drkala na obalama Bodenskog jezera i ono koje nije moglo u mene tijekom našeg krstarenja Nilom. Ono kojemu sam zamalo razvalila anus slonovskim umjetnim kurcem kao i ono zbog kojega sam nepažnjom dvaput ostala u drugom stanju. Jedno sam vrijeme mijenjala ljubavnike kao godišnja doba. Jedan svaka tri mjeseca. Voljela bih da je neki muškarac zaustavio obrtaljku, zaustavio motor premoćan za moju karoseriju. Voljela bih da sam upoznala nekog strpljivog muškarca. Za nestrpljivicu kakva jesam ništa nije dojmliivije od ljudi koji znaju čekati. Ali nikada nitko nije očekivao da se smirim, da sletim na najvišu granu i počnem cvrkutati. Muškarci su prežurbani, preubrzani: žderati, ugurati, svršiti, zaboraviti. U tome su mi slični i ne zamjeram im.

Neobično je, ali je jedino jedna žena pokušala oguliti moju koru, zaljubljena u mene bez moga znanja i prije nego me plegla i prije nego sam ju počela dirati.

Vafa mi je bila susjeda s kata dok sam živjela preko puta groblja. Često je noću navraćala piti čaj, pušiti i slušati Brelove ploče koje mi je darovao Driss neposredno prije našeg raskida. Lokala sam čist viski, krulila su mi crijeva, odveć ranjena da bih pričala, toliko neartikulirana da ne bih bila u stanju složiti rečenicu. Ništa nije tražila od mene, umirivala me pogledom, zaljubljena djevica, već osvojena, već napuštena. Zaboravljala sam ju zvati da jede. Zaboravljala sam da i

sama moram večerati. Tijekom naših nijemih večeri, tihih poput groba, naučila je pripravljati nam sitne obroke, pa ići u kupovinu, pa spravljati večere, ne tražeći nikada ni moje novce ni moje mišljenje. Oprala bi posuđe prije nego što bi se vratila u svoj stan osamljene udovice.

Zatim je počela prati moje rublje, glačati moje plahte i moje haljine, postala moj psić, moja metla i moja služavka. Od boli sam poslala neosjetljiva, slijepa na njezinu patnju i njezin zanos. Odbijajući kod kuće primati svoje ljubavnike, često sam izlazila noću i pri povratku nailazila na njezino upaljeno svjetlo. Sutradan bi bila mrtvački blijeda s podočnjacima i gorčinom na usnama. Poznavala je Drissa, pogađala točnu prirodu mojih noćnih nestanaka, zabranjujući si bilo kakav komentar o mom ponašanju. Vrebala je, čekala, trzala se kad bih ju okrnula ramenom ili si pred njom rastreseno milovala grudi. To je trajalo dvije godine. Nijednom mi se nije povjerila kao žena. No njezina je žudnja uzrokovala takvu buku da mi se činilo kao da čujem hordu lonaca koja ide iz sobe u sobu pritom udarajući po zidovima moje kuće. Odlučila sam ne govoriti ništa, nesumnjivo zbog umora. Ili zbog ravnodušnosti. Ravnodušnosti onih koji su se opekli.

Jedne ljetne večeri dok je topli vjetar pritiskao Tanger pod olovnim poklopcem, natočila mi je jak viski, vrtila se po dnevnom boravku i iznenada spustila svoje ledene ruke na moja gola ramena. Nisam se pomaknula.

- Znaš...

- Ne, ne znam. Ne želim znati.

- Badra...

Nježno mi je poljubila vrat.

- Ne znaš što činiš.

- Činim upravo ono što sam željela učiniti otkad te znam.

- Ne poznaješ me.

- Više nego misliš.

- Vjetar i nedostatak muškarca pomućuje ti razum.
- Nikada nisam bila trjeznija.
- Kasno je... Trebala bi otići leći.

Nestala je i ostala sam sama udišući miris netom zalivenih stabala i jasmina, tvrdoglava poput grižnje savjesti. Bila sam tužna. Više nisam imala dovoljno snage da bih branila Vafu od njezinih demona niti sebe od vlastitih. Kako joj reći da sam tek obmana? Da ne postojim? Znala sam da traži milovanja i ljubav koju nisam bila u stanju dati. Tomu služe godine: izoštravanju sedmog osjetila koje vam odmah kaže žudi li neko tijelo za vama, želi li vas neka duša ispiti do taloga. Otkrila sam u sebi golemo sažaljenje prema Vafi, no u mom golom krajoliku nije bilo nijedne oaze u koju bi se mogla skloniti, nije bilo ruku koje bi joj mogle položiti datulje i zdjelu mlijeka pokraj nogu.

Nisam joj to mogla reći, a ona nije znala odustati. Ipak ju nisam istjerala. Naše večeri, nekoć beživotne, bile su otežane njezinom neuslišanom gorljivošću. Naučila sam ju poštediti, uskraćujući njezinu pogledu najbezazlenije pojedinosti moga tijela, stavljajući široke haljine koje su mi služile kao oklop, izbjegavajući sve položaje koji bi mogli nalikovati na poziv. Šutke me opsjedala. Gledala sam ju bez riječi. Ova tiha bitka kvarila je zrak i ispunjavala ga neuzvraćenom ljubavi koja je odmrzavala kamen koji sam imala namjesto srca.

Razboljela se, pokošena čudnom vrućicom koja joj stvori aureolu bolne ljepote, one koju imaju bogorodice pod križem. Kuhala sam joj juhe, stavljala obloge na čelo i sljepoočice, triput dnevno mijenjala plahte natopljene znojem. Bjesomučno sunce udaralo je o zatvorene kapke na prozoru i teška vlaga natapala mi je prste i kožu. Trebale su mi plaže, slani zrak i svježije večeri, no nisam ju mogla napustiti u kolovozu, kad nikoga nema i sve je pusto. Otela me, a ja jedva da sam se branila, prilijepljena uz njezinu samrtničku obamrlost.

Vjerujem da me bijes natjerao da ju nakon pet dana morbidne zatvorenosti na silu posjednem na krevet i razodjenem na način koji nije dopuštao protivljenje. Njezine su grudi bile ružičaste i mliječne, koluti oko bradavica svjetloružičasti, bradavice su se jedva ocrtavale. Rukom sam obuhvatila njezinu lijevu sisu, pogleda poput igle zasadena u njezin. Istog su se trenu njezine oči ispunile suzama. Htjela je govoriti. Odmahnula sam glavom:

- Ni riječi. Ni jedne geste. Stavila si si omču oko vrata i najbolji sam čvor koji si mogla pronaći. Gledaj me. Ovo nije silovanje. Ne želim te. Ne volim te. Nisam ni tvoj muškarac ni tvoja žena niti tvoj umjetni kurac. Nisam ni tvoja bližnja. Dodjeljujem ti svoj otrov, samo ovaj put. Posljednji. Ako budeš navaljivala, obezglavit ću te i zakopati u sobu, ispod tvog kreveta. Želim da se odseliš, da nestaneš. Ne želim više tvoje udovišlvo. Otvori usta, ne stišći zube. Treses se. Ne stisci bedra. Nemoj me siliti da te tučem. Vlažiš se od straha. Koliko godina od posljednjega puta? Kako je to tvoj muž radio? Ravno u cilj, dva zamaha i preuranjeno svršavanje? Je li zabijao svoj jezik u tvoj pupak? Je li te grizao unutar butina kao što ja sada činim? Nemoj me dirati. Nisam penis. Ne moli me pogledom. Jesi li dovoljno otvorena da bi podnijela moje prste? Ne. Grčiš se i tvoje grudi poskakuju pod mojim ugrizima. Iz njih curi gorka tekućina. Ista kakva ti vlaži kiselu pičku. Gledaj me. Nećeš dobiti ništa osim orgazma. Jebem te i više nikada nećeš treptati trepavicama kada budeš slušala o krišom izvedenoj divljoj jebačini. Prestani izigravati bogomoljku. Što ti je trebalo da poludiš za susjedom koja mijenja ljubavnike svaku večer i koju nije briga za tvoje jadne uzdahe? Vidi. Sad si samo lokva pičke. Samo si zapljuskujuća vagina ovisna o mojoj milosti. Nije li to ono što si željela? Valjaš se i želiš me zgrabiti u svoju tajnu koja drhće i paničari, vidim to, pod mojom rukom kojom ju zaposjedam. Hoćeš pomilovanje, tražiš oslobođenje. Ja nisam

oslobođenje. Tvoj sam krvnik na jedan sat koji će te za koji trenutak istodobno protjerati kroz tri različite rupe.

Najgore je od svega što je doista svršila.

Ni u jednom trenutku moja koža nije dotaknula njezinu, niti je moj jezik zagolicao središte njezine ravnoteže. Pojebala sam ju bez trunke žudnje, bez kapi nježnosti, razdražena što mi je nametnula svoje tijelo, što se poslužila njime kao alibijem, kukavna ucjena smrti. Napustila sam ju raspletene kose, napola голу, naboranu i uvenulu. Nikada nisam voljela pauke. Još manje ljude koji upijaju svjetlost, i više ju, kao zvijezde što iznenada zgasnu, ne žele vratiti. Ševiti da bi se ševilo, draže mi je plesati i smijati se, štrcati iz svih pora i ne trećući kroz ždrijelo ispijati kurce. Vodila bih ljubav s Vafom da je bila Sunce. No sunca se vrte i nema ih mnogo. Prije nego što sam otišla, šapnula sam joj u uho: "Da više nikada nisi kročila k meni." Odselila se petnaest dana zatim. Nadam se da je našla ženu koju će voljeti.

Kada mi je Driss došao javiti da ima rak, ja sam već bila obišla planet, pokupila malo bogatstvo i dvaput promijenila adresu. Na poslu sam se uspela prilično visoko i pripremala svoju prijevremenu mirovinu.

Reče da nikada nije izgubio moj trag. Nisam sumnjala: Tanger je veliko trgovište koje na okupu drže tračevi. Reče mi da se nastanio u vili na rubu litice iznad mora, no to sam već znala. "Zovem te na večeru", predloži, zamućena pogleda.

Grad se promijenio od 1976. i većina naših nekadašnjih restorana pretvorila se u kockarnice. Osim Roseraia, čija se terasa, otvorena prema moru, okružena dvama drvoredima oleandara, osvjetljavala odsjajem španjolskog zalaska sunca.

Driss je vozio mercedes. Zamolio me da vozim i zadovoljio se time što je gledao kako valovi drhću pod prvim noćnim povjetarcima.

Četrnaest godina nakon raskida očito si više nismo imali što reći, ili tako malo. Tako da smo kao nekoć naručili iste ribe na žaru, s prženim krumpirom kao prilogom. Egipatska se pop glazba razlijevala, zaglušujuća. Driss je pozvao šefa sale i zatražio da se "ugasi to sranje od glazbe koju nam nameće stara egipatska bludnica". Prasnula sam u smijeh.

- Obično je stara bludnica bila Francuska, a ne Egipat.
- E pa sad su dvije, odluči.

Htio je da pričam. Pričala sam mu o Dublinu, Tunisu, Barceloni, Vermeeru i Van Goghu, erotskim otiscima Katsushike Hokusaija. Uzdahnuo je: "Ah, sviđaš mi se! Sviđaš mi se! I obožavam tvoj lak. I tvoj parfem. Dior, ako se ne varam?" Potom sam mu pričala o svojoj skorašnjoj mirovini.

- Napuštam Tanger.

- Ah... Udaješ se?

- Ne, samo se vraćam u kolijevku.

- Saznao sam za tvoju majku... Preuzimaš obiteljsku kuću ?

- Otkupljujem Alijev i Najimin dio.

- Nikada nisi voljela Tanger.

- Nije istina. Nijedan grad nije mi darovao toliko koliko Tanger.

-I uzeo, pretpostavljam.

- Oh! Nije grad za to kriv.

Udisala sam morski zrak punim plućima, gledala kako kitolovci klize oko luke. Večer se najavljivala kao blaga i zrak je bio topao.

- Želim se vratiti s tobom, kaže.

Odmahnula sam glavom, majčinski:

- Nije razumno.

- Ne govorim ti za večeras. Govorim ti zauvijek. Želim se vratiti u Imšuk.

- Ne možeš. Tamo nije tvoj dom.

- Ti si moj dom. I želim se vratiti k tebi.

Ispričao mi je o metastazama, morfiju, terminalnom stadiju. Moje su suze natopile oradu, koju jedva da sam načela, i ploške zelenog limuna. Imala sam samo salvetu da ih obrišem.

- Badra, hoćeš li se udati za mene?

- Nikada!

- Ne možeš se vratiti u Imšuk s muškarcem pod rukom bez svadbe.

- To je moj problem! Zašto se nisi oženio?

- Iz istih razloga kao i ti, rekao bih. Previše slobode, previše ponosa, previše svega.

Nismo govorili o ljubavi. Ni o prošlosti. Napuštajući restoran, Driss me uzeo pod ruku i naslonio se na mene. Moj je muškarac ostario. Sada mi je bio prijatelj.

Chia www.bosnaunited.net

Driss se sa mnom vratio u Imšuk kako bi od Boga zatražio produženje ili, barem, da umre u žitnim poljima.

Gledam ga i jedva prepoznajem. Sjedi uz prozor, u kući halajka, našem novom skrovišta prije potopa. Promatra nebo i kaže da čuje kako pustinjski vjetar puše u njegovim plućima. Približavam se i njegovu glavu prislanjam uz svoje grudi. Ljubi me kroz tkaninu i utiskuje poljubac u moj dekolte. Njegova kosa nije više tako gusta kao prije, ali i dalje miriše na skupocjenu mirisnu vodicu.

Spušta se noć. Divim se Velikom medvjedu i vidim zvezde padalice. Nisam rekla Drissu da i dalje viđam Sadeka, prvoga muškarca koji je kroz Tanger usmjeravao moje korake strankinje. Kadikad si kažem da sam ubila Sadeka i da mi je mjesto u paklu, i da Bog i dalje oplakuje smrt dvadesetčetverogodišnjega mladića, ludog i punog manira. Ipak, Bog zna da nisam vidjela kako Sadek pada. Da nisam ništa shvatila od njegove boli.

Katkada mi se pojavi blizu bunara, na onoj središnjoj točki u kojoj se sjever pridružuje istoku, tamo gdje se molim. Uvijek dolazi između asra i moghreba; mladolika lica i siluete koja je postala krhka. Zna da se u tim satima ne smije moliti. Nikada mi ne govori, samo me gleda kako promatram sunce koje hita u susret svom kraju. U početku je plakao. Otkada sam počela davati milostinju koja mu je posvećena, zadovoljava se time da me doprati do praga kuće, deset minuta prije nego će sunce nestati iza planine. Čak i

u smrti ostao je ljubomoran i ponosan. Odbija proći kroz vrata kuće u kojoj spava neki drugi muškarac.

Otkad je u Imšuku, Driss se izravno obraća Bogu, bez oklijevanja: "Lijepi i dobri Bože, učini da ponovno poševim svoju ženu. Samo jednom. Učini da mi ponovno kaže 'volim te'. Onda ćeš moći poslati Tvoje anđele da me odnesu bez moga protivljenja."

Unatoč tomu što mu je grlo prošarano metastazama, glas mu se vraća kad priča sa mnom ili dok se moli jer tvrdi da su njegove luckaste tirade molitve. Sjedeći u dvorištu s laganom dekom na ramenima uvijek blago započinje, kao da će jednolično zapjevati. Tada saharska rijeka prestane teći i žabe prestanu krekutati. Zvijezde su krupne, i dotada se pas već toliko najeo kiselog mlijeka da odbija otvoriti oči i hrče poput Negusa.

- Bože leptira i slonova, Ti znaš da nemam nikakve zasluge. Podario si mi Maari, Abu Navasa, Jahiza, Muhameda ibn Abdilaha, Mojsija i Isusa, a ja se nisam znao zahvaliti. Čak si mi dao Um Kulthumu i Ismahanu, no to me nije spriječilo da budem seronja. Dao si mi Voltairea, Balzaca, Jauresa, Eluarda i sve ostale koje Ti poznaješ. Dao si mi Nil i Mississippi, dolinu Mitidže i Sinaj. Podario si mi vino, smokve i masline. A ja se nisam znao zahvaliti. Gospodaru svjetova, Ti isto tako znaš da sam počinio najgore: skrenuo sam pogled kada je Saloma dobila glavu Ivana Krstitelja kao otkupninu. Lazara sam tretirao kao budalu jer je dopustio da uskrsne. Nisam utješio Mariju pod križem i nisam branio Muhameda kad su balavci iz Takifa na njega bacali kamenje. Nisam stao u zaštitu al-Huseina, opkoljenog u Karbali, niti ponudio čaturicu vode da utaži svoju žed. I slušam Mozarta bez milosrdnih misli za linčovane u Alabami. Sjećáš li se Alabame? Gospode, jesi li oprostio krvoprolića deir Jasina u Palestini i ona Ben Talha u Alžiru? Jer ja nisam oprostio. Da, jedini Bože, Bože Istine, griješio sam. Ali... Ali... Nisam nikada djevici nanio sramotu niti odbio

prosjaka. Nisam nikada dopustio da se protjeraju lastavice iz njihova gnjezda niti da se sruše stabla kako bi se na arapskom tiskale one bezumnosti koje vrijeđaju Tvoju inteligenciju. Naravno, nisam primjer niti za jedno od Tvojih bića. Nisam trebao doticati vatru, grudi, vaginu, Hamidov kurac, njegovu stražnjicu... No nemoj zbrajati, Gospodaru svjetova, nemoj zbrajati. Znaš da ne podnosim trgovce mirodijama! Gledam stablo. Znam. Čujem gromove. Znam. Mirišem zemlju nakon što njome prođe Tvoja kiša. Znam. Kušam kupine. Znam. Diram žensku kožu. Znam. Zbog čega si me učinio slijepim, gubavim, uzetim i gluhim za Tvoj pjev? Zbog čega si me učinio čovjekom kad bih bio puno ljepši da sam kamen, magarac ili partitura.

Zašuti dvije minute pa nastavi obraćajući se palminom drvetu u dvorištu:

- U redu, stvorio si me i neću ja Tebe ponovno stvarati. Neću Ti isto tako ni vitlati pred nosom bolesnicima koje sam izliječio i koji su potrčali ravno prema Meki čim sam im popravio srca. Ne, nisam sitničav. Gospode, oprosti mi! Oprosti mi, ali Badri nemoj nikada oprostiti! Mogu umrijeti. Pa čak i patiti. Ali, milosrdni Bože, učini da Badra sazna da od ljubavi nisam imao doli nju i da za posljednje utočište želim samo njezino tijelo. U slavu Muhameda i Isusa među smrtnicima, reci joj da sam već u paklu zato što sam pljunuo na njezinu ljubav. Umirem. Plešite, žabe! Likujte, gamadi! Kanom si namažite guzice, kurvini sinovi!

Htio je voditi ljubav sa mnom, uvjeravajući me da mu se i dalje onako čvrsto diže, no odbila sam: "Gadim ti se? Možda mi smrdi iz usta?" Ne, Driss. Nisi mi se gadio. Ali sam se bojala da ti moje grudi više ne budu onako čvrste, a moja stražnjica onako izbočena. Bojala sam se da se koža na mojim rukama malo ne protrese i da ne vidiš da su s godinama moje stidne dlake pobijeljele. Bojala sam se da ti se iznenada ne spusti pred tijelom koje si toliko slavio.

Driss je govorio da žene nikoga ne pokapaju. Stoga sam ga pokopala. Rekao je da umire protiv svoje volje. Ipak, nije se usprotivio kad mu je imam u svaku nozdrvu stavio malo zemlje i položio ga na bok, prema Meki. Nisam ga ni oprala ni poljubila iz straha da ne uskrsne. Ne protiveći se, gledala sam grobare kako popločuju njegov grob. Samo sam imamu rekla :

- Znae, poljubit će me čim okrenete leda!

- Slava Bogu, jedinom i milosrdnom! Pustite ga da počiva u miru! Njegovo je tijelo napustilo ovaj svijet, no njegova duša nije se odrekla žudnje! Nismo ništa doli voda i ilovača. Neka Bog bude milostiv svojim stvorenjima.

Istina je da me više nikada nije napustio. Sadek više ne dolazi. Shvatio je da postoji samo Driss koji mi može objasniti, nadugo, strpljivo, smijući se, mehaniku zvijezda i kako se oplođuju smokve.

Pisala sam kada sam iza leda osjetila nečiju nazočnost i vidjela snop svjetlosti kako utrčava u sobu. Namirisani dah okrznuo mi je sljepoočice. I jedno se lice nagnuto preko mog ramena kako bi čitalo.

Nisam se pomaknula. Nisam podignula glavu kako bih razotkrila svog posjetitelja, uvjeren da je Anđeo. Vraća se, vjerojatno umiren i znatiželjniji prema mojim ispovjedima nego prema mojim čarima.

Prvi sam put začula njegov glas. Čitao je moje vlastite rečenice: "Moj je život bio slijed skrovitih zagrljaja i zabranjenih snošaja. Nisam imala ni trunke ambicije, nikakvu brigu za sudbinu svojih bližnjih, još manje za sudbinu svijeta. Sve do dana kad sam upoznala Drissa. Poslije nisam više nikada voljela. Ne zato što bi nedostajalo avantura. Naprotiv. Išla sam iz luksuznih stanova u skladišta butika obogaćenih trgovaca, iz najdubljih ložnica do najotmjerenijih palača. Lucidna, razigrana i ravnodušna. Više nikada zaljubljena. Svaki put kada bih zašla kod nekog ljubavnika ili neke ljubavnice, pritiskao me osjećaj zatvorenih vrata i zakračunanih prozora. Mijenjala sam svoje dane uredne daktilografkinje za noći srčane ljubavnice. Mrak posta kutijom mog odraslog tijela, iako sam se kao dijete više od svega voljela igrati na svjetlu. Tada sam mislila da zaboravljam Drissa."

Glasje prebiraio tajne ispisanih stranica. Intimnost moga tijela i najbolje čuvana uzbuđenja. Nesvakidani tijekom moga života. Nestašno dijete što sam bila i arapsku gejšu što sam postala.

Vradžbine vjere i bludne riječi. I moju ljubav za Drissa. Uvijek, (unskoga i naprasitoga.

Pri najprostijim odjeljcima osjetih da se ton mijenja dok je istodobno nešto tvrdnulo iza mojih leda. Okrenula sam se i otkrila oteklinu. Anđeosko spolovilo? Pripisala sam to svojoj mašti. Nikome nije uspjelo temeljito ispitati anatomiju najmirnijih Božjih potomaka. I koliko god bila iskusna na tom području, nisam se mogla zakleti. Vratila sam se u prvotni položaj, a da nisam nijednom pogledala lice moga gosta. Tada sam začula njegov glas, ovaj put ispunjen prijezirom:

- Zar te nije sram onoga što si upravo napisala?

Odgovorila sam ne pomaknuvši se:

- Zašto si čitao?

- Nisam mogao predvidjeti dubinu tvojih grijeha.

I poput oštrice noža:

- Sada ćeš platiti.

Poskočila sam:

- Ali ti si anđeo, to nije tvoja uloga...

- Nijedno Božje stvorenje ne bi podnijelo takve prostote iz usta jedne žene.

Okrenula sam se. I iznenada ugledala goleme mošnje iz kojih se pojavljuje spolovilo slično onome u Suikova magarca.

Osvrnula sam se po sobi. Uzalud. Nije bilo nikoga. Osim Drissove sjene, zaglavljene u pritvorenim vratima, i njegova glasa koji je zamorio: "Oh, bademe moj! Nemoj se čuditi. I shvati jednom za svagda: suočeni s grijesima jedne žene, i anđeli su, kao i svi, samo obični muškarci."

CHIARISSIMA

www.bosnaunited.net

Chia www.bosnaunited.net

